

des terre cenū, vel lutiū dī q̄si lotū p̄ strariū q̄ nō sit lotū i. mūdū. Et scias q̄ iueniēt h̄ lutiū tī, p̄ quodā colore croceo & q̄si rubeo: & differūt i tpe: q̄lur? p̄ colore p̄mā pdu. s̄z lutiū, p̄ ceno eā corripit: l̄z q̄nq̄ grā metri hec di- stinctio ɔfundat. Itē lutiū ē supinū de luo is, & tūc pdu. p̄mā. vii v̄stis. Tellus vnda lutiū faciūt: & a luo lutiū. Itē Lenū dico lutiū croce? color ē tibi luti? Vlas lutiū fragi- Lut? ei. in lutiū exponit. Cale toga lutea tegmē berile. Lutuosis a lutiū dī lutuosis sa. s̄uz, plen? luto. Lutuio a lues lutiū dī hec lutuio onis. i. tabes: fluxus: fetidi- tas sordes: vel turpis voracitas. vii in hymno. Mētib? pulsā lutuione. i. tabe vitioꝝ vel fetiditate. Lux cis, p̄p̄ est ipsa suba: s̄z lumen q̄d a luce manat. i. can- dor & splēdor lucis. & dī a luceo ces. lux f̄z. Dug. s̄z pris. videt velle q̄ luceo deriuat a lux. vii dicit in. 9. li. Que- rit̄ an luceo ces. xi. debeat nā pdictū accipi cū lux. pdu. caſ. In quo ē illud q̄ris an nomē a r̄bo: an magis ex no- mine r̄bū natū sit: q̄d eē mīhi rectius videſ: q̄m ab igne igneo ignes & ignesco. & flāma flāmo flāmas & flāmasco & sic p̄z q̄ luxi p̄teritū pdicuit p̄mā nāliter cū lux lucis a quo nascit̄ pdicat. vii in auroza dī. Lucē p̄ pomo pdi- dit oīs hō. Et scias q̄ lux q̄zū ē de se semp̄ ē efficiua ca- loris: & lux lune. vii Aris. dīc in li. de aialibus: q̄ noctes pleniluny sunt calidores: s̄z preter nāz lucis que cōis ē oīb? corporib? celestib? q̄libz stella h̄z v̄tūte & sequētēz determinante suā spēz rōne cui? lux ei? & mot? sunt vel ifrigidare v̄l humectare. & sic de alijs: sic & p̄ter motum cōez ḡ ē mor? diurn? q̄libet orbis h̄z motū ppriū. Auic. ēt dīc in. 6. li. de nālib? q̄ sol nō facit calorem in inferio- ribus nisi mediante splendore: & sic calor ex splendore procedit. vide in nouilunium & in sol. Hic nota q̄ glosa dicit super illud Matth. 5. ca. Vos estis sal terre. prius sal q̄ lux: q̄ prius vita q̄ doctrina. Vita ducit ad sciam vitatis. Qui deū timet scia nō caret. Et Bernardus dīc. Ardere tm̄ p̄p̄ ē: lucere tm̄ est vanū: ardere s̄l & lucere p̄fectū ē. Item Bernardus. Ligia magniloqua: manus ociosa: doctrina lucida: vita tenebrosa ē res mōstruosa. vide in scia. Scias ēt q̄ lux ē illuminās: nō illuminata sic lux dīna: de q̄ dī in Joā. i. Erat lux vera q̄ illuminat oēz hoīem. Itē est lux illuminās & illuminata sic aploꝝ lux de q̄ dīc dīs. Vos estis lux mūdi: a deo illuminati: & ho- mines v̄bo & exēplo illuminātes. Itē lux illuminata & nō illuminās: sic lux & vita simpliciū. Prīe luci similis ē lux solis. Hecde luci similis ē lux lue. Tertie luci similis ē lux i. p̄teritū de luceo ces. & pdu. p̄mā nālīr v̄l. Terre. ondī i lux & sic sumis Baruth. 3. Luxēt ei cū iocunditate. Itē lux ē p̄teritū dī luceo ges. vii i. Threno. ca. 3. Lu- luxos grece latine dī solutio. Ex aīi murale. i. fleuit. Luxuria. a luxos dī hic luxus x̄us. i. solutio libidinis: l̄z po- naſ. p̄ q̄libet supfluitate & magnificētā. & luxus x̄a. x̄uz. i. libidie solut? vii & mēbra loca mota luxa dicunt. i. so- luta. & hic hec luxuria rie. idē q̄d lux? i. solutio libidinis p̄p̄rie. s̄z mō ampliata est appellatio: vt luxuria dicatur supfluitas in coitu & in cibo & in vestitu: & tēt in alijs reb? & inde luxuriosus sa. s̄uz. i. solut? i. voluntib? & in libidi- ne p̄mptus. s̄z pdigus ē sumptuosus q̄ oīa poro agit & q̄ si p̄ycit. Itē luxuriosus ē vīc? nō neçary: s̄z sumptuosī & onerosi apparatus delitys affluēs & in q̄cūq̄ re dī lu- xuria: dī & luxuriosus: & cōparat. Itēta luxus dī hec lu- xuries rie. idē q̄d luxuria. s̄z luxuria p̄p̄rie ē in coitu: Lu- xuries in alijs attēdit. & luxurior aris. q̄d antiqu dixerūt luxuriorias. i. meretricari luxuriā exercere: & ponit pro supfluere: vel supabundare: vel pingescere. vii vindō- cinensis. Nō cupidū satiat aliena pecunia nullū. Pānis alteri? luxuriare decet. Et Quid. in epi. Luxuriat frigi- do sanguie p̄gūis hum? Vide i rape? de spēb? luxurie.

luxus x̄us. x̄ui. & luxus x̄a. x̄uz. in luxuria vide.

Littera obscurz i extremitate di- ctionu sonu h̄z vt tēpluz aptū: fortē in p̄ncipio vt magn?, medio- crē in medio vt vmbra. Itē sola b̄ semi uocalis post s. ponit: q̄d mutaz ē vt sīna ragdus & ante ligdā vt rammus & ante s posita in finali syllaba noīs more mure: iterposita i. facit gr̄fī: vt hyems hyemis. velut iops ino- pis. celebs celebis. Itē m. transit in n. & maxie. d. c. q. i. se quētib? vocali quoq̄ sequētē itercipit b. vt cōbus? cō- buro. Finalis dictionis subtrabis m. in metro. Plerūq; si a vocali iicipiat seqns dictio vt illū expiratē transfixo pectorē flāmas yetutissimi tñ nō ea semp̄ subtrahebat Enni? in. io. annaliū. Insignita fere cū milia milii octo Anceps ēt vel liquida dī: q̄ post mutā posita sīc. l. n. r. i eadē syllaba cōem facit syllabā fīm p̄us.

Macedo donis. fuit gdā rex. vii q̄daz terra dicta est mace- donia. & h̄c macedoni? nia. niū. t̄ h̄z t̄b̄ macedo donis. & t̄ h̄z macetes tis. gētilia: & cor. ce. vii Luca. In mace- doni terras miscens aduersa secundis. Itē in auroza dī. Paulo vir macedo post hoc i troiade paret.

Macellio: in macellum exponitur.

Macellū li. dī a macto ctas. q̄ ibi mactē pecora: vii macel lulū li. dimi. & h̄ macellio nis. & h̄ macellarius ry. q̄ peco- ra mactat & carnes vēdit. & macello las. i. mactare truci- dare. v̄l macellū dī a macero ras. q̄ ibi cānes macerāt.

Maceo ces. cui. dī a macero ras. & est macrum ese vel fieri macrum: & h̄c macesco scis. inchoa.

Macer. a macero ras. dī macer cra. cruz. i. tenuio. & subtilis & comparatur macer crioꝝ. cerrim?. vnde macre crūs. cerrime: aduer. & hec macritudo nis. & hec macies cie. i. exilitas corporis. Quidā dicit q̄ a macer q̄ cor. p̄māz deriuat macero ras. macer enīz ppriū p̄mā pdicuit.

Maceraria: a macto tas. dī h̄macera re. i. macellū. vii h̄ mace- rari? i. macellaris v̄l macellū. & macera dī a macero

Macerari?: i. macera vide. Cras. q̄ ibi carnes macerant.

Maceria: a macros dī b̄ maceria rie. Maceria dīr longi

parietes q̄b? vinee v̄l alid claudunt. Itē maceria dīr me- brana scōinaz vel scōop: q̄ inoluunt pueri in viero q̄ di- uidis in partu & sequit puerū. vii sup̄. Secūdinaꝝ mēbia- nula quā rupit cū manū emisit.

Structor. Macerio: a macerio dīr bic macerio nis. i. maceriarum cō-

Macero ras. rau. ratū. i. sterere: dilaniare: frāgere: debili- tare: mollificare. Et sponit: vt cōmacero ras. vimacero ras. remacero ras. & tē aciūtū cū oīb? suis p̄positis: i. p̄o- du. p̄mā macero & macerias q̄uis veniāt a macer sine

macies corripienib? primam. vii Quid. in epi. Maceror interduī: q̄ sum tibi cā doloris. Et p̄udē. maior. Quā- nūs macerias florentes ambiat agros.

Machera: a macros q̄d est lignū dīr hec machera: penul. p̄- du. i. gladiis longis ex vna parte acutis.

Machia grece latine dīr pugna: & acut penul.

Machil est tunica talaris tota hyacintina: babēs ad pedes

.7z. tintinabula: totidemq; immixta ac depēdenta ma- la punica: & acutitur in fine.

Machina: a machia dīr hec machina ne. oē q̄d ingenio para- tur: vt manualis balista & silia: & p̄p̄rie illa q̄d a pugnāz parant: l̄z ēt q̄libet artificiosa cōpositio vel cōstructio di- cat machina. & iueniēt ēt machina pro insidys: & cor. pe-

Machinis: a machina ne. dīr hec machinis nis. & sūt machi- nes instrumenta edificioꝝ dicta sic a machinis quibus

insistunt ppter altitudinem parietum.

Machinoꝝ. a machina dīr machinor naris. nat. sum. nari. i. machinas facere: vel parare: p̄truere: vel cogitare ma-

lū: vel aliqd aliud cogitare: et prie malū: vel astute insidiari. Et hinc vñalia. et ponit cū con: et dī cōmachinorū nari. n. in m. uersa. et cor. chi.
Machinosus. a machina dī machinosus sa. suz. i. plen⁹ ma-
 chinis: vel argumētosus et i geniosus ad machinas facie-
 das. vel i sidiosus: qz machina sepe iuenit p. i sidys.
Machinula le. dimi. parua machina.
Macia a macies cie. dī plural b̄ macia. ciow. itestina. s. q
 sordes exiuit. **Inuenit** ēt b̄ macia cie. p. qdā spē valde
Maciecula le. dimi. parua macies. et cor. cu.
Macilēt macies ponit cū lētos: et dī macilēt' ta. tu. i. ma-
 cer macie plen⁹. Et cōparat macilēt' tior. tissim⁹. vñ ma-
 cilēt' tio. simē. aduer. et hec macilētia cie. i. macies.
Macor a macies vel maceo ces. dī macor. coris. i. macies.
Macrodo dinis. i. macies. **Uñ** in Aurora. **Mortalis** macu-
 le nulla macredine fusca.
Macrobi⁹ macros qdā ē lōgū cōponit cū bios qdā ē via. et in
 de dicē ē macrobi⁹ qdā lōga via: ypote de celo ad terrā
 qz tractat⁹ ei⁹ a lūma spa qdā appланos describēdo cir-
 culos planetaz. et mot⁹ eoz ad terrā deducitur.
Macroby ēt dī sunt qdā in idia duodeci pedū statūra
Macrocoſm⁹ mi. i. maiorinūd⁹. Et ponit a ma- Chutes.
 cro logū et coſm⁹ mūdus. **Greci**. **S**ignas mūdū ma-
 iore g. macrocosmū. **H**alo nois dī megacosmū.
Macrologia gie. acut⁹ pen. et exponit in qzta parte in ca. de
 viu⁹ annexis barbarismo et soloecismo.
Macros vel macron grece latine dī longū.
Macro tas. tani. tare. dī imolare: trucidare: interficere. vñ
 vñ. **Mactat** significat necat imolat atqz trucidat.
Mact⁹ a magis aduer. parandi et auct⁹ ponit mact⁹ ta.
 tu. i. magis auct⁹. i. plen⁹ glia. s. bon⁹ valēo. **Inuenit** etiā
 mact⁹ p. mactat⁹: et tunc deriuat⁹ a macto et mactaris. Et
 nō. qz nulla terminatio. isti⁹ nois mact⁹ ta. tu. ē in vñ nū
 terminatio vñ. s. macte qz terminatiōe vtimur tā p. ntō qz
Jaculo a macies dī maculō las. laui. lare. i. detur (vñ).
 pare in gnare: corriupere. vñ maculat⁹ ta. tu. Et ponit
 imaculat⁹ ta. tu. **J**ea a maculo dī hec macula le. i. nō: vi-
 tu: turpitudē. **Macula** ēt dī squāma lorice: et filū rhe-
 tis: et maclo dī maculosus sa. suz. **Maclo** ponit vt cō
 maculō las. et actiū cū oib⁹ suis ppositis. et cor. hāc syl-
Madeo des. dui. dere eē vel fieri madidū. vñ ma- Cl. cu.
 did⁹ da. i. būdū. et madesco scis. ichoa. i. icipio made-
 re. **Madeo** ponit cū facio: et dī madefacio cis. i. hume-
 facere. **J**ea cū fio: et dī madefio. i. humefieri. **J**ea ponit
 cū con: et dī madedo des. **J**ea cū de: et dī demadeo des. i.
 valde vñ dorū madere. **J**ea cū di: et dī dimadeo des. i. di-
 versis modis madere. **J**ea ponit: vt emadeo des. i. val-
 de madere. **J**ea imadeo des. i. valde vñ it⁹ madere. **P**er
 madeo des. i. pfecte madere. **R**emadeo des. i. itez ma-
 dere. **Madeo** neu. ē cū oib⁹ suis ppositis: et caref. supi. et
 facit pteritū i dui. et cor. hāc syllabā ma. vbiqz. **Uñ** Qui-
 triñ. Et descente suos dimaduisse sin⁹. **Item** Luca. p.
 Fraterno p̄mi maduerūt sanguine muri. (madoris.
Madidas a madeo des. dī madiditas tatis. idē qdā madō
Madido a madeo des. dī madido das. daui. et est madida-
 re madidū facere. et est verbū actiū. et cor. di.
Madidulus la. lū. aliqz tūlū madidus: et dī a madidus.
Madidus da. dum. in madeo des. vide.
Madins dy. vide in maius. (tas: et cor. penul. ḡi.
Mador a madeo des. dī h̄ mador doris. i. pluuvia: humidi-
Madula a madeo des. dī hec madula le. vas ad vrinaz re-
 cipendū: qdā etiā hoc madellum dicitur.
Magalia a magar dī b̄ magale lis. qdā magare l. posita p
 r. et sunt magalia case pastozales vel case aphroz viles.
 ead⁹ et mapalia. h̄ i magalia p̄ma pdu. i mapalia vo cor.
Magal lingua punica noua villa dicit.

Magdalēn⁹ Magdalū qdā oppidū. vñ magdalēnus na-
 nū. hinc dea ē maria magdalēna. Et hec magdalēne bu-
 ius nes. grece. et acuīt in fine. et iterptat⁹ turris f̄z Hug.
 et ē g. eiusdē syllabe cū d. Et scias qz cū addit⁹ maria de-
 bet dici maria magdalēna lz hoc nomē magdalēna per
 qdā noticiā sumat p. maria peccatrice. Pōt ēt dici ma-
 ria magdalēne si magdalēne ponat⁹ expōitorie. Prisci.
 tñ dicit vbi agit de formatiōe gti in. 6. li. qz greca in e. vñ
 qz grece declinan⁹: vt libye byes. mutata e. i. ad formā
 latinā reducūt. vñ f̄z b̄ bñ dī b̄ magdalēna ne. et tunc
 mutotur accentus: sicut et declinandi modus. et pdu. le.
 magdalēnus na. num.

Mage ponit p. magis: s̄z b̄ poetica licētia f̄z Pa. p. utimur.
Magis aduer. paradi. Utz m̄t̄omagis et qz̄tomagis sint
 due ptes habes in scđa pte vbi agit de aduerbioz accē-
 tu. Inuenit in Mat. 6. ca. magispluris. i. multopluris p.
 cu. vñ estimatiōis. vñ magispluris. i. magis magni p̄cū qz
Mayster a maior et sterion qdā ē stat⁹ ponit. Et dī Illa.
 mayster qz̄ maior i statioē sic m̄ster minor i statioē. et dī
 scribi media p. duo y. vñ. s̄z̄ sonās: et alio vocale: vt dicat
 mayster. s̄z qz i. s̄z̄ sonās affinitate g. sonatiō ex vito quo
 rūdā iā s̄z̄ suetudo ioleuit: vt ēt apud p̄uectos scribat̄ per
 g. s̄z̄ sepe in oī p̄pone et deriuatoe vna l̄ra ponit p. alia: et
 sic pōt ibi scribi p. g. sic cōiter scribit̄. Qz aut̄ dī mayster
 qz̄ magis doct⁹ etymo. ē. A mayster d̄riuat̄ b̄ maystra
 stre. et h̄ maystercul⁹ li. i. paru⁹ mayster i psōna vel poti⁹
 in scia. vñ b̄ maystercula le. Itē a mayster tri. dī may-
 ster stra. strū. adiectiue: et b̄ maysteriū ry. bonoz vel di-
 gñitas vñ offiū maystris. et h̄ b̄ maystral: et hoc le. Itē
 maystri dñr maiores civitatis. vñ senatores. s̄ules. iudi-
 ces. vñ h̄ maystrat⁹ tus. eoz dignitas. et sepe maystrat⁹
 inuenit collectiue p. iphis. s. qz̄ maystrat⁹ hñt. et maystrat⁹
 ē vñale b̄ vbi maystro stras. Itē a mayster dī maystro
 stras. strau. strare. i. docere. et ē actiū cū oib⁹ suis p̄posi-
 tis. et cor. p̄maz. **Uñ** et Cato. Inuenies aliqd qdā te vitare
 maystro. (S̄z b̄ opponit h̄ b̄ qdā dīc Hug. p. mayster
 dī scribi p. duo y. qz̄ regula ē. I posita iter duas vocales
 accipit p. dupliči s̄z̄ sonāte: et sic oib⁹ p. mayster p̄ducat p.
 mā pōne: s̄z̄ stat⁹ et cōcorripit. Ad hoc si volum⁹ sustine-
 re Hug. possim⁹ dicere qz̄ cū dī qz̄ i. posita iter duas vo-
 cales accipit p. dupliči s̄z̄ sonāte. b̄: vez ē in simplici di-
 cōe: s̄z̄ mayster ē p̄positū: sic plen⁹ dixi supra i p̄ma pte
 in tractatu de l̄ra vbi egī de i. s̄z̄ sonāte. Mayster p̄pōt
 cū ḡtō militū: et dī h̄ maysternilitū b̄ maystrumilitūz:
 et tunc notat dignitatē magnā quā qz̄ h̄ebat i vñbe romā
 na: et mō dī mare scale: s̄z̄ qz̄ sūt due ptes pōt fieri sup-
 positio p. quoqz̄ aliquos milites maystrate. Et p̄cedit
 mayster in tali p̄pone: qz̄ mayster ē dignior: militib⁹ ḡb⁹
 p̄sider. talis āt mutatio nō pueniret si dicere mayster
 platonis: qz̄ nō sumere p. alio in p̄pone qz̄ extra p̄pone.
 ois. n. cōpositio imutat et moditatē h̄z: alioqz̄ ē utilis:
 et nō tenenda. et iō talis cōpositio mayster platonis: pote
 stasianuensū non est recipienda.

Maystratus in mayster est. Centuaē in fine.
Magmas locus qdā est de quo habet in. i. Reg. ca. 12. rac.
Magnētū a magnē dī b̄ magnamētū ti. i. diuiamētū: et p
 syncopā hoc magnētū ti. qdā pinguisimū extū: vñ b̄
 pfectu. Cornut⁹. Quicqd mactat̄ vel gegd distractib⁹ di-
 cit magnētū. ita narrat Hug. Pa. etiā dicit. Magnē-
 tūz alij pinguisimū intestinūz alij secūda pfecta. Cornu-
 tūs vo. Quicqd mactatur vel distractur.
Magnalis a magn⁹ deriuat̄ hic et hec magnalis. et hoc le. i.
 magnus: vel g magna facit. **Uñ** illud. Loquebant̄ va-
 rys linguis apostoli magnalia dei.
Magnamentum in magnētū exponit.
Magnanim⁹ a magn⁹ et anim⁹ componit magnanim⁹ ma-

mū.penul. cor. et h̄ et bec magnanimitis: et hoc me.in eodē
sensu.i.audax: fortis: magni animi ad difficultia incipiēda
et patiēda. Judi.5. Magnanimoꝝ repta ē stētio. vii ma-
gnanimitas aduer. et h̄ magnanimitas totis.s. spōtanea
rez difficultū aggressio. et ē pusillanimis h̄iū a magna
Magnas.a magn⁹ dī h̄ et bec magnas natis.g ma Cnimiſ.
gn̄ ē i plo et potēs. et p eo dī magnat⁹ ta.tū.penl. pdū.
Eccl.20.ca.Uir prudēs placebit magnatis. et acut⁹ i fi-
ne magnas ad dīaz illi⁹ acti plalis magnas qd ē adicci
Magnat⁹ ta.tū.in magnas est. Cuius.
Magnes.a magn⁹ dī h̄ magnes netis.qdā lapis p̄colitus in-
dic⁹ ferz ad se trahens. et dī sic qz magnas h̄ vires. et p
Magnifico.a magn⁹ et facio zponit magni. (du.penl.gi-
fico cas.caui.care.i.magni facere: exaltare: collandare.
vñ magnific⁹ ca.ca.i.sublimis: glosis: glosis q magna
fac. Et zpatur.h̄i⁹ zparatu⁹ et suplatiu⁹ nō sunt in vñ.
vñ magnifice aduer. dī quoq h̄ et b̄ et hoc magnificē
tis. et p magnific⁹: h̄ nō ē in vñ. Et zpat magnificētior
tissim⁹.vñ magnificēter ti⁹. sime.aduer. et bec magnifi-
cētia tie.spōtanea rez difficultū zsumatio:h̄ rez pclarā
dans zsumationē. et ita dī a magnanimitate: qz illa cōſi-
nit in aggressiōe: h̄ in zsumatione. Cū g magnific⁹ defi-
ciat i zparatino et suplatino: et magnificēs positiu⁹ nō sit
i vñ subit magnific⁹ locū būl⁹ positiu⁹ magnificēs: et sit
qdā mixta zpatio.s.magnific⁹ cētior.tissim⁹. et cor.oia p
Magnific⁹ in magnifico cas.vide. Dic̄ta hāc syllabā fi.
Magniloquus.a magnus et loquor zponit magniloqu⁹ q.
quū.g magna loqu⁹.vnde hoc magniloquiu⁹ quy.i.ma-
gna locutio. et cor.lo.syllabā.
Magnope. i fm magnū opus: vel valde. et est aduerbiū. sed
qñ h̄ duo oo.sunt due partes magno opere.
Magn⁹ na. qz patrā irregulariter maior maxim⁹. Et com-
ponif.p magn⁹.p magn⁹.tāmagn⁹. qz magn⁹ oia p valde
Magider. h̄ magideris v̄l̄ magider p apocopā (magn⁹).
Magideris ē scōs caulis q nascit̄ in tiro absciso: v̄l̄ ipē
tirus abscisus. Unī p̄z. dīc qz significat frugē.i. genus
caulis q nascit̄ ex ea pte cui⁹ radix surpis auelli⁹. vel vt
aly dicūt saligine. et facit actū in imi tm̄: et abletū in i.tū.
vñ vñs. Im tm̄ faciūt hoc qrtū noia casuz. Vñ burū tuſ
Mag⁹. siē dī i historys magi dīr. Sim magideriqz sitiqz.
a magnitudie scie. quos.n.greci phos: pte magos appel-
lāt: iudei scribas latini maystros fm Hug. Papi. vo sic
vñ. Magi oīi stellaz iterp̄tes dicebant. s. q pdūinabāt
q̄liter se haberet qzqz cū nascere: siē de his legīt in euā
gelio q natū xp̄z anūcauerūt:cui⁹ artis scia vñqz ad euā
gelio fuit pcessa: vt edito xp̄o nemo exide nativitatē ali
cui⁹ de cetero iterptare. Postea magi etiā dicti sunt q
vulgo cantatores et malefici ob facinor⁹ magnitudine
nūcupant. Hi elemēta xcutiūt: mētes turbat hoiz: et si-
ne ylo veneni haustu violētia tm̄ carnis iterimunt. Et
ide magie ca.cū. Et scias qz orientales solēt pualere i ar-
te magica. vii qzqz oēs orientales dīr magi. Et diuidit
ars magica in p̄stigiū et maleficū. Prestigiū ē sensu⁹ hu-
manoz illusio. fm hoc incredibiles rez mutatiōes vidē-
tur fieri: vt.s.terre cumulus videat castrū: lapillus tale-
tū: seges cohors militū galeata. Maleficū aut cū ḡnali-
ter possit dici qdibz maleficiū. h̄ sp̄aliter illō dī quo
nob̄ ita demōes subyicim⁹ vt nob̄ peant missatica nra
deferētes. vñ qdā. Vir mag⁹ ē magn⁹ mag⁹ cū fit lup⁹
Maialis.a maior dī h̄ maialis hui⁹ lis.pore dome (agn⁹).
sticus et pinguis carens testiculis.
Maiestas.a maior dī hec maiestas tatis.i. honor: dignitas
splendor sic deā qz̄ maior p̄tās. et formāta maior or. mu-
tata in es et assump̄tas. sic honor honestas. Et idē ma-
iestatiū maiestatiua nuz.i.potestatiūs.
Majorica et minorica insule sunt bypanie major et minor:

que & baleares dicuntur. et corri. ri.
Maior ras, rau. i. maiorē facere: verbū actiuū. et dicitur a
maior. et pdu. io. siue pentul.
Maius mai qdā mēsis dicitur a maiorib: sic iuni dicitur a iu-
nioribus. **T**u enī Romulus istituisset républicā diuisit
pplz in duas pres. s. in senes & in iuuenes. i. in maiores &
minores: et ad honorē partiu ab illis partib: duos mēses
noiauit. s. a maiorib: maius a minorib: iuniū: sic habetur
in Quidio fastoz. **M**aius dicitur a maiestate: vel a maia
mē mercury: & iuniore vel iuuentute: vel a sum-
ctione romanoz & sabinoz. **E**t scias qdā solēt pferre
hoc nomē p. d. s. madi: s. male. d. enī ex toto eē in eadē
voce cū neutrō isti noīs maior. s. mai. s. dñe cā in noīe
mēsis i. d. pferre vocalr: qdā in paratiō pferre ssonatē
si grue pferat s. **H**ug. Pap. tū vult ut vtrūq dicas.
vñ dīc. **M**adi mēsis dcūs qdā tū terra madeat: qdā mo-
Maiuscūlus la. lū. penil. cor. i. aliqstulū maior. et s. **C**ius or.
Prisci a maius addita culus fit maiuscūlus la. lū. dimi.
Mala le. i. maxilla. et d. a malon qdā rotundū: qdā rotunda
est vel qdā mala qfī mola a molo lis. vel a mādo dis. et est
mala supior: mādibula vō iferior. Prope at male sunt
eminētes pres sub ocul: sic dcē pp rotunditatē. Itē a ma-
lon b. mal. li. qdā arbor: qdā fruct. ei. oīuz pomoz sit ro-
tundissim. vñ et illa sūtva mala qvēhemēter rotunda sūt.
vñ h. malū li. fruct. illi. arboris. et h. mal. li. arbor nauis
dr: qdā rotundū est ad modū malū: et qdā in sumitate b. ilar
mali. vñ d. mal. qfī malle: qdā qfī ex gbusdā ligneis mal
leolis fit. quoq volubilitate pfectū eleuēnt. **I**la. zo.
Honec relinqmīni qfī mal. nauis. et pdu. pmā malapō
maxilla: et mal. p. arbore: et malū. p. fruct: et mal. p. arbō
re nauis: et b. mali loz. p. dētib: et malo vñ. i. magis vo-
lo oīa. pdu. ma. **S**z mal. la. lū. et hoc malū li. i. petm cor.
pmā. vñ vñs. **M**ala mali mala 2tulit oīa mūdo. In ra-
te tristi malū cū frāgit nauita malū. Malo carere mal
qz mala mādere malis. **M**ala etiam dicitur quis alba. Et
inde componitur malonomus.
Malach hebraice latine rex interpretatur.
Malachias iterptāt āgēl dñi. i. nūci: qcgd. n. loqba qfī a
dño eet mādatū ita credebaf. et in ita nomē ei. sepugia-
ta trāstulerūt dicētes. **A**llūprioiby dñi sup isrl in manu
Malachiz libzi regū g. 3. et qrtō regnoz volu. **K**ageli ei.
mie stinēt. **M**eliusq ēmlto malachiz li. regu qfī mala-
chod. i. regnoz dicer: n. n. mlta. gētū regna dscibit: s.
vñ i. sltūtici ppli p tribū duodeci xef: sic dīc. **H**iero.
Malagma. a mal. la. lū. d. h. malagma. tis. **C**i plogo regū.
qdā medicamentū. vel malagma dr: qdā sine igne mace-
ref. i. cōteraf sine igne dicitur: qdā herbe vel spēs ex gb. fit
nō decoquunt. s. macerant. i. terunt. **E**t d. malagma
sic qfī malagma. qdā molēdo. i. terēdo agitur. vel pōt dici
malagma qfī malū agens. i. educēs curādo. **G**ap. 16. ca.
Etenī neqz herba neqz malagma sanauit illos.
Maledic' ca. cū. maledicēs. et cor. pe. vide in dico cis. **A**qua-
liter aut̄ intelligant interpretatioes siue maledictiones q
inueniunt̄ in sacra scriptura: dictum est in precor.
Malefacio cis. feci. factū. cōponif a male & facio. et acut̄ pe-
nul. siue fa. secude. et tertie psonē p̄tis indicatiū modi
. s. malefacis & malefacit: cā consortū p̄me psonē. Vide
in secunda parte vbi agitur de impedimentis accentus
in ca. de impedimento consortū.
Maleficus. a malefacio cis. d. maleficus ca. cū. penul. cor.
. i. malefaciens incātator. **E**t binc hoc maleficiūm. cū.
Malefid' da. dū. qfī est vna dictio xposita ex male & fide
significat illū q leuitatē b. & nō fuit fidez: s. qfī sūt due
pres significat illū cui nō seruat fides: vt iste est fid' ma-
litia tie. in malus est. **C**le iter hostes.
Malitiosus. a malitia dicitur malitiosus sa. sum. i. deterior

malo: qz frequenter malus: callidus: astutus: fusus: subdolus: iudiciorum. Et sp̄at maliciosus sutor: sum: vñ maliciose suis: sime: aduer: vñ hec maliciosa tatis.

Malignus: a malo d' malignus na: nū: i. rixosus. Et sp̄at: vñ maligne nūs: nūtissime: aduer: z hec malignitas tatis. Qz aut̄ or malignus: qz male ignis: vel qz male igne ignis: etymo: ē: z a malignus: deriuat maligno: nas: nau: nare: i. maligne facere: vñ poti: malignus facere: z molestare: z ē eodē sensu iuuenit malignor naris: deponē: z d' p̄p̄e malignus: qz malicie votū vel op̄ pagit. Malicia d' cogitatio maliolus: a malo: z volo vis sp̄oni malo: prae metis. uolus la: lū: z h: z hec z hoc maliolēs tis. Et sp̄at maliolēs tio: tissim: vñ malinolēter tius: tissime: aduer: z hec maliolentia tie: z corri: uo.

Malleus: i. magis velle. **Mallei**: i. magis vellem.

Malleolus: li. dimi. paru: malleo. Idē malleolus penul. cor. d' nouell palmes ināt poris ani flagello: z ē dcū sic ob si militudine rei: qz in ea pte qz decidiū ex veteri sarmēto p̄mīnes vtriusqz mallei sp̄ez p̄bet. In glo. at̄ **Hai**. 3. ca. dicunt malleoli vimina vel sarmēta arentia. z cor. o. vñ gdā. Malleoli sarmēta notat aut vimina sicca.

Malleo: a mollo lis: d' h: malleo: lei: qz molle: quia molles ferz: vel qz d' caler: z molle ē cedit: z pdū illō. vñ malleolus li. dimi. z malleo as. aui. are. i. malleo p̄cutere. vñ malleator dicitur faber ferrarius.

Malluuius: in malluuius est: z pdū. penul.

Malluuius: lues sp̄oni cū man: z d' b: malluuius iug. vas ad abluēdas manus: z ad sordes manuū recolligendas aptū. vñ malluuius na: nū. vt malluuiane sordes. i. sor des manuū i malluui collecta. vñ sp̄oi malluuiū a ma

Malonis: mas. ge d' a malo qd ē rotūdū. Cui z abluo.

Malone: greci comā capitū dñt: quē nos cirz vocam?. Malomatus maulus malui malleo: i. magis velle. Et sp̄oni tur a magis aduer: z volo vis vult. Et scias qz b: vñb: malo manus in alib: epib: scribi p vñl: l: vt malo maledicta malui maluerā. In alib: vñ p̄ geminiū l: vt malleo lobatuz: a mala le: d' b: ma (malleo: sic: z volo vis vult. lobatuz tri: qdā vnguētū: a malis lauādis sic dictū).

Malogranatū: malo sp̄oni cū granū vñ granatū: z d' hec malogranatū ti. qdā arbor cui fructū d' b: malogranatū ti. qz hec grana iteri. Idē z malūpunicū. Et scias qz sepe iuuenit malogranatū p̄ malogranatū: z malogranata

Malomellū: malo sp̄oni cū mel: z (ta. p̄ malogranata. d' b: malomellū li. gen: pomē melliflui z dulcis: qz fru er: e: hec saporē mellis: vñ qz i melle seruetur.

Malon: grece latine dicitur rotundum.

Malon: i. pastor ouiu a mala z nomos sp̄oni. mala enī dicit ouis albanomos pastor: z cor. penul.

Malua: ue. d' qdā herba a mollo lis: qz mollia: qz vētrem molliat. b: n. nāz molliēdi z soluēdi aliū. vñ d' malua qz molliies aliū. z ē ety. vñ maluace? cea. cē. res maluyet p̄nē ad malua. **Daluace**? ēt d' vñlis n̄ bon? vt Maluacia: cie. qdā vestis dca a malua: qz ex malo (malua. uaz stae) qzī alu maluacina alu maluellū vocat. **Nalumpunicū** vide in malogranatū.

Malu: li. i. pomū: z pdū. p̄mā vt dixi in mala le. Et d' malu multis modis. ēnī malu armēnicū vel armēniacū: qz ab armēnia p̄s sit aduectū. ē z malu cidoniu dictuz ab oppido crete: ex cui pomo cidoniu ficiē. z ē malu manianū a loco dcū vñ p̄ aduectū ē. z ē malu amerinū: qz amari sit saporis. z ē malu p̄ficiē: qz ea arborē in egypto seruit persi. hec arbor in psida fructū siccū generat ī terectorū: apud nos vñ rotūdū z suaue. Et z malu p̄nicū dcū sic qz expunica regione sit aduectū: vel qz grana hec rubea qz pumicea. Idē z malogranatū: qz inter corticis rotūditatē grano: z tineat multitudinē. Idē vt

dic̄ **Malus**: mala dulcia vñ egerunt: phlegma nutrit: felis ardore mouēt: inflationes faciūt: qz sunt frigida z hūida. Malus vñ accida z matura oib: cōmoda sunt: z bene digeruntur. Sunt z agrestia mala: qz cruda stridunt: cocta bñ digeruntur. Vide in nūc nūc.

Malus: la. lū. d' a melan qd ē nigrū. qz niger sit z puerus. Et sp̄at anormale peior pessimus. vñ male pei: pessime aduer: z hec malicia cie. z hoc malu li. substatiue z ē duplex malu. s. culpe z pene. malu culpe non ē a deo: qz oia bona p ip̄z fcā sunt: z sine ip̄o factū ē nihil. i. pctn: qz pecatū in qz pctn nihil ē. Sz malu pene a deo ē. z cor. pri mā malus la. lū. adiectiuū: z malu substatiuū. Iuuenit ēt malo li. substatiuū: z b: malu a malon qd ē rotūdū: sz tūc alind signat. z pdū. p̄mā sic dixi i mala le. Vide i pe

Mâbres acuit in fine: z iterptat mare. Cna: z in pecco cas. pellicē vel mare in capite. z fuit p̄mā nomē cuiusdā. vñ qdā ciuitas dcā fuit mambre a noie illius.

Mâmilla: a māma me. d' h: māmilla le. dimi. Et sunt māme muliez: māmille viroz: vbera pecoz: papille vñ sūt capita māmaz qz fugētes p̄prehēdūt. z cor. p̄mā māmilla. vñ Juue. Et nūqz vñsis tringita clara māmilles. Iz i illo vñ p̄ma ponat lōga. Māmillas vir hz. pec vber fe.

Mâma: a mala d' hec māma me. p̄ gemi. Cmina māmas. nū m. qz rotūda est vt mala: z sunt māme mulierū.

Mâmona iterptat diuitie: z est nomē demonis qz pest diui tis: z d' māmon: non qz in ei ditione sunt diuitie: sed qz eis vitū ad decipiendū irretiendo laqueis diuitiaz.

Mâmotrep: p̄. puer q lac diu fuit: z est p̄positū a māma z Man. i. videre: vel vt dīc **Malus**: man qd ē māna (trepid). interptat qd est hoc. Cū. n. de p̄s plueret māna filys israel qz mirantes dixerūt **Man**: hoc est: gd est hoc.

Mâna: a iterptat mun: vñ sacrificiū vñ holocaustū: z solatio Baruth. i. ca. De qb: emittē holocaustomata z tb: z facite manaa. vel aliq libri hūt māas vñl māna: sz manaa ē vñ līa ēt sūm hebraice vñtate: sic colligēt ex glo. **Hiero**. sup illud **Piere**. i. 7. in fine. Mortates holocaustū z victimā z sacrificiū z thus z. **Sacrificiū** inqz p quo. 70. iter pretes ip̄m hebraicū posuerūt manaa qd i nr̄is codicib: scriptoz negligeētia māna legit: qz. s. **Baruth**. i. iuuenit vt dixi. Facite manaa: sz ibi vt dīc magi **Dug**. d' eē manaa.

Mânesses hebraice d' obliuio latine. vñ dīct ē manasses qz obliuiosus: qz pater ei iacob sit obliuio laboz suo: vel qz per multa scelera z sacrilegia deliquerat z oblit: fuerat dñi: vel qz de sit obliuio pctōrum illius.

Mânceps: man: sp̄oni cū capio: z d' h: māceps p̄tis. i. fu: z d' māceps qz manu capi: qz māceps illi h: noie cense, banē g i bello capiebant: z i fuitutē redigebant. Et ide h: mācipiū py. i. eodē sensu. sz mō ampliata ē appellatio h: nois māceps vñl mācipiū vt dīcat fili: vel filio nondū emācipato: vt h: equ: ouis. h: n. aialia statiz vt nata sunt mācipiū eē putant. nā z ea qz de numero bestiarum sunt tūc vident mācipia esse qz capi vel domari ceperint.

Mâceps: sp̄oni cū e. z d' emāceps: z cū ne: z d' nemâceps: z vt dīc **Malus**: mācipiū nō sexum: sed conditionē fugat.

Mâcin: a māc: d' mācin: na. nū. qz vñl sinistra p̄ extra ma

Mâcipi ideclī. qd māu capi pt. Cui vñl ecōuerso. z pdū. pe.

Mâcipiolum: li. dimi. paruum mācipium.

Mâcipium exponitur in mānceps cipis.

Mâncipo: a māceps d' mācipio pas. paui. pare. i. fuire vñl in fuitutē redigere vñl mācipiū facere. z mācipare. i. manu trabere vñl dare vel ducere: z sp̄oni simpli p̄ dare vñl p̄ducere: z sic est actiuū: sz pro seruire est neutrū. z cor. pe.

Manc: a man: d' māc: ca. cū. p̄riū: qz manū nō hz: vñ etymo. potius qz p̄positio. manc: ēt d' cui aligd deest ad perf.

ctionē. vñ mancat^o ta. tū. i. manu truncatus.

Mādatela le. i. mādatū a mādo das. t. pdu. te.

Mādatū. a mādo das. dī hoc mādatū ti. qdō mittit. vñ mā datū. i. p̄ceptū. Uñ dñs in cuāglio. 3o. Mādatū nouū do vobis: vt diligatis iuicē tē.

Mādibula le. i. ferio maxilla. t dī a mādo dis. 3udi. 15. cap. Inuētāq; maxillā. i. mādibula asini. t infra. In maxilla asini: t in mādibula pulli asinoꝝ deleui eos. t cor. bu.

Mādo das. daui. tū. are. i. p̄cip̄e. vel mandare. i. mittere. vñ ȳsus. Qui mittit mādat q̄ p̄cip̄it h̄ q̄q̄ mandat. Et scias q̄ q̄ superior mittit vel scribit iferiori vel subdit. Tibi tenore p̄ntiū mādo vel mādam? nō itelligit eē p̄ceptū. Is q̄ addit̄ p̄cip̄edo tūc est p̄cep̄tu. vt si dī. Libi tenore p̄ntiū p̄cip̄edo mādam. Et h̄z etymo. dī mādo. i. manū do. q̄ oī i. missio negocio alter alteri manū dabat. Mādo xp̄oi cū a. t dī amādo das. i. extra vel lōge mādare t absentare. t in eodē sensu iuuenī amēdo das. Itē p̄ponit cōmēdo das. Itē p̄mādo das. i. aī mādare. Itē remādo das. i. itez vel retro mādare. Mādo das. cū oīb̄ suis cōpositis ē actiū. t in p̄positōe aliqui mutat a. in e. vt amēdo das. t cōmēdo das. aliqui retiet a. vt remādo mādas. Isai. 28. Māda remāda tē.

Mādo dis. di. sum. mādere. i. comedere Job. 30. Mandebat herbas t arboꝝ cortices. vñ h̄ t hec mādibilis: t b̄ le. Et p̄ponit cū cō: t dī cōmādo dis. t cū re. t dī remādo dis. Et ē mādo neu. cū oībus suis p̄positis. t facit p̄te ritū h̄z quosdā mādūi vñ mādi vel mādidi. t supinū māsum: Is nō sit in frequēti ȳsu. Is videb̄ fīm regulas. Pr̄is. q̄ p̄teritū facit mādi: t sup. māsum. t format p̄teritū a p̄nti o. in i. mutato. t supi. t̄t a p̄nti do mutato i. suz. Dīc̄ et̄. Pr̄is. q̄ verba tertie iugatiōis desinentia in do n. aī do h̄stia o. in i. mutatā i. p̄terito pfecto: t in supi. do in su. vt defendo dis. di. suz. scādo dis. di. sum. ita a sīlī mādo dis. di. suz. t hoc magis videb̄ eē tenēdū fīm modernos.

Mādo donis. mas. ge. a mādo dis dī. t ē mādo q̄ multum mādit. s. leccator ardelio gulo comedo auid̄ eluo t epulō. t in eodē sensu hic t hec t hoc mādox cis. t pdu. penul. genitui mādonis t mādocis.

Mādo docis. i. mādo donis. exponitur.

Mādra dre. mas. ge. i. bubulcus. a bobus sibi cōmēdatis. vñ q̄ noīa boum mādat memorie. vel mādros dī ouis. ynde mādra pastor ouium.

Mandragora re. penul. cor. ē gen^o pomī sīlīs paruo peponi odore t sapore vel spē. vñ q̄ hēat mala suaue redolētia in magnitudine mali maciani. vñ t eaꝝ etiā latini vocāt malū terre. bāc poete antroporeos appellant: q̄ hēat radice formā boīs similitātē. Antropos enī grece latine dic̄ hō: cui^o cortex vino mixto ad bibēdū daf illis: quoꝝ corpus ppter curā secādū ē: vt sopporati dolorē nō sentiat. Hui^o spēs due sunt. Semia folys lactuce sīlī: māla generās in sīlītudinē prūnoꝝ. Masculus folys bete sīlī. De hoc aut̄ pomī ḡne qdā opinant̄ q̄ acceptuꝝ in escā feminis sterilib^o secunditatē pariat. Hēsi. zo. ca. dī. Egressus ruben t̄p̄ messis triticee in agro repperit mādragoras q̄s mātri li detulit. t ifra. P̄ormiat tecuz hac nocte p̄ mandragoris filiū vir tuus.

Manduco. a manducus deriuat̄ manduco cas. caui care. i. comedere. t pdu. penul. fīm ȳsus. Uñ qdā. Māducare potes formicā si caput ausfers. Q̄ aut̄ dī manducare q̄si manu dicare: vel q̄si manū ad os ducere etymo. ē. Ma gister tñ bñ. dīc̄ q̄ videb̄ p̄poni a manu t duco cas. cui^o p̄ma breuis ē. qdō si vez̄ ē māduco cas. debet penul. cor. ȳsus tñ eaꝝ pdu. Dicim^o q̄ magis videb̄ eē breuis q̄ lo go: considerata. i. ipsius significatiōe t p̄positiōe. nec yllus nobilis auctor ausus fuit eā sic ponere: q̄ credo q̄ dubi tabant oēs. Et iō turius ē vt seq̄mūr ȳsus q̄ penul. pdu.

q̄n̄ pes arbitriū ē t ius t norma loquēdi.

Manducus. a māndo dis. dic̄t̄ bic manducus ci. penul. p̄

du. i. ioculator. oē bians: vel turpiter mandens.

Mane accētuat̄ in fine. t iuuenī h̄s. h̄ enī ibi. Mane tethel fares: t b̄ ierptatio sermonis: mane numeravit de regnū tuū t cōpleteuit illud. Lethel appētis es in st̄era t iuuenī es min^o habēs. Phares diuīsū ē regnū t datū ē medis t p̄sis. Itē iuuenī hoc mane idecl. vel mane aduer. sp̄is: t tūc nō acuīt in fine. t deriuat̄ a manus qdō ē bonū. Et qd̄ meli^o ē mane: q̄ de tenebris deuenit ad lucē. vel mane dī a mano nas: q̄ tūc dies manare in cipit. t pdu. p̄mā. s̄ mane ȳbū impatiū modi p̄mā cor. Uñ ȳsus. Caro dico mane cū debo surgere mane.

Maneo nes. māsi suz. i. morari. t manere. i. expectare. t fīm hoc struīt̄ cū actō. Uñ Act. 20. ca. Ulicula t tribulatiōnes me manēt. Uñ ȳsus. Qui māet expectat: t q̄ manet ille morat. Maneo p̄ponit: vt cōmaneo nes. permaneo nes. remaneo nes. Itē maneo coponit: vt emineo nes. nui. t componit: vt supēmineo nes. nui. Itē maneo componit: vt imineo nes. tē p̄mineo nes. p̄mineo nes. Ma neo cū oībus suis p̄positis ē neu. t illa ei^o p̄posita q̄ retiñt̄ lātūrā sui simplicis faciūt̄ p̄teritū in sī. t supi. in suz. Illa vo p̄posita q̄ mutat̄ a. simplicis i. faciūt̄ p̄teritū in ui. disas: t carēt̄ supi. Et nō. q̄ h̄z p̄ris. maneo Oberet face re p̄teritū p̄fectū regulariter manū sīc teneo tenui eo mutata i. ui. diuīsas: Is fac̄ māsi ad dīaz h̄bi^o dī manū. Itē māeo nes. h̄z p̄mā breue. Is bi manes nui. p̄mā pdu. vñ ȳsus. Illic pluto manes: ybī terrēt̄ tristia manes.

Manes nui. nib^o. actō manes: vñ manis mas. ge. i. dy iferna nales t aī ifernales. t dīr a manū qdō ē bonū p̄ dīu: q̄ nō sit boni: Is efferi t crudeles. Uel manes dīr a mano nas. q̄ late manat̄ p̄ auras. t pdu. p̄mā. Uñ Dōra. i. epi.

Carmie dy superi placant̄ carmie manes. Sed maneo nes. cor. p̄mā. vñ manib^o q̄i ē dītūs de manes nui. pdu. p̄mā. q̄i vo ē dari^o: t abitus de man^o nus. nui. cor. p̄mā. Uñ gdā. Lū manib^o mādo sine manibus oia tango.

Mango. Mān^o xp̄oi cū ago: t dī māgo gonis. i. mercator: t p̄pe vēditors equoꝝ: q̄ manu agat equos: t ēt gl̄ mer catō: p̄t̄ dici māgo: q̄ res suas māu agat. t pdu. pe. gr̄.

Mania nic. est sane mentis alienatio vel furor: dicta sic ab insania quā greci maniā vocant. Uel dicit a manin qdō est diuinare: q̄ hec amētes t insanios facit: quorum aliū efficiunt letitaly tristes: aliū furiosi. Mānia etiam dī

citur quedam furia infernalīs,

Manica. a man^o dī b̄ manica ce. pe. cor. cathena vñ vinculū quo captiuoꝝ man^o ligant̄. Et dī māica q̄si manū ca piens etymo. ē. vñ pp̄ha. Et nobiles coꝝ in manicis ser reis. Itē manica est illa pars tunice q̄ ē ab humero v̄sp ad manū. Uñ dicit̄ p̄p̄. Mānica sunt vincula quibus man^o vinculanī: Is ēt tunicaꝝ sint. vñ manicaꝝ ta. tuz.

Manico cas. cani. care. i. festiare: mane ire: mane surgere. vel mane uenire: t dī a mane. Quedā glo. dicit̄ supi il. lud. Lu. zi. Dis pp̄ls manicabat ad eū. i. mane venire ac celabat. t p̄ducit p̄mā syllabam manico cas. Is mani ca ce. eam cor. sed penul. v̄biḡ corrip̄it.

Manifest^o. man^o p̄ponit cū festus: t dī manifestus ta. tuz. i. apert̄ clar^o vel cert^o: q̄si ad manū posīt̄: t p̄mp̄. Nā manifest^o exponi solet: t nō abscondi. vñ etiā dī manifestus q̄si manēs fest^o: t est etymo. Itē in festo oia debet extrabi palchriora: t in aperto poni. vñ t dīc̄ manifestus. i. promptus apert̄: t palā posīt̄. Et sp̄arāt̄ manifestus st̄or. st̄issim^o. vñde manifeste st̄or. st̄issime. aduer. et manifesto st̄as. vñ manifestari r̄ia. riū. q̄ manifestat vñ manifestat vel manifeste t aperte aliqd faciens. Quid sit manifestū vel notoriū in iure dicā in notoriū.

Manin. i. diuinare.

Manipulus: in manipulus vide.

Manipularis: a manipulus dī hic et hec manipularis et hoc re. et manipularius. ria. riū. ad manipulū ptinens: vel de manipulo existens: ut manipulares milites qui sunt de manipulo. manipulares etiā dicimus eos qui signa ante regē portant. et cōponit ut cōmanipularis. ris.

Manipulus: a manū deriuat hī manipulus. li. et ē manipulus tāū segetis quātū manū cape pō. vii. et dī sic q̄si manū i plēs: et etymo. Et hī manipulus dī societas ducētorū militū: q̄rāq̄ signa cēnt: manipulos. i. fasciculos stipule vel alicuius herbe sibi p̄ signis faciebat. Vel dī manipulus a manu: q̄r olim bellū manibus incipiebat. Inuenit etiā manipulus per syncopā. vii. Luca. Cōuocat armatos exēplo ad signa manipulos. Itē manipulus dicit orna mentuz sinistre manus sacerdotis.

Manna idclī. tī. māna. tis. penl. gti. cor. dī qdā cib̄ q̄lis de celo cecidit filiis israel: et dī a manū qd̄ ē bonū: qz bo nū erat. cuiuscūq̄ enī rei sapoz̄ exigebat: q̄ manā come debat talē habebat. Sap̄. 16. Paratu pane de celo p̄stiti. stillis sine labore oē delectamētū in se habētē: et oīs sa potis suauitate. Substātia enī tuā t dulcedinē tuā quaz i filios bēs onidebas: et defuīes vniuersitatisq̄ volūtati: ad q̄ glōḡ volebat p̄uerbebas. Vel manna dictū ē a manu aduerbio admiratī apud grecos vel hebreos: q̄si qd̄ si gnū ē hoc: vel qd̄ ē hoc: Et ide a manu. i. ab admiratiōe quā i manē būerūt cū p̄mū māna regierūt dictū ē man na. Cū. n. i. manē p̄ vidēsīt māna admiratēs ceperūt di cere manu: q̄si dicerēt qd̄ ē hoc: q̄ bonū: q̄ dulce. Inueniētī ēt hī māna. ne. neu. ge. siē t pasca. sce. Hī. bī. videſ eē. Regulas. pris. qz nullū nomē neutrī i p̄ma decliatione: vel in qnta iuenīt. Hī. pōt dici q̄z pris. itelligit de noīb̄. **M**ann: a māsuet̄ dī hī mān̄. n. i. Latinis. vide ēt i mel. palephredus: qz māsuetudinē manū sequāt: vel qz mā suens sit. Vel dicit a man: qz manu nītāt et ducat.

Mano. nas. nau. natū. nare. i. fluere vel decurrere. et xpoīt ut cōmano. nas. demano. nas. emano. nas. pmano. nas. et est neutrī cū oīb̄ suis xpositis. et pdū. hāc. syl. ma. Dora. ipoetria. Dē supuacū pleno de corpe manat. s̄ maneo nes. cor. ma. vii. versus. Si vitū remanet lachryme tibi gutta remanet. Fac bñ qd̄ manet: que tibi plaga manet. **N**āsionari. ria. riū. i. manēs vel ad māsionē ptinēs. et dicit Mansio. tas. frequē. de māso. las. et cor. si. Ca maneo. nes. fm. Hug. Pap. vō dicit. Nāsitat frequēter manet.

Manifūcula. le. dimi. parua mansio.

Manso. las. frequen. de maneo. nes. si. sum. su. et est manso frequenter maneo.

Māsuci. cij. i. edax. vī. ad mādēdū parat: et dī a mādo. dis. Māsufacio. cis. feci. cere. i. placare. mulcere. t̄.

Mansue. manus cōponit cū sueo suis sueui: et dicit man sueo. suis. sueui. suere. i. esse vel fieri mansuetū: suis mītē vel domari. vii. mansuesco. scis. inchoa.

Māsueuo: a māsueo. suis dī māsuetus. ta. tū. i. mitis nulli iniurī facies: vel domit̄: q̄si manu vel manui assuetus vii māsuetu. tas. i. mitigo: quasi manu suefco. i. cōsuefco. Sap̄. 16. Māsuetabā ignis. Vide in mitis.

Mansus: a mādo. dis. di. sum. dī mansus. sa. suz. i. comestus. itez māsuis. sa. suz. i. māsuetus. et tunc deriuat a mansueo suis. fm. Hug. itez pōt deriuari mansus a maneo. nes. si. sum. vii. dicit. Pap. Mansa comesta mansueta. mansus dicitur a manendo q̄ integrū sit. iz. iugeribus.

Mārē mātes: i mātos exponit. et acut̄ i fine. Exponit. Mātele. telis. plurāl̄ hec mantelia dī. i. mātile: in mātile eo cōponit nicromācia: p̄romācia: eromācia: idromācia: geomācia: ciromācia: ornipomācia. de quibus in suis loas: yde in nicromācia.

Mantica: a manus dī hec mātica. ce. i. sarcina. si. mola. et idē manticatus ta. turn. i. mantica ornatus. et cor. ti.

Māticula. le. dimi. parua. mātica. māticula ēt dī p̄era pasto. Manticula. li. dimi. paruius mātellus. et hīc māt̄. ralis. ticulo. las. i. fraudae vel furari: et cor. penul.

Mantile. a mādo. dis. dī hoc mātile. lis. penl. pdū. et bō mātele. lis. in eodē sensu. s. velamē mēse vīl. mapā. et dī sic q̄si mādele: vīl. mādile. vīl. mātile sive mātele q̄si manu ter gile. et bō. p̄p̄ sic dī gausape: qz i tergēdis māib̄ p̄bet. vii. et dī mātile vel mātele q̄si manu tēla. et est etymo.

Mātos: a man qd̄ ē videre: et thesis qd̄ ē positio: xponit mātos. i. diuinatio. vii. hec māte. tes. illud idez. s. diuinatio. s. visio positoz. i. p̄uisoꝝ a deo. Et bīc filia thiresie dicta est mātes q̄si diuinatrix: vel mātos dicta est tā diuinatio q̄si filia thiresie a manes et tueoz: qz manes tueatur.

Māntua. rū. quedā ciuitas lōbardie de qua oīiundus fuit Virgilii. vii. dicit. Oui. Māntua virgilio gaudet vero na catullo. P̄eligne gētis gloria dicar ego. Uī māntua nū. na. num. gentile vel patrium.

Māntus. a manus dicit hic māntus. ti. quia manus tegat trī. est enim brevis amictus. ynde et dicit māntus. ti. q̄si manū regens. et est etymo. nō compositio.

Mānu aduerbiū admirantis apud grecos vel hebreos q̄st qd̄ signū est: vel qd̄ est hoc: Eyo. 16. ca. Dixerūt adinuicē manu qd̄ significat qd̄ est hoc: Et acuitur in fine.

Mānual. a manū dī hī t bō manual: et bōle. ad manū ptinēs. et hoc māntiale lis. p̄ quodā libro q̄si sp̄ hī ad manuz.

Mānubie. a manū dī he manubie arū. i. excubie q̄ p̄ spacia noctis vigilāt. et dīr sic: qz p̄ manū. i. cateruas fuit. Mānubie ēt dīr spolia exuiae q̄ victis extrahunē sic dicte: qz manibus victorum extrahunē fm. Hug. Pap. vō sic dicit. Mānubie spolia: rapine res de preda manu colle cte. Mānubie dicte sunt: qz manib̄ detrahunē. i. yeste mortuoz. Ezech. 38. Et diripies manubias ifinitas.

Mānubriū. a manū dī hī manubriū byz. s. manica vīl. mani. cū cuīsl̄ ferri: qz manu teneat. vii. manubriat̄. ta. tūz. Et videſ ee xpositū a manu et bria. qd̄ est mēsura: qz ita mēsuraſ q̄ possit teneri in manus p̄z in cultello et se curi. vii. manubrio as. i. manubria alicui rei facere.

Mānulea. a manū dī manulea lee. i. manica. vii. manuleat̄. Manū grece latine dī bonū.

Mānumitto. a manū et mittō cōponit manumitto tis. si. sū. mittere. i. manu emittere vel liberare. vii. hec manumis sio onis. et manumissus sa. sum. q̄si manu emissus. Antig tus. n. quoſciq̄ manumittebat eos alapa p̄cussos circu agebat ad modū monachoz. et liberos cōfirmabant. vii. et sic manumissi dicti sūt q̄si manu emissi: qz manu emis

Mānipiariū. rū. i. gausape q̄si manū p̄ians. Ceterē.

Mān. a manū dī hī manū nū. nū. qz toti corpis ipa sit mu nū. ipsa. n. oīi cibū mīstrat et facēt dispēsat: oīa dat raccipit. Uī. et ab Arist. manū appellat organū organoz. Uī manū ta. tū. magnas hīs manū. et cor. pīmā. Prover. ii. **M**ānū in manu nō erit inōcēs malus: q̄si di. manū si fue rit in manu. i. ad horā cesser a mala opatiōe: nō erit inno cens malus nisi cesser a mala voluntate.

Mānutergiū. a manū et tergo gis. cōponit hoc manutergiū gy. et est togilla cum qua tergitur manus.

Mānzer zeris. mas. ge. et dīr manzeres filii scorti vel adulterini vel scelerati. Deutro. 33. Nō ingredietur manzer hoc est de scorto natus in ecclesia dñi usq̄ ad decimam generationē. et corripit penultimā genitriū. Et a manzer dicitur manzerinū. na. num. i. adulterinus.

Māpa. a manū dicit hec māpa pe. i. togilla: q̄si mane pīa. i. manu p̄ians. ynde hec mapella le. vel mapula le. vīl. mapella dimi. Māpa etiaz dicitur pictura vel forma ludorum. ynde dicitur māpa mundi.

Mapalia: in magalia exponitur.

Maranatha: acutus in fine. Et sicut dicit qdaz glo. sup illud Ap̄l ad Cor. 16. ca. Sit anathēa maranatha. Sit anathēma i. separata a deo vel adēnat. maranatha i. donec veniat dñs: vel in aduentū dñi. Maranatha enī interptat dñs venit. Anathēma grecū est: et interptat adēnat v̄l separatis. Hug. vero dicit. Hoc maranatha indecli. est: et hebreū: et interptat adūetus dñi. vii illud ap̄l. Anathēma maranatha i. perdito in aduentū domini.

Marceo. ces. cui. cere. i. putrere vel arescere. et ē flop. Et cōponis: vt cōmarceo. ces. dimarceo. ces. emarceo. ces. per. marceo. ces. remarceo. ces. A qb̄ oib̄ inchoa. Marceo cū oib̄ suis cōpositis est neutrū: et facit p̄teritū in cui. et caret supi. Et a marceo. ces. marcesco. scis. inchoa.

Marcescibilis: a marcesco qd̄ est v̄bū ichoatiū de marceo ces. deriuāt h̄ et b̄ marcescibilis et b̄. le. i. putrescibilis. vii marcescibilis aduer. et b̄ marcescibilitas. tatis. et p̄ cōpositione imarcescibilis. le. imarcescibilis: imarcescibili. **M**archa d̄ comitat̄ terre alicui. vii ipse **L**ucas. tatis. marchio d̄ p̄nceps vel dñs marche. marcha et̄ est qdā p̄dūs. s. media libra. vt d̄ marcha argēti.

Marciatōne. neu. genus vnguēti: et d̄ a mars.

Marcidulus. la. lū. aliquātūlū marcidus: a marcidus d̄.

Marcidus: marceo. ces. d̄ marcid. da. duz. i. putrid. are. scēs v̄l láguēs. et p̄af marcid. d̄. dior. sim. vii b̄ marcid. tis. tis. et marcido. das. i. marcidū facere. et ē actiūū. et cor.

Marcor: a marceo. ces. d̄ h̄ marcor. cozis. i. marciditas (ci. vel defect) qdā. vii marcorosus. fa. suz. plenus marcor.

Marculus. li. pusillus vel malle: et ē dimi. de marc: qd̄ et Marc. ci. d̄ malle. vii marcellus dimi. (marcellus d̄.

Marcus ē maior q̄ malle: et d̄ marc. a mollio. lis. si et malens. vel qr̄ maior ē et fortior ad cedēdū. **M**arc̄ et d̄ qd̄ euāgelistā: et interptat excelsus mādato. **E**xcelsum vi. q̄ pp̄ euāgeliū altissimi qd̄ pdicauit. vel sublimis mādata to d̄ rōne pfectōis in vita: qr̄ nō solū seruauit mādata cōia: s̄z ēt sublimia: siē sūt s̄ilia. Et vt d̄ i qdā chronica. **A**landi impat. **M**arc̄ euāgelistā scribit: ap̄l p̄ orbē diuidunt. marcus alexādri martyriū cōpleteuit. Et scribit marc̄ sine aspiratiōe. Et scias q̄ marcus in figura leōis ostēsus ē Ezechiel. **N**arrat. n. Ezechiel se vidisse aialia q̄ttuor. q̄ttuor facies vni: et q̄ttuor pēne vni: et pedes eoz pedes recti: et facies et pēnas p̄ q̄ttuor pedes hēbant: un. et cōḡ erāt pēne eoz alteri: ad alterū. **S**ilitudo aut vul- tus eoz erat facies hois: et facies leōis a dextris eoz q̄ttuor: facies aut bouis a sinistris ipsos p̄ q̄ttuor: et facies agle desup ipsos p̄ q̄ttuor. **I**sta visio exponit a Greg. de euāgelistis: de xpo: et de quolibet yiro iusto. De euāgelistis sic in q̄rtā homel. Ezechiel. Q̄: ingt Greg. ab huāna ḡnati one cepit iure p̄ hoiez matthe: qr̄ a clamore in dōto: re. cte p̄ leonē marc̄: qr̄ a sacrificio: recte p̄ virtutē Lucas. qr̄ a diuinitate v̄bi cepit: digne p̄ aquilā signat. **J**oānes. Siē enī agla cūctis autib̄ altius volat: et irreuerberatis oculis radios solis itueſ: sic iste alti ceteris ascēdit: q̄ di cēs. In principio erat v̄bū: et v̄bū erat apud deū: et deū erat v̄bū: dū in ipsaz deitatis subaz itēdit: qr̄ more agle i. solē oculos fixit. **C**he xpo ēt exponit. **U**nū dicit Greg. in. 3. mora. Quātū singula ad vñūquēq̄ euāgelistā re. cte p̄ueniāt: p̄t tñ hec q̄ttuor aialia ipsuz suū caput cui. sūt mēbra signare. Iste nāq̄ t̄ hō est: qr̄ nām nāz vera. citer suscepit: et vitulus qr̄ p nobis occubuit patienter: et leo: qr̄ p̄ fortitudinē deitatis suscepit mortis vinculū ru. pit. Et ad extremū agla est: qr̄ ad celuz de quo venerat redyt. **H**ō ḡnascēdo: vitulus moriēdo: leo resurgēdo: et agla ad celos ascēdēdo vocāt̄ est. **C**he quolibet ēt v̄ro iusto p̄t exponi. Nā vñusq̄ vir bon̄ xpian̄ hō est rōnabilis vñedo: vitulus ē semetipsuz mortificādo: leo

est fortiter ē diabolū dimicando. vii Salomon. Justus tanq̄ leo fidēs absq̄ terrore erit. Agla est terrena despicēdo: et celestia appetēdo. vii dicit ibidē Greg. in q̄rtā homel. Ezech. Q̄m̄ iust⁹ q̄sc̄ p̄ rōnē hō: p̄ sacrificiū mortificatiōis sue virtutē: p̄ fortitudinē securitatis leo: p̄ cōtēplationē v̄o efficit agla. Recete p̄ hec scā aialia signari vñusq̄ pfect⁹ p̄t. Itē dicit p̄ facies leōis t̄ bois erāt in dextris aialiu: et facies bouis a sinistris. Nā fīm Greg. p̄ boie z̄ xpi natūritas: p̄ leōē xpi resurrectio figurat̄: p̄ boie v̄o xpi passio designat: p̄ dextrā vero p̄ speritas: p̄ sinistrā aut̄ tristitia designat. vnde et sinistrū aduersum dicimus. Quia ergo natūritas et resurrectio xpi leticiam discipulis prebuit quos passio cōtristauit: qr̄ tristes erāt apostoli de nece sui dñi. **D**extris homo: et leo iure dicitur. virtutis vero a sinistris recte dicit̄. Iure autē locus agle nō iuxta sed desup eē describit: qr̄ p̄ hoc q̄ ei ascēsionē designat: feu qr̄ verbū patris apud patrē eē denūciat: sup ceteros virtute contemplationis exercuit. Itē dicitur. quattuor facies vni: et quattuor penne vni: sicut exponit Greg. in tertia omel. Ezech. Per facies intelligē fides humanitatis xpi: per pēnas vero cōtemplatio dei tatis. Merito ergo vñusq̄ p̄t animaliū dicitur habuisse q̄ttuor facies et q̄ttuor pēnas: qr̄ vna est fides hūnitatis xpi et carnatiōis in oib̄: et par p̄tēplatio diuinitatis eius in singulū. Itē d̄ q̄ facies et pēnas per q̄ttuor p̄tes mūdi habebāt: qr̄ in cūctis mūdi regiōib̄ p̄dicantes demōstrāt q̄cḡ de deitate: et q̄cḡ de būnitate n̄i redēptoris sentiūt. Itē d̄. **J**ūcteq̄ erant pēne eoz alterius ad alterū: qr̄ videlz ois euāgelistaz v̄r̄t̄ ois sapiētia q̄ ceteros trāscēdūt vicissim ibi in charitatis atq̄ cōcordie pace sociāt̄. Et qr̄ nulla v̄tus eēt si fidē icarnatiōis et p̄tēplationē diuinitatis habuissent et recta opa nō haberēt: apte illis dicit̄. Et pedes eoz pedes recti.

Mare. a meo as. d̄ hoc mare ris. q̄si meare: qr̄ semp est in motu. Fīm hoc mare p̄t dici acq̄ ḡnalis collectio. Ois enī aq̄z collectio sine salsa sit sine dulcis sit abusivē of mare. **U**nū in Hen. congregatēs aqrūm appellant maria. **G**z p̄prie mare d̄ cui? aq̄ amare sūt. et d̄ sic q̄si amare ab amaritudine v̄l a meo as. qr̄ p̄cipue sup oēs alias aq̄s est in motu. Idē d̄ equor pelaḡ frettū p̄t ocean̄ abys. sus. De his significatiōib̄ habes v̄lus in frettū. Amari deriuāt marin̄ na. nū. et mariarīria. riū. q̄si iuxta mare existēt. Et scias q̄ sunt mīta maria q̄ nō p̄misēt sibi ipsis adiunice n̄i in radice: qr̄ oia situāt̄ ad oceanū. Et fz̄ descriptiōz factā sub iulio cesare maria mediterranea i toto orbe hitabili. sūt trigita. Itē nō. q̄ oia elemēta in loco vbi st̄iḡt se alterāt̄ a sua nā: vt sit qdā motus situātōis iter ea. Et expinde in mari cātūr salēdo ex admixtōe vaporis terrestris sil̄ cū adiustōe rady folas. et hoc p̄cipue p̄pe terrā: t̄ in sufficie maris. In p̄fundo. n. pelagi iūtēs aq̄ dulcis. vt p̄t ex v̄bis p̄b̄ dīcentis in libro de aial. b̄. q̄ qdā p̄scis q̄ d̄ malesie itēt̄ valde magn̄ i locis pelagos in q̄b̄ abudāt aq̄ dulces. **U**nū qdā volunt et v̄ez est forte q̄ mare nō est salūt̄ nīt̄ inq̄ta littus: s̄z v̄bi est in medio littor̄ per aque distātā ibi oceanū dūt̄ esse aquā simplicē s̄z insipida. Et vt d̄ in primo caplo Ecclēsiastēs: oia fluminā intrāt̄ in mare: et māre nō redundant. Cui⁹ cā est fīm quodā q̄ additio ad redundantia nō apparet cū sit receptaculū oīuz aqrū et locus quietis eoz. Receptaculū. n. naturale q̄d̄ est locus rei fīm nām nō redundant ex ingressu rei q̄ fīm nām debet eē in ipso: qr̄ loc⁹ adequat̄ ei q̄d̄ includit fīm naturā: et isti dixerūt veritatē. Est tñ alia cā vt dicit frater Alber. q̄. de aque itēoentib̄ multuz consumit per vapores eleuatos in aerē et cōtinue tandem inde effluit ab ipso ma. ri ad ostia fluminuz quātū influit ex ip̄sis fluminibus.

video nō potuit redūdere. Et autē h^o videre p̄ sile. Si enī accipiat̄ vas aq̄ pūū t̄ aspgaf̄ ex eo loc² amplius dif- fūsus valde. aspgaf̄ aut̄ successiue pars post p̄tē t̄ nō effū dā illa aq̄ i eū sil²: s̄ successiue p̄s post p̄tē donec tota cō sumat̄ nō apparebit vñq̄ aligd̄ nisi forte madefactio in illo loco: qz p̄ma asp̄sio exsiccata ē anteq̄ sc̄da adueniat: t̄ ita parua ē aq̄ respectu loci q̄ nō sufficit ad ifūdēdū lo cū: s̄ vix ad madefactionē. Codē aut̄ mō ē de ags fluen- tib² in locū amphitritis. Illa enī fluūt̄ sup̄ loca amplissi- maq̄ vix ipse sufficeret humefacere i superficie si nō eēne ibi aq̄ in vētre maris oceanī. Insup̄ t̄ resoluunt̄ successi- uer: t̄ egredim̄ ad ostia fluminū. Et iō nō appet̄ vtrū ali qd̄ additū st̄ ex ifluru aqrū: t̄ iō nō redundat̄ oceanus. Adiuertere q̄ Ambro. dicit in 3. Hexameron. Lōgre, q̄ ingr̄ aī in 3° die dictū ē: t̄ 2gregatu ē. t̄ frequēter d̄. Lōgref̄ pp̄ls t̄ nō 2gregat̄. Nō mediocris pudor est i- perio dei insensibilita elemēta parere: t̄ hoies nō obedi- regb² sensili ab ipso tribut̄ auctore ē. Itē remigī dicit tractās illud Mat. Impauit̄ vētis t̄ mari: t̄ fcā ē trāglli tas magna. Ea in q̄ nobis insensibilita sunt deo creatori oīu; rerū sunt sensibilita. Et sicut dicit Greg. in S. mora. Mare vīna corpora i semetipso retinet̄. naz mortua extra se prīn² expellit. Quidā tñ dñi subditos viuos a se expel lunt̄: t̄ renūt̄ iuxta se mortuos in petris. Itē iueniūt̄ mare tyberiadis: t̄ eidē qđ lacus tyberiadis: de quo dicā in ty- berias. Itē iueniūt̄ mare rubru: t̄ vt d̄ in historiis super Ero. mare rubru nō ēaq̄ rubea: s̄ oīs terra circūstās rubea ē: ex q̄ vitia gurges t̄ ificīt̄. vñ miniū acutissimum decerpit̄. q̄cqd̄ et ad esuz in fructib² est in hūc colorē ca- ditob hoc ibidē gēme rubee iueniūt̄: q̄ humo iuolue: t̄ iter barenas attrite terre colorē t̄ maris hūt̄. De h^o ēt vide i rubeo. bes. vbi nos dicim² rubeu: hebreus h̄z cau- calis eo q̄ cāne in litorib² abundat̄. Itē iueniūt̄ mare mortui: t̄ dñi mortui: vt dicit Sid. ppter hoc q̄ nihil gi- gant̄ viuu: nihil recipit̄ ex genere viuentū. Nā neḡ pisces b̄z neḡ assuetas ags: t̄ letas mergēdi vīsu patīs aues: s̄ quecūs viuētia mergēda tētancri: q̄cunq̄ arte demer- sa statim resiliet̄: t̄ quis vēhemēter illisa statim excutiū- tur. hoc t̄ mare salinarū vocat̄: qđ est in iudea.

Margarita ē gēma p̄ciosa cādida a mari dētā. vñ dīc̄ Ili. i. 6. etymol. Margarita p̄a cādida p̄ gēmarū quā idē marga- ritā aiūt̄ vocat̄ q̄ i zchilys maris h^o gen² lapidis iuenia- tur. Inest. n. i carne coclee calculus nat²: s̄c̄ i cerebro pi- scis lapillus. Signif̄ aut̄ de celesti rore: quē certo anni tē- pore coclee hauriūt̄. t̄ declinat̄ hec margarita. te. Et hoc margaritū iuenitur. puerb. z. ca. In auris aurea t̄ mar- garitū fulges q̄ arguit̄ sapiēte. Iueniūt̄ eriā h^o margare- ta. te. p̄ quadā vīgne glorioſa: a margarita gēma dicta: q̄ gēma ē cādida: parua t̄ virtuosa: sic brā margareta fuit cādida p̄ virginitate: parua p̄ humilitatē: virtuosa p̄ mi- nū. Marginalis: in margo vide.

Margomare xpōt̄ cū giro. ras. t̄ d̄ h aut̄ h^o margo. giniis. sc̄ti ge. l̄z gd̄ dixerit̄ q̄ ē cōis. t̄ d̄ margo q̄si mare gi- ras. i. lūt̄ maris. U. d̄ margo q̄si mare regēs: v̄l agens: vel gerēs. Trāfert̄ ēt h^o nomē vt margo dicas qđlibet lit² vel limb²: t̄ gnāl extremitas: vel extrema pars cu- iuslibet rei. vñ margine². nea. neū. t̄ h t̄ hec marginalis t̄ hoc. le. qđ p̄tinet ad marginē: vel qđ est in margine. vñ gloe dicunt̄ marginales q̄ sūt in marginib² libri ad dif- ferēt̄ iterlineariū glosarū: q̄ sunt iter lineas textus.

Mariasa mare deriuat̄ h^o maria. rie. m̄ dñi ppter clarita- tē. vñ t̄ maria illuminatrix sive stella maris iterpr̄tā: q̄ genuit̄ lumen mudi. Hermone aut̄ syro maria dñia nūcu- pat̄. ab² pulchre. q̄ oīu dñz genuit̄. t̄ fuit v̄go maria an- sc̄a q̄nata et viero. Et scias q̄ scificatio brē marie v̄gis excellētior fuit scificatiōib² alio p̄. Quod sic p̄. In scifi-

catione enī que fit p̄ legē cōdem in sacris tollit̄ culpa: sed remanet̄ fomes h̄z q̄ est inclinās ad peccatū mortale t̄ veniale. sed in scificatio ex vtero nō manet fomes h̄z q̄ est inclinās ad mortale: s̄ tñ remanet̄ iclinatio fomitis ad veniale: vt p̄ in Pierem. t̄ Joāne baptista q̄ p̄tē actuale habuerūt̄: nō aut̄ mortale: s̄ veniale. sed in bea- ta vīgne iclinatio fomitis oīo fuit ablata: t̄ q̄ptū ad ve- niale: t̄ q̄ptū ad mortale. t̄ qđ plus est ḡra scificatiōis: vt d̄ nō tñ rep̄sit̄ mot̄ illicitos in ipsa: s̄z ēt in alys effica- ciā habuit̄: ita vt quis ēt pulchra corpe a nullo vñq̄ vi- tiose cōcupisci potuit̄. Vide in obūbro: t̄ in vītus: t̄ in bo- noro. De viris t̄ filiis duarū mariarū soror̄ btē ma- rie mīris dei hēs in Joānes: t̄ acuī penl. in psa: s̄z q̄nī ma- ria ē plurale de mare grauat̄. vñ qdā. Trāfuit̄ maria cū fratre btā maria. Pōt̄ tñ in vīlu hoc nomē maria corripe penl. vñ Dūdētīns. Nec mea post maria potis ē p̄strin- gere iura. S̄z in psa semp̄ h̄z noīa habēt̄ accētū acutuz: vel circūflexū sup̄ penl. q̄ Brecis. qđ cā maioris boat̄ vi- def̄ ḥtingere: q̄ dīctiōes grece plate magis ore rotudo Maris est genitius de mas t̄ de mare. Cōnt.

Marisan octauis mensis est: t̄ acuī in fine. Marisca: a mas d̄ h̄ marisca. sive vīsica q̄ circa podicē marīi ex nimio fricatu t̄ vīlu agēdi op̄ sodomiticiuz so- let eructuare. Uli. Iuue. Si podice leui Scidunē tuide medico ridēte marisce. D̄ tñ qñq̄ marisca q̄l̄z vīsica q̄ ex assiduo carnis fricatu nascit̄. Vxor sive marita. Maritellus li. dimi. parius marit²: t̄ hec maritella le. pua Maritim². a mari dīc̄ maritim² ma. muz. q̄si iuxta mare existēs. vñ hec maritima me. d̄ terra q̄ iuxta mare est. Uel dic q̄ maritima dicunt̄ loca mari vicina sic. dicta quasi maris intima. t̄ est e. ymo. t̄ cor. penul.

Marit². a mas ris. d̄ h̄ marit² ti. vñ hec marita te. i. vxor. t̄ marit² ta. tū. p̄tines ad maritū vel maritā: vel marit² ta. tū. In eligēdo āt marito q̄tuor expectari solent. s. v̄l ge- n̄: pulchritudo t̄ sapiēta. Et his sapia potior ē ad amo- ris affectū. Silr̄ in eligēdavxore q̄tuor ipellūt̄ hoiez ad amo- rē. s. pulchritudo gen² mores t̄ diuitie. meli² tñ si in ea mores q̄z pulchritudo q̄ran̄. Hūc aut̄ ille q̄run̄ q̄s diuitie aut̄ forma nō q̄s p̄bitos vel mos om̄edat̄. Item trib² de cāis ducit̄ vxor: cā plio: cā adiutori: y: t̄ cā icont- nētie. De p̄ma cā d̄ i. Hen. Crescite t̄ ml̄tiplecamini. De sc̄da in eodē. Nō ē bonū hoiez cē solū: faciam² ei adiuto- riū sile sibi. De tertia dīc̄ Paul ad Lorin. q̄ si se nō ri- net nubat. Hō aut̄ femie sub viri ptate fistūt̄: q̄ leuita- te aī plerūq̄ dīcipiūt̄. vñ t̄ equū erat eas viri auctorita- te repīni. Proinde veteres voluerūt̄ feminas innuptas q̄mī pfecte eēt etatis pp̄ ipaz anitī leuitatē in tutela p̄sistere. Qual̄ aut̄ marita sive vxor se h̄re debeat erga virū t̄ familiā habēt̄ Thob. io. ca. vbi raguel t̄ ana parē tes sare vxoris thobie iunioris bīdicētes ei monuerūt̄ eā honorare sacros: diligere marituz: regere familiā: gu- bernare domū: t̄ seipaz irrep̄hēsibile exhibēt̄. A marit² deriuat̄ h̄z t̄ b² maritalis: t̄ b² le. Et marito tas. v̄bū acti- uiūt̄ cū oīb² suis opositis. t̄ pdu. ri. Vide in vxor.

Mars. a mas ris. d̄ h̄ hic mars tis. deus bellii: t̄ pro ipo bello iueniūt̄. t̄ dīc̄ sic q̄z marīi sit mars. Ad h^o. n. q̄ sit mars. i. bellū p̄ viros pugnat̄ maxime apud nos: vbi soli ma- res pugnat̄. Vide in amazones. t̄ in cometa.

Marsia sive. qdā terra ē. vñ marsius fa. sū. vel marsi sūt dicti q̄si martē sc̄ties vel sc̄ties: q̄z bellicosī sūt. Et q̄z mar- si multū valēt̄ in icātatiōe serpētiū: iō qñq̄ iueniūt̄ mar- sus p̄ icātatore serpētiū: qñq̄ gnāl̄ pro icātatore.

Marsilia lie. quedam prōnīcia est sive regnum.

Marsipiū p̄. sacculus pecunie sive bursa. t̄ dīc̄tūr a mar- supo greco quod greci sic vocant̄.

Martellus li. dimi. mediocris malleus.

Martyr. ris. cōis ge. grece: latine dī testis. vñ t̄ testimonia grece martyria dicunt. idē martyr testis dī: qz pp testio. niū xpi passiōes sustinuit: t̄ vsq ad mortē p̄ vitate certauit. Et idē hoc martyriū. ry. cruciat⁹ martyris: vel locus vel tēplū martyris: qz in memoria martyris sit strūctū vel qz sepulchra ibi fuit scōp⁹ martyru. Et hinc martyrio as. t̄ martyrizo. zas. t̄ fuit actiu. Et vt dicit Aug. Pena nō facit martyr f3 cā. Et scias qz b3 Hreg. duo sunt ḡia martyry. vñ in mēte: t̄ aliud in mēte s̄l tactioe. Itaq. martyres eē possum⁹: et si nullo ferro p̄cutiētiū trucidemur. Dōri gppe a p̄sequēte manib⁹ martyrius in apto est. Serre vō t̄tumelias: t̄ odiētē diligere martyriū ē in occulta cogitatiōe. Lebedei fili⁹. i. Jacob⁹ t̄ Joānes: nō vterq; p̄ martyriū occubuit: t̄ n̄ q̄ vterq; calicē biberet audierut. Joānes nāq; nequaq; p̄ martyriū vitā finiuit: b3 t̄n martyr exiuit: qz passionē quā nō suscepit in corpore seruauit in mēte. Et nos ḡ hoc exēplo sine ferro martyres eē possum⁹: si patiētiā veraciter in aio custodim⁹. Itē Berii. distinguit tria ḡia martyriū. s. volūtate nō nece vt Joānes. volūtate t̄ nece vt Stephanus: nece t̄ nō volūtate: vt inocētes. De aureola martyriū regre i. vgo. **Mari⁹.** t̄ mars dī marti⁹. ria. tū. i. ad martē p̄tines: v̄l bellū cosus. t̄ h marti⁹. ty. qdā mēsis sic dicit⁹ p̄ martē romane gētis auctore. Fuit eni p̄ romuli: t̄ iō romulus in honore p̄tis p̄mū mēs ab eius noīe martiū vocavit. Vel iō marti⁹ dī a marte: qz in eo ē festū martis: t̄ ei secrat⁹ est mēsis ille: qz eo t̄cūta animātia ad martē aganē p̄cubēdi volūtate. t̄ idē dī mēsis nouo: qz martius oīiz erat inīitium anni. Et inde martius. ria. tū. **Mas.** ris. mas. ge. i. masculus v̄l marit⁹. s. cū ponit̄ sine adiectiōe. **Numeri.** z5. Mares filios. t̄ cor. ma. **Vindocen-** sis. Ilibata timet fōssorē gleba. timescit. Ad maris acces. **Masculus:** a mas dī masculus. la. lū. Cūz v̄gitatis hono. i. masculini sexus. v̄l foris. v̄l baro: v̄l vir. Et hic masculinus. na. nū. Et ponit̄ cū con. t̄ dī comasculus. la. lū. b3 v̄g. Et i m̄ p̄p. masculus est diminutiu. a mas. **Masloth** liber est: q̄ dicit⁹ puerbia Salomonis. **Maspiter.** mars coponit̄ cuz p̄: t̄ dī bic maspiter. teris. vel maspiteris. i. martis p̄. v̄l maspiter dī maris pater. t̄ tuī coponit̄ a mas t̄ pater. t̄ cor. penul. **Massa** villa vel casula: v̄l massa apō hebreos graue pōdus dī. t̄ p̄pē metalli alici⁹. vñ h massari⁹. ry. cui cōmissa ē cura toti⁹ familie. t̄ b̄ massaria. rie b3 v̄g. Itē massa palatarū iuenit: t̄ dī massa palatarū pōdus ficiui. Sicut eni iter palas cōpresse dicunt̄ pale. Vñ maḡ in histo- rys in. z. Reg. ca. 16. Onerati massis palatarū. i. ficiui: qz inter tabulas quas palas dicimus pressē cōpinguntur. **Massagete:** a massa qdā ē pōdus graue: t̄ geta qdā ē goth⁹. cōponit̄ massagete vel massagetes. t̄ dicunt̄ massagete q̄si graues. i. fortes ḡete. t̄ sūt massagete vt dī gētes habitā tes iter scythas talbanos. t̄ cor. penul. Luca. in. z. Agni na massagete scythus nō alliget iste. Hiero. in. ep̄l. ad Paulinū ca. i. perstrāsuit caucasius albanos scytas mas- **Massarius:** in massa est. **Cagetas.** **Massicus.** ci. mōs ē vbi optimū vinū abūdat. t̄ ponit̄ q̄si p̄ vino. vñ massicus. ca. cū. t̄ massicu. ci. p̄ optimo vino. **Mastico.** cas. in mastix. cis. exponit̄. **Mastigia:** a mano. nas. dī h t̄ hec mastigia gie. masculus t̄ nequā seru⁹ v̄l ancilla q̄st a stige manas. Itē mastigia p̄t deriuari a mastico. cas. t̄ tuī mastigia ē fe. ge. t̄ est cori- ḡia baltbei: v̄l q̄ matellus glutinat̄ ante: b3 ponit̄ q̄si p̄ flagello. vñ mastigo. gas. i. mastigia ligare v̄l v̄berare. **Mastix.** cis. mas. ge. gen⁹ coloris ē: t̄ vt dī lētici arboris gutta est. vñ hec masticina. ne. qdā vestis: qz colores masti- cis habeat. v̄g. Et vt ferē mastix est genus gumi soli- dans dētes. Itē a mastix deriuat̄ mastico. cas. i. comedē

revēl poti⁹ iter dētes dicere t̄ sterere. t̄ ponit̄ q̄si p̄ dōberare v̄l excutere. Et ponit̄ q̄si cū dī t̄ cū de. t̄ dī mastico. cas. demastico. cas. i. sil. v̄l valde inasticare. Et est actiuū cū oīb⁹ suis p̄positis. **H**z dubitat dī b̄ noīe mastix an pdū. penl. i. oblige. Dicūt gdā q̄ sic. t̄ illos oī dicere mastico. cas. pe. pdū. Alij dicunt cū q̄b⁹ ego q̄ b̄ nomē mastix cor. penl. in oblige: sicut fornix. cis. t̄ inde mastico. cas. penul. cor. Et hoc sentit magister Bene. **Mastruca.** ce. vestis sardoz expellibus ferari. t̄ dī a mon- stru: q̄si mōstruosa: qz ea v̄t̄ q̄si in ferarū habitū. trāsformat. vñ mastrucatus. ta. tu. i. mastruca induitus. **Matematicus.** in mātesia sine aspiratione vide. **Mater:** matros grece: latine aut̄ dicūt b̄ mater. tris. Qe aut̄ dī mater q̄si māmas tritas habēs etymologia est. t̄ ide bec matercula. le. dimi. parua mater: vel in statura: vel diuinit̄. t̄ matern⁹. na. nū. t̄ b̄ maternalis t̄ hoc. le. vñ bec mīnalitas. tatis. t̄ produ. p̄mā mater nāl. vnde. Quid. in epi. Mater eris sauro senior ipse truci. vñ ma- terfamilias. lie. vel materfamiliarū fe. ge. i. mater sup fa- milia. vel q̄ p̄ quādā iuris solēnitātē i. familiā trāsit ma- riti. Tabule eni matrimoniales ist̄a fuit sue emptiōe. Vel materfamilias est illa que plures enixa ē. qz fami- lia ex dnob⁹ ē īcipit. t̄ acuit v̄l iūmā p̄familias t̄ mīfa- milias fīm v̄g. qz familias ē ḡius grec⁹. Et p̄s. dīc in .6. li. q̄si in p̄ncipio. Prime declinatioe femininoz ḡiu in as. greco moe solebāt antīḡissimi terminare. vñ iād- buc p̄familias t̄ mīfamilias p̄ familia solem⁹ dicere: a freqns hoc b3 v̄s. dī t̄n p̄familie t̄ p̄familiaz t̄ p̄fa- **Matercula.** le. in mī vide. **C**milys. Vide i honoro. **Materia.** a mater dī bec materia rie. q̄si mater rei. Et ide bec materialia le. dimi. t̄ e materia in vocibus t̄ scēiūs. b3 materies in alijs reb⁹. Itē a mā materiat̄ ra. tū. qd̄ ex materia cōstat. t̄ materio as. i. mām cōstruere. t̄ h̄ bec materialis t̄ hoc le. ad māz p̄tines vel ex mā constās vñ in sua materia designāda posit⁹. vnde t̄ illud vocabulū dicit̄ materialiter positū: qd̄ ponit̄ ad designādū mām suā. i. seipm̄ vel q̄litatē suiūp̄s. Itē a materia dīc̄ bec materies rie. i. materia: t̄ declinat̄ in singulari t̄n p̄fali nūero p̄ oēs casis. Et scias q̄ duplex: et mā. s. in q̄ t̄ ex qua: t̄ ē addunt gdaz circa quā. **C**ā mālis sic descri- bitur. **C**ā mālis illa ex q̄ aligd fit: vt ex ferro fit cultel- lus: t̄ ex elemētis corpora vel in q̄ aligd fit: vt in corpo- re fit v̄l ē color. **C**ā aut̄ ex q̄ aligd fit alia p̄manet in ma- teriato: vt ferrū in cultello. alia trāsit. vt aq̄ t̄ farina trā- seunt in panē: t̄ in vītrū feniū t̄ filix. **Materia** qū sic dif- finitur. **Materia** est que est in potentia tm̄. **Matertera.** a mī dī b̄ mīterra re. foroz mīris: q̄si mī altera: sic amita dī foroz pris: t̄ cor. te. sūne penul. matertera. **Matesis.** mato grece latine dī disco vel doceo. vñ hec ma- tesis sis. pe. pdū. t̄ sine aspiratione. i. dimiutio. vñ mātēati- cus ca. cu. i. dimiutor. Iuue. Nemo matematic⁹ gemini- idēnat⁹ habebit. Itē a matbo deriuat̄ hec mathefis pe. cor. t̄ aspirat̄. i. doctrina. s. q̄drūniū. vñ v̄s. **S**cir fac- mathefis. sed diuinare mātesis. Et ide matematic⁹ ca. cū. cū aspirat̄. i. doctrinalis vel q̄drūniū. t̄ hec mathe- matica ce. scia q̄drūniūl sine q̄drūniū: q̄si doctrinal scia: vel qz p̄ illā venit̄ ad theologia: q̄ est doctrina doctrina- rū: t̄ scia sciarū: vel qz maior doctrina sit in mathefis ca. qz in alijs: t̄ cū in alijs artib⁹ solo simone sit doctrina. In bac ēt v̄sū fit: qz qd̄ v̄bo dī t̄ rēne sub figuris oculis ostēdī. **C**el dī doctrinalis: qz circa posteriora s̄istit̄: ibi fit doctrina de corpib⁹ p̄ ea q̄ circa corpa sūt. vñ ma- thematicā dat initiu. ph̄yca. pueciū: theologia s̄umāt̄. **Mathematicus.** ca. cū. i. doctrinalis aspirat̄. **C**iperfecū. Vide in mātesis sine aspiratione. **Mathefiscentrū.** matbo vel mathefis ponit̄ cū cētrū qd̄ ē

Be

245

punctus quo circulus voluit: et dicit hoc matthesicentrum
tri. disciplinaris vel doctrinalis punctus circuli.
Matthesis penit. cor. et aspirat. i. doctrina: ut dixi in matthesis
Matho grece. i. pisco vel doceo latine. **C**sine aspiratioe.
Matricida: a m̄r et cedo. dis. cidi. spōit h et b̄ m̄ricida. de. pe-
nul. pdu. q yl̄ q occidit m̄re. vñ h et b̄ m̄ricidalis et hoc
le. res m̄ficide: yl̄ ptinēs ad m̄ficiā: t h̄ m̄ficiū. dy.
Matricula. le. penit. cor. est dimi. de matrix. cis. qd̄ etiā pro
cartula iuuenit: pprie p cartula pmissiōis. vñ in vita b̄i
Silvestri legit q habebat noīa viduaꝝ et orphanoꝝ in
matricula sua scripta: hoc est in pmissionis cartula.
Matrim. a m̄f of h et b̄ m̄fimes. trimis. q v̄l̄ q viuit sup-
ste defūcta m̄re. vel m̄rimes d̄r puer. filis m̄ri. vñ t d̄r
tē m̄rimes q̄l̄ m̄re imitās. t spōit a m̄r et imitor. taris.
Matrimoniu: a m̄r d̄r hoc matrimoniu: ny. **E**t diffinit sic.
duā vite s̄uetudinē retinēs. **C**onictio. s. aiōp et matrimo-
nialis. vñ non d̄r viroꝝ et mulieris: nec viri et mulierū: qz
nec vñ vir plures vxores: nec vna mulier plures viros
alib̄ pote. Individuā vite s̄uetudinē retinēs: hoc ē q
neuter abſq̄ s̄enſu alteri p̄t s̄tinetia. pfiteri: v̄l̄ ōroni
vacare: q̄ iter eos dū viuit viculū pmanet s̄tingale vt
neutri liceat se alteri copulare: et vt inuicē alter alteri ex-
hibeat qd̄ ḡsib⁹ exhiberi desiderat. **E**t scias q̄ q̄
uis p̄ sit dignior m̄re: tñ circa plez magis officiosa ē m̄r
sem̄ maxime sc̄ubit officiū educāde plis. vel iō deno-
pcialit facta ē: vt boi sit in adiutoriū: nō aut p̄p h̄ vir
feus ē. vñ magis pertinet ad rōnē matrimoniu: m̄r q̄ p̄.
Et nō q̄ de matrimonio possim⁹ loqui dupl̄r. **U**nō
q̄tu ad forū scie: t sic in rei v̄itate carnalis copula n̄ h̄
p̄ficiat matrimoniu: cui⁹ spōsalia p̄cesserunt p̄ v̄ba de
futuro si s̄ensus iterioꝝ deſtit: qz v̄ba ēt de p̄nti exp̄imen-
tia s̄ensu: si s̄ensus m̄etis deſtit nō facerēt matrimo-
niū. **C**otribit enī matrimoniu solo s̄ensu: q̄ solus si de-
fuerit. cetera ēt cū ipso coitu celebrata fruſtrant. **A**lioꝝ
possum⁹ loqui de matrimonio q̄tu ad iudiciu: ecclie: et
q̄ in exteroꝝ iudicio fm̄ ei q̄ foris patēt iudicat: cū ni-
bil possit exp̄silius significare s̄ensuꝝ q̄ carnalis copula:
fm̄ iudiciu ecclie carnalis copula n̄s sponsalia matri-
moniu facere iudicat: nisi aliq̄ signa exp̄sia dolii aut frau-
dis appareat. **I**le tñ q̄ carnali committit facto in carna-
lē copula s̄entit h̄ rei veritatē: s̄ in matrimoniu nō cō-
scit ex hoc ipso: nisi h̄ iterptationē iuris. si tñ spōsa spon-
suadmittit credes cū velle matrimoniu s̄tumare excu-
ſatur a p̄tēm̄i aliq̄ signa exp̄sia fraudis appearant vel
doli. Nō est autē p̄tercūdū q̄ matrimoniu est signū cō-
iunctionis xpi et ecclie. vñ dicit apl̄s in epla ad Ephe. 5.c.
Relinquit homo patrē et matrē et adhærebit uxori sue: et
erit duo in carne vna. **S**acram̄tum hoc magnū est. ego autē
dico in xpo et ecclia. **E**t ad hoc intelligēdū scias q̄ matri-
moniu ē iacim̄ sacre rei. i. iudicatioꝝ xpi et ecclie signum.
Nā iter iudges est iudicatio aiōp et corporoꝝ: sic ecclia xpo
copulat voluntate et nā: qz idē vult cū eo: et ipse nām boi
assūpit. vñ copulata ē spōsa spōso spūalr et corp̄alr. i. cha-
ritate et nāe s̄formitate. **U**nī in matrimonio attendit du-
plex factū. ppter duplē cōiunctionē q̄ in eo est: saltē in
matrimonio p̄ carnalē copula cōsumato. **P**rima est cō-
iunctionis aiōp: que significat iudicatio fidelis aīe ad dēū
Hoc dissoluit p̄ sequēs peccati: sicut iudicatio corporoꝝ
ante carnalē copula per religioꝝ ingressiꝝ. **S**cda ē iudicatio
corporoꝝ que significat iunctione xpi et ecclie. Item
vñlonē diuinisatis et humanitatis factā in ptero virginis
littere nunq̄ dissoluit. t q̄ postq̄ xps humanā nām su-
bi viuit in unitate nō s̄one nunq̄ relinquit: sic in matri-

ante

四

191

monii post carnalē copulā nūc pōt separari q̄tuz ad vinculū matrimoniū si verū fuit: nisi aliquo accidēte su perueniēte. Et scias q̄ matrimonii est relatio equiparā tie: et talis relatio in vtrōq; est equalis. ergo si sit ipedimē tuz ex parte ynius: q; s. nō sentiat: vel timore mortis co actus cōsentiat: nō erit matrimonii ex parte alterius. s. ex parte cogētis: Iz ipse sentiat: et certū est q̄ nō ex par te coacti vel non cōsentientis. Matrimonii siquidem est quedā relatio: vt dixi: et non pōt innasci in uno extre moꝝ sine hoc q̄ fiat in altero. et ideo q̄e qd ipedit matrimonii in uno ipedit ipsuz in altero: qz nō pōt esse q̄ alii quis sit vir nō vxoris: vel q̄ alioꝝ sit vxor nō habēs virū: sicut nec mater nō habēs filiū. Et ideo consensu viri et vxoris dū simul cē: qz matrimonii nō claudicat. Quare nō benedicant secūde nuptie: vide in bigam. qn̄ sit se parādū matrimonii rōne sanguinitatis: dixi in cōsan guinitas. Itē quō cōpōtent gradus in matrimonio. dixi in cōsanguinitas. Qualiter autē vxor se habere debeat. erga virū dicīt in maritus. Qualiter votū impedit matrimonii. vide in votū. De matrimonio etiā regre in vxor. An cathecumus ipedit matrimonii: habes i cathesis. Itē de cōingibus respectu clericoz status. vide in ordo. Matria. a mī dī h̄ m̄rina ne. q̄ aliquiē d̄ sacro fōte leuat: v̄l i eccliaz i tridū. Itē m̄rina. i. nouerca. et pdu. pe. siue tri. Matriſſo. a mater dī matriſſo fas. i. matrēz in dictis vel fa ctis imitari: vel matri assimilari. Utī qdā. Si bñ matris fas luxuriosus eris. Et formaſ a matre e. mutata in is. et addita so. et est verbum morale siue imitatiuum. Matrix. a mī dī hec matrix cis. loc⁹ ceptiōis: vel pellicula q̄ puer iuoluīt in ytero matrix. et dicīt sic: qz fetus in ea generat. Semē enī receptū matrix ſouet. ſouet corporat. corporatū in mēbra distinguit. et pduicit penul. gti. Matrona. a mī dī hec matrona ne. q̄ iā nupsit et genuit q̄si mī nati: vel pōt fieri mī. vñ h̄ et hec matronal: et hoc le. Matros grece latine dicitur mater. Matruelis. a materterā dī hec matruel'lis. idē qd̄ materte ra: et h̄ et h̄ matruelis et hoc le. ptinēs ad materterā. Ma trueles ēt dicunt̄ filiū materterē vel filie. et pdu. penul. Matthē⁹ in hebreo dōa⁹ exp̄mīt. Idē ēt appellat̄ leui ex tribu a q̄ ort⁹: in latino āt ex ope publicani nomē acce pit. qz ex publicanis fuit elect⁹: et aplatū trāſlat⁹. Et vt vlt̄ p̄a. Mat. scribis p̄ duo t. sic et matthias. Et scias q̄ vt tagit Beda matthē⁹ fuit biom⁹. Nā dicit̄ ēmatthē⁹ et leui. Matthē⁹. n. iterptat̄ donū festinatōis vel dona tor: q̄sili: vel dī matthē⁹ q̄si magn⁹ do: vel q̄si magn⁹ di. fuit. n. donū festinatōis p̄ festina ſuersionē: donator q̄si ly p̄ ſalubrē p̄dicationē: magn⁹ do p̄ vite p̄fectōez: man⁹ dei p̄ euāgely ſcriptionē. Leui vō iterptat̄ assūpt⁹ vel applicat⁹ ſiue addit⁹ aut apposit⁹. Fuit. n. assūpt⁹ a dīo p̄ electionē ab extractōe vectigaliū: applicat⁹ nūero apo ſtoloꝝ: additus ſortio euāgelistaz: et apposit⁹ cathalo go martyriū: vt habet in q̄dam chronica de morte mat thei. Matthē⁹ in ethiopia in altari lancea perforatur. Matthias q̄ iter aplos sine cognominamento ſolus habet iterptat̄ donat⁹: vt ſubaudiaſ pro iuda. Itē enī in loco iude electus est ab aplis: cuz. p̄ duob⁹ ſoꝝ mitteret. vii et matthias pōt dici a manū qd̄ est bonū. et theſis qd̄ ē po ſitio. idē matthias q̄si bonū poſitū. p̄ malo. s. p̄ iuda: et vt dī in qd̄a chronica matthias in iudea pro xpo patit⁹: qz vt dicit̄ crucifix⁹ fuit. Et vt dicit Grego. in mora. lib. 3z. omne pctm vñdenariū ē: qz dū puersa agit p̄cepta deca logi trāſit. Hinc petr⁹ in vñdenario numero remanere aplos metues matthiā duodecimū ſorte missa regnuit. Nisi. n. ſignificari culpā p̄ vñdenariū cerneret: impleri aploꝝ nūez tā festino duodenario nō curaret. Et scias q̄ vñdenariū nūer⁹ ē supercreſcēs: qz ei⁹ p̄tes aliquoꝝ

excedunt totū: qz surgunt in sedecim. vñ dñs intelligi qz nō solū duodecim apostoli: s̄z t̄ oēs q̄ eoꝝ vitā sequitur iudicabūt duodecim trib⁹ israel. vide in numerus. Itē in vigilia beati Mathie oꝝ ieumari: sicut dixi in ieumū.

Natureo. res. in maturua exponitur.
Naturus: a mādo. dis. d̄f maturus. ra. rū. q̄si mandurus. i. ad mādēdū aptus. Et cōparaf. Itē maturus. ra. rū. i. fēst⁹. Matur⁹ cōponit. vt cōmaturus: t̄ imaturus. i. non maturus: vel acerb⁹. t̄ vtrūq; cōparaf: vt hec cōmaturas. tatis. t̄ imaturitas. Et facit suplatiūt̄ de matur⁹ maturri⁹. vñ dicit p̄ris. in. 3. li. Maturri⁹ cui⁹ cū positi us matur⁹ sit: tñ q̄si a ntō. s. matur⁹: q̄ nūc in vñ nō est: nascit̄ in r. desinēt̄ regulā seruauit. i. in rim⁹ terminatur. Inuenit̄ tñ ēt̄ maturissim⁹. q̄z analogi⁹ in us. terminatiū. A maturus deriuat̄ maturo ras. i. maturū facere. Et ē actiūt̄ cū oib⁹ suis p̄positis. t̄ ide maturuo. res. rui. i. eē vel fieri matur⁹. Joelis. 3. ca. Maturuit messis. q̄dam tñ biblie hñt ibi. Maturuit messis. Quid. meta. ii. Cepit t̄ vt p̄mū pleno maturuit anno. Et cōponit: vt pmatureo. res. i. p̄fecte maturare. Et hic in chaoitua matusesco scis. p̄matureesco scis. (Et nō q̄z p̄d̄ significationē maturare ponit̄ p̄ discedere cū trāglilitate t̄ ge te: vt ille maturat hoc: q̄si cū maturitate trāglilitate t̄ lenitatem facit hoc. vñ Virg. Maturate fugam vestroꝝ b̄ dicite regi. q. d. Lū trāglilitate recedite. Itē a matur⁹ d̄r maturo. ras. i. festino: t̄ tūc ē neu. Inuenit̄ etiā maturio turis. turiui. pro maturare fm vtrāq; significationē.

Matusalē iterptat̄ mortu⁹ ē: enidēs etymo. ē nois. Quidaz tñ eū cū patre trāflata fuisse t̄ diluuiuz p̄terisse putauerūt. t̄ ob b̄ signāter trāffser̄ mortu⁹ ē: vt ondere cū nō vixisse post diluuiū: s̄z i. eodē cathaculimo fuisse defunctū. Soli. n. octo hoies i. archa post diluuiū euaserūt. s. q̄tuor viri: t̄ q̄tuor feminine. Vixit eni Matusalē filius Enoch nōgentis sexagintanouē annis: vt d̄r Hen. ca. 5.

Matura: a mane d̄r matura. te. penl. pdū. i. aurora vel dea: q̄ p̄est illi hora. s. q̄ ē inter noctē t̄ diē. vñ matutin⁹. na. nū. t̄ b̄ matutin⁹. ni. tā. p̄ ipso officio: q̄z p̄ ipsa hora: in q̄ ca nit: vel pulsa. sed plural'r bi matutini. noꝝ. ipsa officia. vnde hic t̄ hec matutinalis t̄ hoc. i. e.

Matutinus. in matuta vide.

Mauors: a mars d̄r h̄ maiors. tis. i. mars. vñ mauorti⁹. tia. riū. p̄tinēs ad mauortē: vñ bellicosus. Dī ēt̄ mauors mātronale opimētū. q̄si mas: vel q̄si mars. signū eni mari talis dignitatis t̄ ptatus ē caput i. q̄ ē. Caput eni mulieris vir ē. vñ t̄ sup caput mulieris ē. Idē t̄ stola dicit̄.

Maurici⁹. cu. d̄r a mauron qd̄ est nigrū. fuit. n. niger pp̄ sui dispectionē t̄ mudi p̄ceptū. Maurici⁹ martyr vir iclit⁹ ē: in scissima legiōe q̄ Thebea d̄r dux extisile phibet. Et d̄z scribi p. c. t̄ format vtūs a ntō remota us. vñ p̄z q̄ d̄z scribi p. c. t̄ nō p̄t. maurici. vñ vñs. Dicere mauriti inulti voluerē periti. Sed puto maurici ubz ars t̄ regla dici.

Maurisia: a mauron vel maurus d̄r hec maurista. sic. eadē terra q̄ t̄ mauritania. vñ maurisi⁹. sia. siū. adiectiue.

Mauritanus. in maurus vide.

Mauron grece: latine dicitur nigrū.
Maur⁹. ra. rū. d̄r qd̄ ppl's a mauron qd̄ ēnigrū: q̄ boies il tius ppl'i nigrū iuit. Et ifero pp̄e calore afflati spēm atricoloris trahūt. t̄ ide hec mauritania. nie. terra quā possū debat. t̄ hinc mauritan⁹. na. nū. t̄ maur⁹. ra. rū. q̄cūq; est de terra illa: siue sit niger siue nō. Vel maurus dicit̄ ē a media q̄si medus. Medi. n. i. africa trāfretauerit: t̄ mīxti sūt cū libyis: quop̄ nomē libyes paulatiz corrūpe ce perut: barbara lingua mauros p̄ medos appellatēs.

Mausoleū. lei. d̄r sūptuosuz nocumēt̄ a mausoleo rege sic dcm. Un̄ dicit̄ Ili. etymo. is. Mausolea s̄ sepulchra regū siue monumēta: dcā sic a Mausoleo rege egyptioꝝ. na

eo defuncto vxor ei⁹ mire magnitudinis extruxit ei se pulchrū intātū vt vsc̄ bodie oia monumenta p̄iosa ex noīe eius māsolea nūcupent. t̄ pdū. penul. vñ Luca. Piramides claudunt indignaq; mausolea. Itē quida. Qui mausoleū prenunciat aut canopeū. Aut theoloneū haud reor esse reum.

Mauult. i. magis vult: t̄ est tertia p̄sona de malo manis. Maxilla. a mala d̄f h̄ maxilla. le. di. vñ h̄ t̄ b̄ maxillaris t̄ hoc. re. t̄ hic maxillaris hui⁹ maxillaris dens molaris. Maxim⁹ est suplatiūt̄ de magn⁹. t̄ cōponit: vt q̄maxim⁹ p̄maximus: t̄ amaximus. i. valde maximus.

M ante

E

Meandrus: a meo. as. d̄f hic meādrus. dri. vel meāder. dri. i. flexuositas cuiuslibet amnis: qd̄ etiā gnāliter p̄ qualibet tortuositate t̄ deceptiōe inuenit̄. vñ Prudētis in libro hymnoꝝ. Tortuose serpēs q̄ mille p̄ meādros fraudesq; flexuosa agita quieta corda. Et inde etiā dicit̄ hic meāder vel meāndrus quidā amnis. Asie flexuosa sic dictus: qz sit flexuosa: t̄ nunq; currat recursus.

Meapte p̄nomē est. i. mea cā. t̄ est spēi derivative a mea. t̄ est figure simplicis. t̄ p̄te. syllabica adiectio. Nā vt dicit̄ p̄lis. in. ii. lib. hec syllabica adiectio p̄te. addit̄ q̄q; ablutiū femininis possesiōꝝ. p̄nomini⁹: vt meapte tuapte suapte: nostrapte: vestraptē. Et expōit̄ p̄. meapte tuapte suapte. i. mea tua sua p̄prie mea cā. vel meapte. i. meo vñ vel more. Vide in meatim.

Meatim est aduer. p̄sonale: non tñ ei accedit p̄sona. Aduer. bys. n. nec accedit numer⁹ nec p̄sona: l̄z qdā aduerbia sint numeralia: vt bis. ter. t̄ qdā p̄sonalia: vt meatim: tñ: qz nō hñt numerū t̄ p̄sonā. p̄ accidēte seu p̄ significatiōe: vt dixi in tertia parte in ca. de numero noīum. Et ponunt̄ tales vñs i. grecismo. Dic idemā meū signficare meatim. Usuz vel mores dic iſinuare meapte. vñ expones sicut exponit̄ etiam. vide ibi in tuatim.

Meatim. a meo as. d̄f hic meat⁹ tuis. i. trāfisti: vñ decursus. Itēz cōduct⁹ per quē aliqd̄ trāfisti dicit̄ meatim.

Mechanic⁹. a mechis dicit̄ mechanic⁹. ca. cū. i. adulterin⁹. vñ artes dicunt̄ mechanicē q̄si adulterine respectu libraliū q̄cūq; remouēt defectū: t̄ ferūt utilitatē vel amo ditatē. vnde hec mechanica nie. i. scia humanoz operū necessitatē corporum obsequentium.

Mechia chie. i. adulteriū: t̄ mech⁹ d̄f. t̄ accētāt̄ penul.

Mechor atis. atus. sūz. chari. i. adulterari. t̄ larg⁹ itelligit̄. vñ etiā carnalis cogitatio q̄ subtractit mentē a deo: ois libidinosa. cupiscētia: t̄ ois adulterina actio: t̄ ois illicta cupiditas pōt̄ dici mecbatio. vñ h̄ mech⁹. i. adulteriū t̄ mech⁹. i. adulteria: t̄ moech⁹ cha. chū. i. adulteria. rū. t̄ scribit̄ p̄ oe moech⁹. sic dicit̄ p̄. Mechor cōponit: vt mechor ris. t̄ est depo. cū oib⁹ suis p̄positis: t̄ pdū. me.

Medela. a medeoz deris. dicit̄ hec medela le. i. medicatio sine medicamentū. t̄ pdū. penul.

Medeoz. deris. caret sup̄. t̄ supplētiōe p̄teriti. i. medicari. d̄f a mō. i. tp̄amēto: qz cū mō gs d̄z mederi fm p̄ng. Et maḡ b̄. dicit̄ Medeoz caret supplētiōe p̄teriti. p̄ quo dicim⁹ medicat⁹ sum. Medeoz cōponit: vt remedēoz de ris. vñ hoc remedii dñ. t̄ vt d̄r i. grecista. Acūt̄ medico: medeoz q̄ dtm. Exigit̄ ac medeoz huc casū polcit̄ t̄ illū. Medianus na. num. i. medicus. t̄ dicif a medius.

Mediarcitus ta. tum. i. in medio statutus t̄ tartatus. t̄ cōponit̄ a medium t̄ arceo ces.

Mediator. a medio as. d̄f hic mediator toris. q̄ cōiungit̄ inter aliquos est medium vt eos cōiungat t̄ pacificer. vñ iesus christus dicit̄ mediator dei t̄ hominū: quia inter deū t̄ hominē cōstitutus est medium vt hoies ad deum perduceret. Et scias q̄ mediator deber̄ cōuenientiā habere cū illis quos p̄iungit t̄ pacificat: t̄ xps cū hoie hñt

passibilitate: cū deo beatitudinē et immortalitatē.
Medica.ce. a media, pūncia deriuat medicus ca.cū. et hec
medica.ce. qdā gen⁹ legumis sic dicta: qr a Medis est
translata in greciā tpe quo eā Xerxes rex psarū iuasit.
Voc semen legumis semel serif: et decē annis pmanet: et
trib⁹: et q̄ter vel sexies p̄ annū pōt rescidi. Et h̄ berba abū
dat in veneta: et est triū folio p̄: et semp̄ virescit. Quidaz
ti dicūt q̄ sit illō legumē qd vulgo dī triscū. Itē medi
ca ē qdā arbor pīnū a sportata a medis. vñ et dicta ē. hāc
greci hydromellā: latini citrū vel citrā vocat: qr el⁹ po
ma et folia citri odorē referat: malū ē inimicū venenis.
Hec arbor pene oī tpe plēa ē pomis parti maturis parti
acerbis parti adhuc ī flore positis: qdī ī alijs arbozib⁹ ra
ru est. Et dicūt q̄ reuera h̄ arbor ē citrus. Et Apulegi⁹ b⁹
negat. Itē inenī h̄ medic⁹. ci. physicus. et h̄ medica.ce.
et adiectiue medic⁹. ca.cū. et tūc deriuat a medeor. deris.
Medicina medic⁹ dī hec medicina ne. q̄si modicia: qr cū
mōd⁹ exhiberi. vñ h̄ et hec medicinalis et b⁹. le. vñ medi
cial aduer. et cōponit: vt imedicinalis imedicinalis.
Medicora medic⁹ deriuat medicor. caris. car⁹. suz. dicari.
et cōde sensu dī medico. cas actiū. vñ h̄ medicator. ro
ris. et h̄ medicatio. onis. et h̄ et h̄ medicabilis th⁹. le. et h̄
medicamē. minis. et h̄ medicamētū. ti. et struit cū actō
medico. s̄ medicor pōt strui cū otō et actō: vt dixi ī me
Medistin⁹. na. nū. i. ī medio stās: vel mediū te. C̄ dico.
nes: et pōnit a sto stās: et teneo. nea. et medi⁹. Itē medi
stīn⁹. na. nū. i. ī medio ciuitatis existēs. et tūc cōponit a
med⁹ et stīn⁹: qd ē ciuitas. Utī Pora. in epi. Tu medie
stīn⁹ tacita p̄e rura petebas. Itē mediestin⁹ dī balneal
Mediūn⁹. medi⁹ cōponit cū mi. C̄toz. Idē et mediūstīn⁹.
na vel emina: et dī h̄ mediūminus. ni. q̄si media mina: vel
mīura qng⁹ modio p̄: sic dicta: qr medief qng⁹ modys
q̄ sūt gfecti numeri medietas. Et inuenīt mediūminus pro
mediūminus p̄ syncopaz. Utī dicit Pris. in. 7. li. vbi agit
de gō plurali scđe declinatiōis. Inuenīt igr mediūminus
p̄ mediūminus p̄ syncopā. Cicero in frumē. Et tritici se
pries mediūminus ex nymphōis oronib⁹ tollit. mediūminus
p̄ mediūminus p̄ syncopā posuit: sic iugur⁹ p̄ ingeroz.
Medio. a medi⁹ dī medio. as. au. are. i. ī medio locare: vel
p̄ mediū dividere: vel medietate auferre: vel coniuge
re: et pacificare in aliquo: et cōponit: vt dimidio. as. i. di
videre per mediū: vel medietate auferre. et est actiū cū
obis suis cōpositis. et cor. di.
Mediocris: a mediū deriuat hic et hec mediocris et b⁹ cre,
cū mediū qd sufficit q̄ si q̄ accedere vult ultra vel citra:
sed in medio. i. ī virtute consistere. vñ mediocriter ad
verbū. et hec mediocritas. tatis. et cor. o. naturaliter.
Mediocriculus. la. lū. i. aliquātūlū mediocris. et cor. penul.
Mediolanū. ni. ciuitas in lōbardia: et cōponit a medi⁹ et la
nacq̄sus media lanea fuit iuēta in eius significatione: et
fuit factū mediolanū a gallis illuc olim venientib⁹ ex
pulsis indigenis. vñ hic et hec mediolanēsis et hoc se.
Medioxim⁹. a medi⁹ dī medioxim⁹. ma. mū. qd ē iter me
diū et extreū. vt due habitabiles zone q̄ sit iter extre
mas et toridā q̄ media ē medioxime sūt. et dy q̄ sit iter
aeros et terrestres: vel inter aereos et celestes mediox
mi sunt. Unde plant⁹ in cistellaria. Atq; ita me dy su
peri inferi et medioximi. Et Martialis Capella. Quos
greci demones latini medioximos vocant.
Meditatiuncula. le. dimi. parua meditatio.
Meditatiū. in meditor vide.
Mediterrane⁹. nea. neu. Mach. li. z. ca. 8. Per mediterra
neū fugiēs. Et vt dicit Papi. mediterrane⁹ diversis ex
casis p̄ponit: sic mīla alia. i. a medio et terre. Et scias q̄
maria mediterranea in toto orbe habitabili sunt trigon
ta: et dixi in mare. Quidā tñ dicūt q̄ ē a teneo p̄ponit.

quia mediterraneus dicit q̄si mediū terre tenens.
Meditor: a melos dī meditor. caris. tāt⁹ sū. et ē meditari q̄si
meloditari. i. modulari dulciter et q̄buldā melodys de
cātare. vñ Vir. Silvestrē musā tenui meditaris auena.
Itē meditari. i. putare: excogitare: delirare. vñ h̄ medi
tatio. onis. i. excogitatio. et meditariūs. ua. uū. vñ verba
dicuntē meditativa q̄ designat meditationē: de gbus di
xi in tertia parte vbi de spēbus vborz in ca. de vbo medi
tatiuo. Meditor componitur: vt cōmeditor: permedi
tor. vnde p̄meditatus. ta. tū. et cōponit impremeditato.
et est depo. meditor cū obis suis cōpositis. et cor. di. vnde
quidā. Per vigili cura semp meditare futura.
Meditilliū. a medi⁹. dia. diū. et tollo. lis cōponit hoc medi
tilliū. ly. i. medietas. s. id qd in medio est: vt in ouo vitel
lus. et q̄qd eminet in medio rote dī meditilliūz: et emi
nens locus in medio campo.
Medi⁹. dia. diū. ide hec medietas. tatis. et medio. as. et cor. p̄
mā. Inuenīt ēt b⁹ media die. p̄ qdā. puicia vel regiōe a
Medio rege sic dicta. a quo medus. da. diū. et pd. pīnā. p̄
media regiōe: sic medus a quo descēdit. Itē medi⁹ dī q̄
dividit et sequestrat. mediator vero q̄ coiungit et pacifi
cat. Medius cōponit cū fidus: et dicūt mediūfidiū ad
uerbiū iurādi. i. p̄ mercurium q̄ mediator ē et fid⁹ iterps
deoz et hoiz. vñ mediūfidiū cōponit a medi⁹ et fides q̄si
Mediūstīn⁹. i. balneari. q̄si ī media vstīo. (mediāte fide
ne positus. Item dicit mediestin⁹.
Medo. a mel dī bic medo onis. potio melle mixta q̄si me
lo. Idē et med⁹ q̄si melus: qr ex melle fit: sic calamitas
p̄ cadamitas dicit. Idē et mulsum quasi melsum: vel a
mulceo. Sed mulsum ex aqua cruda vel vino: s̄ medo
vel medus ex aqua decocta fit.
Medulla. a medi⁹ dī hec medulla le. qr in medio fit. q̄ aut
dī medulla q̄si in medio latē: vñ medulla q̄si madefac
cīes ossa erymo. sūt: fm̄ bug. Et scias q̄ medulla p̄pē et
stricte dī illud molle qd ē in seccitate ossis iteri. Sed
sumit q̄iq̄ medulla large. p̄ itimis lignoz: p̄ adipe fru
gum et h̄. vnde et dicūt medulla cedri: et medulla tritici.
Medullin⁹. a medulla dicit medullin⁹. na. nū. penul. pdū.
ad medullā p̄tinēs: vñ de medulla existēs. s̄ hec medul
lina ne. pprie nomen est cuiusdā feminine.
Medullitus aduer. loci a medulla dicit. et cor. penul.
Medus. di. qdā rex: a quo dcā ē media regio vel pūncia: s
q̄ dī med⁹ da. dū. gētile. et pdūcūt pīnā medus et medea
ab eo descēdēs. Dāi. 5. ca. in fine. Dāri⁹ medus succēsūt
in regnū. Itē hic med⁹ di. est qdāz potio. Vide in medo
Mega vel megalon grece dicit longum. C̄ donis.
Megacosmus. a mega vel megalon et cosinus qd est mūd⁹
componitur hic megacosmus mi. i. maior mūdus. Itē
alio nomine dicitur macrocosmus.
Megalon dicit longum: et acuitur in fine.
Megera re. qdā furia infernalisa: et iterptat magna p̄tētio.
Megistus. i. maximus. C̄bec est p̄ua opatio.
Meio. a mingo gis. dī meio is. iere. i. mingere. et est defecti
uūz. De hoc dixi in tertia parte vbi egī de p̄teritis tertie
cōiugationis quasi in p̄ncipio. et deficit omnino in p̄te
rito imperfecto indicatiui modi.
Mel mellis p̄ geminū ll. in genitivo. Mā vt dicit Pris. in. 6.
li. i. el. desinētia correptā latina sūt et neutra: et addita lis
faciūt genitū: vt mel mell: fel fellis. vñ mellea. leū.
mellin⁹. na. nū. et mellic⁹ ca. cuz. et dicūt mel a melesse qd
est apes. et dīc. Auicē. vbi loquīt de simplicib⁹ medicinis
sic dicēs: q̄ mel ē occult⁹ ros cadēs sup flores et alias plā
tas: et sup lapides quē apes recolligūt: et aliquātē ē ros ma
nifest⁹ quē p̄t colligere hoīes. in idē. n. redit generatio
mānatis: qr māna fm̄ Auicēna ēt ros: et est de gñe mel
lis in terris calidis cadēs spissi melle cōi. vñ et texicat:

vñ memini innuenit qñq copulatū cū pñtis: t meminera
cū pñrito ipsesto. t sñlñ sttingit in trib' alys verbis de
fectius. vñ vñs. Bis duo sunt odi noni cepi meminiq.
Que retinet sensu pñtis pñritiq. Que formant ab his
pariter sensum duplicabunt.

Memon grece latine dicit memoria vel monumentū.
Memoria memor ras. of h̄ t hec memor moris. t est me-
mor g memoria tener: t g memoria tener. vñ memoria
ter aduer. Memor pñponit: vt pñmemor: in memor g obli-
tus est: t cor. me cū suis pñpositis memor. vñ gdā. Imme-
mor accepti nō timet eē boni. t facit abltus memore vñ
memori. vñ recte vt gdā dicuit eō ois ge. structioe t etiā
declinatione: t neutz plurale in a fin vñsum nō iuenit.

Memoria. a memor dñ b̄ memoria rie. t ē memoria firma
spñeboz mora in mente. vñ t gdā volunt g memoria
deriuēt a mora. Dñ aut dñ memoria qñs in mente mora
erimo. ē. t hic memoriostis sa. sus g bone ē memoria. Et
scias q̄ memoria pñterita retinet: mēs futura pñuidet: co-
gitatio pñtia pñlectit. Itē a memoria deriuat h̄ t b̄ me-
morialis t b̄ le: qđ ē dignū memoria; vel qđ reducit ali-
qd ad memoris. vñ memoriale lis. qđ dat. vel dñ vel fit
vt aliqd habeat in memoria: t non obliuionis trahat. Et
scias q̄ duplex ē vis imaginatio. s. intelligibilis t sensibili-
lis. Intelligibilis ē in aia sepatā t demonibus: t actū h̄
extra corpus. Sensibilis vñ nō sic t memoria ē in pte sen-
situ: t et in pte intellectua fñ Aug. t hec memoria non
ē cōis nobis t brutis: qz sola intellectua aia in se retinet
qđ accipit: t sensitu in organo corporali. vide i. volūtas.

Et nō. q̄ sic dñ Aris. in. z. etib. nō pñp̄ confert ex iuene
pñstum astuerit: t multū. Et Plato in Thimeo dñ in
pno li. Certū illud exptus sus tenaciorē fore memoriam
Memoro. a memini dñ me. Cez q̄ in pma etate discunt.
moro ras. i. recordor. t pñponit: vt cōmemoro ras: reme-
moro ras. i. memoro ras. t sūt actua. Innuenit tñ t de-
ponēta in codē sensu. s. memoror raris: cōmemoror ra-
ris. rememoror raris. i. memoro raris. Unde i psal. Re
memorati sūt qđ de adiutor eo p̄. Et nō. q̄ memoran-
panca: memorans mīta. t cor. memoro mo. cū oib' suis
Méphia. i. egypt'. t dñ egypt' méphis a méphii. Pñpositis.
ciuitate egypti quā edificauit méphus fili' iouis: vt dñ
I. t decimāt b̄ méphis bñ' méphis vñ mépheos. Unū
Diere. z. ca. Sili thaneos t mépheos: vñ méphitic' ca-
cū. vñ Diero. in. epla ad. Paulinū. Sic pictagoras adiut
méphiticos Yates. i. phos egyptios. Et cor. penl. méphii.
Mena a mene qđ est luna vel defectus dñ b̄ me. Ticus.
nane. qđ pñtis q̄ cū luna crescit t decrescit.

Menandriani qđ heretici qui mīdū nō a deo sñ ab ange-
lis factū assertunt: t dicunt a Menandro.

Menadis. fe. ge. i. sacerdotissa bacchi. dicta a mene qđ
est defectus: qđ deficiat in sensu.

Mēceps. capio vel capre' pñponit cū mēte: t dñ b̄ hic t b̄ t hoc
mēceps pñtis. i. mēte capr'. i. san'. Quoties. n. capr' cōpo-
nit vñ iugis cū dictioe designatē mēb̄: semp designat
carētā iñl' mēb̄: vt mēceps mēte captus: oculiceps ca-
Mēda. a mēdar deriuat b̄ mēdū di. t hec (pt' oclis tē.
mēda de. i. macula maxie illa q̄ solet eē in libris nōdum
emēdaris: t mēdū in alys reb'. t ponit qñc p̄ menda-
cio vel culpa corpis. t a mēda dñ mēd' da. dñ. i. sordid':
maculosus. Et comparat. Unū Qui. de reme. Tūc aio si-
gna quodcuig in corpore mendū est.

Mēdaciolus la. lū. dimi. paruum mendacium.

Mēdaciū. a mēdar cis. dñ b̄ mēdaciū cū. Et vt dñ Aug.
mēdaciū ē falsa signatio vocis cū itētione fallendi. vt ḡ
mēdaciū sit necesse est vt falsuz pñferat: t cū itētione fal-
lēdi. hoc enī malū ē pñp̄ mētētis aliud h̄tē clausuz in
pector: aliud pñptū in lingua. Mētiri vñ est log h̄ hoc

qđ aio sentit q̄s: sūt illō sit vñ sūne nō. Dis ḡ ḡ mēda
cū logitur mētē: qz loquit h̄b̄ qđ aio sentit. i. volūtate
fallēdi. t nō ois ḡ mētē mēdaciū dñ: qz qđ vñ sūt ē aliquā
loquit mētēdo: sic ecōuerso falsū dicēdo aliquā verax ē.
Unū si indeus dicit xpm eē deū cum non ita sentiat aio:
nō ē mēdaciū qđ dñ: qz l̄z alr teneat aio: vñ sūt ē tñ qđ dñ.
t iō nō ē mēdaciū. mentis tñ illud qđ vñ sūt dicens. Et
scias q̄ vt dñ btus Aug. in li. de mēdaciō: octo sunt ḡa
mēdaciō. Primum qđ fit in doctrina religiōis vt xp̄
nō ē natū de vñgine: vel nō ē passuz: vñ file h̄ articolos
fidei. Secundus vt aliquē ledat iniuste: qđ tale ē vt nll̄ pñt
t obfit alicui: vt ē mēdaciū detractiōis: t falsus testis in
cā criminali. Tertiū qđ alicui pñdest ita vt obfit alicui
q̄uis nō ad imūdiciā corporalē vt mēdaciū testis i. cā pe-
cuniar. Quarta qđ fit sola mētēdi fallēdi: libidine si-
ne cā t vñtilitate qđ vñ sūt mēdaciū ē. Quartū qđ fit sola pla-
cēdi cupiditate: vt mēdaciū adulatozis. Quintū qđ nulli
obest. t pñdest alicui ad vñtadū piculū pecūie: vt si q̄s pe-
cūia alicui iūste tollēdā a fure vñ pñdōe vbi sit nescire se
mētēdi. Septimum qđ nll̄ obest: t pñdest alicui advñtadū
piculū pñone: vt si q̄s mētēdi nōles pñdere hoiez qñtū ad
mortē. Octomū ē qđ nll̄ obest: t ad b̄ pñdest vt ab imūn-
ditia corporali aliquē tueat: vt volēti cōrūgevglez mētēdi
ē ē singatā. In his aut qñc min' peccat cu mētēdi qñtio
magis a pmo recedit. Et scias q̄ ille q̄ disputādo logtur
falsū q̄uis sc̄erēt nō mētēdi nīl̄ asserēdo dicat: qz nō ex-
sua pñsona falsū enūciat: t gerēs pñsonā veritatē negatēs.
Itē nota q̄ Greg. in. io. homel. Et zech. sic dñ. Quisq̄ ex-
positor i explanatōe sacri eloquij vt fortasse auditozib'
placeat aliqd mētēdi pñponit: sua t nō deiyba loḡ: si tñ
bñ placēdi nō seducēdi studio mētēdi. Nā si in vñbis dñi
cīs vñtē regres ipse alr q̄s is p̄ quē plata sūt senserit: et
si sub intellectu alio edificatōe charitatis ingrat dñi sūt
eba q̄ narrat: qz ad hoc solū dñs p̄ totā nobis sacrā scri-
ptura loḡ: vt nos ad suū t pximi amoz trahat: t vt di-
cit Aug. oē mēdaciū iō dñz ē eē pñtū: qz hoc dñz b̄ loqui
qđ aio gerit sūt illud vñ sūt: sūt puret t nō sit. Clerba
n. iō sunt i stituta: nō vt p̄ ea hoiez iūcē fallat: t p̄ ea in
alteri' notitiae suas cogitatōes ferat. vñbū ḡ vñtē ad falla-
ciā nō ad qđ i stituta sūt petrū ē. Nec iō ē illō mēdaciū
nō ē petrū pñtadū est: qz possum' aliquē alicui prodesse
mētēdi. Possum'. n. t furadō diuiti pñdēse pauperi. nō
. n. faciēda sūt mala vt eueniāt bona. Vide i mētēdi ris.
Mēdaciū la. lū. dimi. aliqñtūlū mēdax.

Mēdax. a mētētis tiris. dñ h̄ t b̄ t b̄ mēdax cis. qz mētē al-
teri' fallat. Et dñia ē iter mēdaciū t vanū: qz mēdax dñ q̄
ḡfa t spe lucri vñ volūtate dñciēdi mētēdi. t vanū ḡ sine
cā vel vñtilitate mētēdi. Et pñp̄ mēdax cior. sim'. vñ mē-
daciū cius. sime. aduer. t b̄ mēdaciū tatis. Itē mē-
daciū. i. fragilis t mutabil. Unū pp̄ha. Qis hō mēdax. qđ
vñbū tractas Ber. in li. de gradib' hñilitatis dñ. Quid ē
ois hō mēdax: ois hō ifirm': ois hō miser: i potēs ḡ nec
se nec aliū saluare possit: sic dñ fallat equū ad salutē: nō q̄
equū aliquē fallat: t qz is sc̄ip̄z fallit q̄ in fortitudine ei'
pñfudit. sic ois hō dñ mēdax. i. fragil' t mutabil' a quo sal'
nō possit nec sua vñ aliena sperari: qn poti' maledictōes
icurrat q̄ spēm sua in hoiez ponit. nemine excipit pp̄ha
nō quē decipiat sc̄ies q̄ oēs peccauerūt: t regent gra dei.
nō se excipit. pñphera a cōi miseria ne excipiat a mīa.

Mendiculus la. lū. i. pauper: tenuis: a mētēdi deriuatur.

Mendic'. man' pñponit cū dico vel duco: t dñ mētēdi ca. cū.
ex toto paup qñt mādīc': qz mos erat antiquē egenuz os
claudere: t manū extēdere qñt manu dicere: vel qñt ma-
nu ducere. Qz aut dñ mētēdi qñt mēse dimitis cupid' vel
mēdici' qñt min' degens: qz min' h̄z vñ degat etymolo-
gie sūt. t hic hec mēdaciū tatis. vñl' mēdici' dñ a mene

quod est defectus: et dico eis. q̄ si defectus suus voce vel signis dicēs: s̄z potius etymo. est. Itē a mēdico dī mēdi co cas. au. are. i. hostiati cibū q̄rere: vel quocūq; alio mō s̄z ponit simp̄l p̄ acgrere. vñ h̄ t̄ hec mēdicabilis. et h̄ le. et mēdicabiliter aduer. et hoc mēdicabiliū li. locus mē dicantū. Mēdico in p̄ significatiō ē neu. s̄z trāslatiue acceptū ē actuum m. et produ. di.

Mēdosus. a mēda deriuat mēdosus sa. sū. i. maculosus sor did. spure. turpis: in fcis: vel mēdax in v̄bis. vñ mēdo se aduer. i. maclose: turpiter: mēdaciter. **Hora.** i. epi. **Sol.** s̄z honos iuuat: et mēdax ifamia terret. **Quē mēdosu tē.**

Mene. i. defectus. vñ apud hebreos luna dī mene: q̄ singulis mēsibus deficitat. et sic mene. i. luna vel defectus.

Menia. a munio nis. dī pluralr h̄ menia niū. nibus. q̄ si mūnia. q̄ muniāt ciuitatē. et sūt menia p̄prie muri ciuitatis a muniendo. s̄z abusue dicunt̄ menia oia edificia ciuitatis. et scrib̄t p̄ oe diphtongū moenia.

Menianu. a menia deriuat h̄ menianu ni. i. solariū: q̄ me n̄ib̄ solet addi. v̄l menianu collega crassi. in foro piecit macerias vt eēt loca in q̄b̄ spectatēs insisterēt que ex noie ei⁹ menia appellata sunt. hec et solaria dīr: q̄ patēt soli. et id inolenit postea p̄suetudo vt meniana domib⁹ adiacerēt. vñ meniat̄ ta. tū. i. meniāis ornat⁹ et prep̄at⁹.

Meniat⁹. a menia dī meniat̄ ta. tū. i. menib⁹ circūdar̄: vel struct⁹: vel abūdās. **Parare:** et dīr a menia niū. nib⁹.

Menio nis. niū. i. menia struere: v̄l menib⁹ circūdar̄ et p̄.

Mēnonides. Mēno fuit filius Aurora rex oxīentalis. ynde mēnoni⁹ nia. niū. h̄ i. triōni bello p̄t cui⁹ et fauille rogi mutate sūt in auea q̄ ab eo dicte sunt mēnonides. he caternati ex egypto ad illū volare dīr iuxta mēnnonis se pulchrū. et id eas ilīes mēnonides vocat. **Nūito autē** año ad illū veniūt: et cū biduo circūvolauerit: tertia die iūentes pugnā vicissim se vnguib⁹ et rostris vilacerāt. et

Mēs. a memini deriuat h̄ mēstis. **cor. ni. mēnonides.**

Et p̄ponit cū a: et dīr amēstis. Itē cū de: et dīr demens tis.

Et p̄uidet mēs futura s̄z Hug. **Vide i memoria.** **Papi.** v̄o dīc. **Mēs** vocat q̄ emineat in aia: vel q̄ meminit.

Mēsa se. p̄prie paupe p̄ ē: dīr a mene q̄d ē defect⁹. multa. n. solet ibi deficere. vñ a defectu rez. dīr. s̄z tabula diuītum est q̄si tenabula: q̄ tenet multa. vel mēsa dī q̄si mēsura ta: q̄ mēsuratū ibi res ministrant̄. vel menia q̄si comēsa a comedo dis. **Era** mēsa deriuat h̄ et h̄ mēsalis: et hoc le. ad mēsas p̄tinēs. et hoc mēsale lis. i. mātile. et pdū. sa.

Mēsalis in mensa vide.

Mēsculus li. dimi. parius mēnsis.

Mēnsis. a mene q̄d ē luna dī hic mēsis sis. q̄ fm limatio nes mēses olim fuerūt distincti: s̄cē diceſ in ḡntilis. Qd aut̄ dī mēsis. i. mene saltus: etymo. ē. Quot aut̄ dies ḡliber mēsis hēat his v̄bū declarat̄. Jun⁹ aprilis septēm nouēḡ tricenos. plus vñ relig: s̄z h̄ febr⁹ octo vice nos. **Lui si bisext⁹** fuerit supaddit̄ vñ. Si aut̄ vis scire q̄ sit p̄ma l̄a cuiuslibet mēsis: et iātā in q̄ feria semp ḡlibet mēsis itret p̄sce h̄ic v̄bū. **A. dam. de. ge. bat. er. go. ci. flos. a. dri. fes.** In hoc v̄bū sūt. iz. syllabe: et q̄libz syllaba deseruit suo mensi: ita q̄ p̄ma p̄mo: seda sedo et. sumpto initio a. ianuario. v̄bi gra. **A** est p̄ma syllaba ist⁹ versus: et deseruit ianuario. vñ p̄ma l̄a ianuary ēa: et sic de alijs. **E**t scias q̄ mēsis nouoz dī marti⁹: q̄z āni initiu bic mēsis est apud hebreos: et olim erat apud romanos.

Mēsor. a metior tiris mēsuis sum. dī h̄ mēsor sozis. q̄ mēsurat. **Tach. z. ca.** In manu ei⁹ funiculus mēsor.

Mēsoriū. a mensa dī hoc mēsoriū r̄. quod est in mensa: ut mantile et vas escarium.

Mēstrū. a mēse dī hoc mēstrū strui. q̄d solet euenire s̄z mensis: vel fm circuitū lune: sic dolor capitū: et p̄flu⁹ sanguis mulieris. p̄prie mēstrū sunt supflu⁹ sanguis

muliheris dicta a. circuitu mēfis vel lune quo solet h̄ p̄ uenire p̄flui. b̄ et mēliezia dīr: q̄ sola mēlier aīal mēstruale ēcūr crūoris contactu fruges non gemināt: ace scūt musta: morium̄ herbe: amittit arbores fetus: ferz rubigine corrūpit: nigrescūt era: sic canes inde ederint in rabiē efferrunt̄: glutinum assalti qd nec ferro nec alio dissoluit: crūore ipso pollutū spōte disppgīt. vñ h̄ et h̄ mēstrualis et h̄ le. qd patēt mēstrūt: v̄l p̄tinēs ad mēstrūt. et mēstruos s̄z. et mēstruat̄ ta. tū. i. mēstruis pollutus: v̄l mēstrua paties. Itē a mēsis dī mēsurna. nū. et ēmēstru strua. strui. in codē sensu. Vide i terra pre in tractatu possessiōz desinetūt in nus. Greg. i homel. q̄d gesime. Luna ingt in sacro eloq. p̄ defectu ponit carnis: q̄z dū mēstruis monitūt decrescit defectu nāe morū. Mēsula le. dimi. penl. cor. parua mēsa. (talitas designat. Mēsura. a metior tiris dī h̄ mēsura re. i. res aliq̄ suō mō vel tpe circūscripta. v̄l mēsura ē q̄cqđ p̄dere: capacitate. lōgitudie: latitudie: aīoq̄ finit̄. h̄ at ē p̄ corporis: aut t̄pis. Corpis vt hoīuz: lignoz: colunaz: et siluz lōgitudo v̄l breuitas. T̄pis vt horaz: diez: ānoz. Prope aut mēsura deriuat mēsuro ras. rau. vñ mēsurat̄ ta. tū. et mēsūratim aduerbiū. Et est actiuū mēsuro cū oībus suis sp̄ sitis fm bug. **T**si. et dicit. Prope aut mēsura vocata est q̄ ea fruges mēsuran̄ atq̄ frumentū. i. humida et secca.

Mēsurnis exponit̄ in menstruum.

Mēsuis sa. sum. in metior tiris. exponit̄.

Mēta te. herba odorifera ē. De q̄ Macer. **T**rita cāis mor.

Mēntar⁹. a tū. in mētū est. **C**ū supaddita cū sale curat.

Mēntior. a mens dī mētior tiris. titus. sū. tiri. i. h̄ mētēre et dicere. s. alr̄ dicere q̄ in mēte existimare: sine verū dicat

sine falsuz. vñ et dicēdo vez p̄t aligo mētir̄: et dōo falsū p̄t nō mētir̄. Itē iter mēdaciū dicere et mētir̄ est dīr: s̄cē dixi in mēdaciū. Et scias q̄ mētir̄ et falsū dicere b̄st̄ se vt excedētia et excessa: q̄z nō oīs q̄ mētis dī falsū: imo et aliq̄n̄ dīc vez: l̄z ipse intēdat dicere falsū: et ecōuerso n̄ oīs q̄ dīc falsū mētis: imo aliq̄n̄ credit se dicere vez: l̄z dicat falsū. ḡ q̄ mētis semp fallit voluntate: l̄z q̄sīq̄ fallat̄ in facti v̄tate: et iō semp peccat. ḡ v̄o dīc fallum nō semp peccat. aliq̄n̄. n̄. dicit fallum cū intētōe fallēdī: et tūc est petīt̄ et mēdaciū. aliq̄i et dicet falsū et credit se dicere vez: et tūc si adhibuerit diligētā debita nō peccat: sināt̄ peccat salte veniāt̄. ḡ aut̄ dicit mēdaciū sp̄ peccat.

Et scias q̄ dicere falsū est dicere aligo ita ee q̄d nō est ita: nō distincito v̄trū intēdat dicere vez vel falsum. Et

nota. q̄ ille q̄ iurat aut simpl̄t aut dolose iurat. si dolose ex dīab⁹ partib⁹ p̄t culpa seg. s. ex fractiōe iuramēt̄ et

ex dolo. **T**uis ḡ ex ipa rōne iuramēt̄ inq̄st̄ iuramenti

nō obligēt ad fernādū ipm nisi fm suā intētōe: et

necessitate iuramēt̄ inq̄st̄ fuit dolosuz obligat̄ ad fernādū talr̄: vt ex dolo ali⁹ nō ledas: et hoc ē q̄sī fm intētōe

nē recipiēt̄ iplet iuramēt̄. et sic itelligēt̄ illō. **T**hi. **Q**na-

cung: arte v̄boz gs iuret. de tū q̄ sc̄tie testis ētā h̄ accipit s̄cē ille cui iuraf itelligit. **S**i aut̄ simpl̄t iuret ab

q̄z dolo: tūc in foro sc̄ie nō obligat̄ nisi s̄z intētōe: fm̄

l̄z in foro intētōlo v̄bi intētō ignorat̄: obligat̄ s̄z q̄ v̄ba

cōter accipi solent: vt dicit frater Thomas.

Mētū. a moueo dī hoc mētū ti. q̄sī mouent̄ sp̄ ē mōtu: vel dī mētū: q̄ ide mādibule orūnū: vel q̄ ibi iun-

gāt̄. vñ mēsuis sa. sū. et mētar⁹ ta. tū. i. h̄mū magnū int̄.

Mēo as. auti. are. i. manare. decurrere. vñ hic meat̄ tūs. et h̄

et h̄ meabilis et hoc le. **A**eo cōponit cuz cō: et dī comeo

as. i. silmeare. Itē cū circū: et dī circūmeo as. **I**tē cū de:

et dī demeo as. **I**tē cū p̄ et dī pmeo as. **I**tē cū re et dī re-

mēo as. **I**tē cū trans: et dicit transmēo as. i. ultra meare.

Aeo meas neutrū est cum oībus suis compositis.

Meraca, a merax dī hec meraca ce, qdā potio de vī ad vi
tiā cerebū purgādū fetā. vñ meracē ca. cū. i. purgato.
vñ. pdū. penl. persi. Antichirag meli sorbere meracē.
Meracul, a merax dī meracul la. lū. aliq̄tulū merax. t bō
meracul li. qdā potio de vino scā: idē qd meraca ce.
Merat, a mer qd̄ ē pur dī merax cis. ge. ois. i. pur̄ clar:
defecat. Et p̄parat merax cior. sim. vñ meracit. ci.
cissim: adiuer. t hec meracitas tatis. i. puritas claritas.
Unde Deu. 3z. Et sanguinē vue biberet meracitum.
Mercatoris. in mercor caris. est.
Merat, a mercor aris dī mercat. tis. cetus. multoꝝ vē
dēnū vel emētū. vel locus vbi vēdit t emitur. Ezech.
26. Et auro qd̄ p̄p̄fuerūt in mercatu tuo. t hoc merca
tū. tis. q vēdit t emit: t ponit qñqz p mercatu.
Mercedari, a merces t do das cōponit h̄ mercedari. ry.
seruus vel alius qui distribuit pecunia sub dño suo.
Mercedoni, a merces t dono nas. cōponit mercedonius
ny. dñs q soluit mercedē operarijs suis.
Mercedula le. dimi. parua merces. t cor. du. Quō aut for
metur mercedula dixi in apicula.
Mercenari. ry. p̄cio dñuel. s. q accipit mercedē. Idē t ba
ro. q fortis ē in laborib: a bari. qd̄ ē grauis. i. fortis: cui
p̄tarī ē leuis. i. ifirm. t̄ ē scribēdū p vñ n. qd̄ dñiuaf a
merces cedis: t d. mutaf in n. Quidā tñ dicit qd̄ d. muta
tur in duo n. t dī mercenari. Fin eos q̄lis miratio fit se
pe: vt a sedeo dī sella; ybi d. in duo l. mutat: vt cedo cessi
vbi d. in duo s. mutat. s. p̄s dictuz magis mibi placet.
Meres, a merco vñ merx cis. dī h̄ mer. Unde ēt i q̄stor.
ces dis. p̄mū vñ p̄ciū. s. p̄ciū cū par. p̄ pari da: merces
cū min. Et scias q̄ brūs Aug. in ser. de pueris. sci. Pauli
de mercede eterna dī. Opus cū fine merces fine fine.
Nā opari deficeret in via nisi attēderet qd acceptur
eēt. Jo. Jacob. dī. Dē gaudiū existimare frēs mei cū i
tētatiōes varias icideritis. Dē. plēnū t pfectū itellige
q̄ vi dī Greg. sideratio premu minuit vim flagelli.
Mercula le. dimi. parua merx.
Mercidius, a merx t dico cis. p̄ponit hic mercidius dy.
pter mercedē dicens vel loquens.
Mercioniu, a merx cis. dī hoc mercioniu ny. idē quod
merx vñ res q̄ de vna p̄fia portat ad alia vt charius vē
Merco, a merx cis. dī merco caris. cat. sum. cari. (da:.
i. vēdere vel emere mundinari. vñ hic mercator toris. t
hec mercatio onis. t h̄ t hec mercabilis: t hoc le.
Mercurialis, a mercuri. dī h̄ t hec mercurialis: t hoc le. i.
res mercury. vel res p̄tinēs ad mercuriū. Inuenit etias
hic mercurialis p̄ p̄rio noīe cuiusdā viri.
Mercuri, mercatū p̄ponit cū kirios qd̄ ē dñs: t dī h̄ mer
curi. ry. dñs mercator. vñ mercurius dī q̄si mercator
kyrios. i. dñs. Et iterptat fimo vel eloquēria. nā merca
torib: maxime neçaria ē affabilitas. vel dī mercuri. q̄si
mercor chere. i. aue. illi enī ad rex venaliū coemptio
nē pace salutatōis alliciūt. vñ mercuri. dī q̄si medi' cur
rus: q̄ fimo medi' currat iter auditorē t loquentē: vñ t
permes grece dī. i. iterpres. Et f̄z hoc bñ dī de' merca
tor: q̄ iter emētes t vēdetes fimo ē medi'. iō fingit ha
bere pēnas: q̄ cito discurrat q̄cito exit ab ore loqntis: t
replet aures audiētis. Nunci dī q̄ p̄monē oia cogita
Merda de. t bō merdu di. dī a mer ra. rū. p̄ (ta enūcian. t
driū: q̄ nō sit mera. vñ dī a meris qd̄ ē diuissio vñ p̄s: q̄
sterē in digōne diuiddit ab eo qd̄ icorporat: t p̄ secessit
emittit. t inde turpia deriuata. s. hec merdula. le. dimi. t
merdositas fa. s. t. t bō merdositas tatis. t merdo das. da
ui. dare. i. merda inqñare. stercorare. Et ē aciuū cū oib
suis p̄positis. Et p̄ponit: vt merdifer ra. rū. penl. cor. i.
merdā ferēs: t p̄ponit a merdo t fero fers vel ferens.
Merdiserra. rū penl. cor. exponit in merda.

Mereda, merus ra. rū. cōponit. cū edēdus da. dū. t dī hec
mereda cibus q̄ in nona sumit. Idē t antecenia: t dī sic
q̄si mere edēda: q̄r tūc pur panis dat de suetudie. vel
p̄ponit a meridies t edēda: tē merenda q̄si post meri
diez edenda. t inde hec merendula le. dimi. t merendo
das. i. merendā sumere: quasi post meridiem edere. tē
tractum a nona quo tpe romani vocabant ad cibos.

Mereo res. i. dolere. flere. s. pprie merere est cū silētio do
lere t caret p̄terito t suppletōe p̄teriti t supini. Dē enī
vñ qd̄ caret p̄terito caret etiā supino t participio p̄te
riti tpis: t futuri in rūs: s. nō querit. tē inuenit merco
res. rū. ritū. t mereor reris. deponē. in eadē significatio
ne. s. merito acgrere: lucrari. Nō. ḡq̄ antig dicebat me
reo res. rū. vbi nos dicimus mō mereor reris. t ita me
reo res. rū. t mereo p̄ dolē cōsidebat i eadē vocē p̄nti:
q̄uis dñia ēt ibi i tpe: q̄r mereor p̄ dolere p̄am. pdū. s. ali
ud merer p̄m̄ cor. vñ vñs. Dē mea merētē faciūt ma
la p̄la merētē. Lū q̄ illa dñia nō erat nō. oib: iō grāma
tici moderniores cā dñe ad mereo p̄ dolore tacuerunt
mereo. p̄ acgrere in p̄nti t in oib: tēporib: q̄ sequūt lra
tura: p̄nti: t mutauerūt illud in verbū deponē. t dede
rūt illi suppletōe p̄teriti: t dixerūt mereor reris. rit.
sum. P̄teritū vñ pdicti vñ retinuerūt. s. merui ruisti.
q̄ i p̄terito nulla erit cōdēntia. nā mereo p̄ dolore caret
p̄terito t suppletōe p̄teriti. nō. n. dicim? mest? s. vñ qdā
voluerūt: q̄r mest? tñ nomē est t nō p̄ticipiū. Licet ergo
merui nō sit p̄teritū b̄ vñ deponētis mereor: tñ ad dñs
gnādū q̄ fuerit p̄teritū illi? vñ mereo qd̄ fuit mutatū i
mereor: sic faciēda ē declinatio. Mereo reris ritus. s. vñ
vel merui: merit̄ es vel meruisti: merit̄ ē vñ meruit t̄.
Si ḡiueniat mereo res. in p̄nti t in ei' seq̄cib: attribuē
dū ē antigati. S̄ilr si iueniat mereor fīm q̄ olim fuit
passiūt ei'. s̄ilr attribuēdū ē antigati. Itē scias q̄ me
rui t mereor dpo. significat passionē hñt. structionē passiūoz: cū ab
latiō. n. struunt̄ mediata a. vel ab. ppōne: s. q̄ illaz si
gnificat ad modū actōis. iō hñt structōez actinoz. cō
struūt. n. cū accusatiō: vt merui vel mereor p̄mū a te.
Mereo reris. rit. sum vñ depo. iuenit ēt mereo res. rū.
ritū. in eadē significatiōe. s. merito acgrere: lucrari. Et cō
ponit cū cō. t dī cōmereor reris. i. s̄il mereri. Demereo
reris. i. valde mereri vel nō mereri: q̄si deorsūt a merito
ēt vñ fieri. pmereo reris. q̄si p̄ aliquo mereri. tē depo.
cū oib: suis p̄positis. t est scđe p̄iugatōis. Unde ēt in me

Meretricula le. dimi. p̄ua meretrix. C̄eo res.
Meretrix. merces p̄ponit cū trico cas. t dī hec meretrix
cis. s. scorū: q̄si p̄ mercede hoiez tricās. i. ipediens t de
cipiens: vel simplr derivat̄ a merco caris. q̄r mercatur
p̄ciū libidis. vñ meretriciū cia. ciū. t hoc meretriciū cū
domus meretriciū: vel turpis act̄ eaz vel offiū. t mere
tricor caris. catus. sum. vñ depo. t pdū. tri.
Merga. a merges tis. dī h̄ merga ge. i. furca cū q̄ cona sege
Merges. a mergo gis. dī h̄ merges tis. i. gar. Tis portat.
ba segetis: s. gonon? siue cona vel manipulus: t dī sic q̄r
ligatus mergit in terra. t cor. penul. genitui.
Mergo gis. s. s. t̄ p̄ponit cōmergo gis. d̄mergo gis. emer
go gis. i. extra mergere. imergo gis. remergo gis. s. bmer
go gis. Mergo t ei' p̄posita sūt actiua t̄ sepe incētātē
absoluta t passiua significatiōe. Et oia faciūt p̄teritū i si.
Mergulius li. mas. ge. pe. cor. ē dimi. de merg? t sup. i si.
t̄ est equiuocū ad ferz qd̄ mergis in lampade: t ad tenē
dum papirum: t ad auein mergentem.
Mergus gi. mas. ge. qd̄ quis dca ab assiduitate mergendi.
vñ a mergo gis. dr. freqnter. n. se merges querit cibum.
Mergus goris. neu. ge. sicutula cum qua aqua de puto trahi
tur: t dicitur a mergo gis.

Meridies, a medi⁹ ⁊ dies cōponit hic meridies diei, i. me-
di⁹ dies. **U**nū dicit Pris. in p̄li. maiois q̄ d. mutat⁹ i. r. in
meridies. **D**icit aut̄ dī meridies q̄si mer⁹ dies: qz tūc me-
rus dies ē.i. purior. etymo. ē. **E**t ide meridian⁹ na. nū. **E**t
fīm. Pris. meridie p̄ ad uerbio accipiē cū sit nomen.
Meridior aris. atus. suz. ari. verbū deponē. dī a meridies
⁊ tm̄ valet q̄stū in meridie gesere. **U**nū Job. z. 4. **I**nter
Meris. i. diuīsio vel pars. Caceruos eoꝝ meridiati sunt.
Merisſe dicti sunt qdā heretici: qz separant scripturas ⁊
partiunt̄ nō credentes in oībus pphetis dicētes alys ⁊
alys spiritib⁹ pphasse. ⁊ vñr a meris qdā ē diuīsio v̄l. ps.
Meritorū. a mereor reris dī hoc meritorū ry. domūcula
vbi cines res suas faciūt̄ vel vēdūt̄: ⁊ vbiq̄ mercimo-
nia tenent̄: vel taberna: vel locus tenebroſus vbi patrā
tur adulteria ⁊ fornicatiōes dī meritorū. ⁊ hinc hec me-
ritoria dī meretrīx: sīc ⁊ capona tā p̄ loco q̄p feminā.
Hadē dī ⁊ meraria: vel a merendo: vel a mero. i. vino.
Item meritorius ria. rium quod meretur: vel quod di-
gnūt̄ est merito vel remuneratione.
Meritus. a mereor dī merit⁹ ta. tū. ⁊ cōponit̄: vt emeritus
ta. tū. ⁊ imerit⁹ ta. tū. Itē a mereor h̄ meritū ti. **E**t scias
qdā ē meritū cōdigni: ⁊ meritū cōgrui: ⁊ sic extra charita-
tē existēt̄ aliqd mereri pōt̄: vt dīcā in opus.
Merops ropis. dī qdā avis viridis coloris: q̄ etiā apiaſter
dī. qz libenter apes comedit: ⁊ etiā galus dī merops ro-
pis. **H**ecrops et: a fuit ppiū nomē cuīndā boīs.
Merosus. a mer⁹ dī merosus sa. suz. **M**erosus dicim⁹ yinū
meracā potionēz. pōt̄ ēt dici merosus sa. sum. yinosus a
merum meri.
Merotheca. a meyx qdā ē yinū: ⁊ theca qdā est positiō: cōponit̄
h̄ merotheca ce. penl. pdu. s. meri. i. vini custodia v̄l re-
positoriū. vñ h̄ merothecari⁹ ry. i. vini custos v̄l ēt repo-
sitor. vnde hec merothecaria rie.
Mersitas. v̄bū frequē. a merso sas. ⁊ cor. penul.
Merso sas. frequē. i. frequēter mergere. ⁊ formaſ a meris
yultimo ſupi. de mergo gis. ii. mutato in o.
Merula. a mer⁹ ra. rū. deriuat̄ h̄ merul⁹ li. ⁊ b̄ merula le.
qz ſolus vel ſola volet: q̄ſi mera volās. vel mer⁹ qz me-
re cātat. **U**l̄ merula dī q̄ſi modula: qz moduleſ. vnde ⁊
oli medula dicebat. **E**t hic merulin⁹ na. nū. pen. pdu. suz.
Mez. a meris qdā ē diuīsio v̄l. **M**erul⁹ ⁊ merula penl. cor.
ps dī h̄ mez ri. i. vini: ⁊ ppe bonū ⁊ claz: ⁊ a fece ſegre-
gatū. **E**t ide mer⁹ ra. rū. i. pur⁹: clar⁹: manifeſt⁹. **E**t ſpara-
tur mer⁹ rior. rissim⁹. vñ mere ri⁹. rissime. aduer. ⁊ b̄ me-
ritas tatis. i. puritas: claritas f̄s. **B**ug. **P**apias vero dīc.
Mez vñ puz ſignificat. nā mez dicim⁹ q̄geq̄ puz ē
ſic aq̄ mera nllī vñiq̄ rei iniecta vel admixta. ⁊ cor. me.
Unū in Aurora dī. Nāq̄ mez reddit cor. letū: ſperaꝝ figu-
rat. **E**t Qui. de remedys. Nō ſtupeat ml̄to corda ſepul-
Merx cis. dī a mereor reris. ⁊ ē merx ipa reſ q̄. **T**a mero.
vēdīſ. ſz ntūs nō ēi vñ. **A**poca. i. **M**ercē argēti nemo
Mespila. malū ſponit̄ cū pila: ⁊ dī mespila (emet ampli⁹.
le. arbor spinosa fructū i. ſilitudinē pomī faciens: ſz pa-
lo breuiorē: vñ ē dcā: qz pillule formā habeat ei⁹ poma.
Messias hebraice grece xps: latine vñctus dicit̄.
Messicula le. dimi. parua messis. ⁊ cor. penul.
Messio onis. fe. ge. a meto tis. dī Job. z. 29. **E**t ros morabit̄
in miffione mea. ⁊ cor. penul. messio.
Messis ſis. fe. ge. i. ſegeſ. ſegeſ a ſerēdo dū ſemiat̄. messis a
metedo dū matura colligīt̄. **M**essis ēt dī tps v̄l actus
Messon. a meto tis. dī h̄ messon ſoriz. q̄ metit. **C**metendi.
Messonū ry. i. vas eſcarū a mēſa dictū ē q̄ſi mesonū.
Messonūs ria. rium. aptus ad metēdu: a meto tis. dicit̄.
Messulus. a messis dicitur messulus la. lum. i. maturus ad
mellem. ⁊ cor. penul.
Mestifico. a mestus ⁊ facio cōponit̄ mestifico cas. penul.

Mestus.a mereo res deriuatur mestus sta.stuz:z est tantu nomen nō participiū vt gdam volunt.z est mestus nāli ter:tristis vero casu.idē z merēs. **I**te mestus vel merēs aio:tristis aspectu. **A**t cōparatur mestus stioz.stissimus vnde hec mesticia cie.z hec mestitudo dinis.z est mesticia cordis:tristitia vero vultus. **I**tem tristitia ipsius spiritus est:z fit quandoq; ex aliquo accidenti dolore:sed mesticia virtuum naturale perpetuū est.
Meta.a metiorz.tiris dicitur hec meta te.i.circuitus vel ali cuius rei finis vel terminus. **M**eta etiā dicitur pmissio vel coniugio.i. obligatio in die nuptiarū. **I**tez meta prepositio greca est z tantum valet quantum trans velde vel iuxta. **V**ide in meto tis.
Metacismus est m.lfe p scansionē collisio fz. **D**ug. rest se cunda lfa o.sicut velle videt **D**ug. **I**tez papias in mo. dīc. **M**otacismus est m.lfe p geminata collisio. **I**te motacismus est quoties m.lfa vocalis sequit. **S**z in me. dīc idē papias. **M**etacism⁹ est quotiens vocalis sequitur m.yt bonum aurum.z ita vult q secunda littera sit o.in uno loco:in alio vero loco q sit e. **S**ed cōiter in do nato in ca.de barbarisino in fine scribis per e.in sedā lit era ybi dīcī:sunt etiā male cōpositiōes.i.cacosinthe ton q̄s nonnulli barbarismos putant:in gbus sunt metacismi:labdacismi:z iotaçismi:z hoc magis mibi pla cer. **E**t cōponiā a meta qđ ē in.z scisima qđ e discordia:yl scisimos qđ est corrupctela:diuisio:scisim⁹:vel vitium. **M**etalensis exponiā in quarta parte.in ca.de tropis.
Metalū.a metallon q̄ iterptā spes dritaf hoc metallū li.qznā eius ea est vt ybi yna yena apparuit ibi sit spes inueniēdi alia.z iō dīr a spe inueniendi. **S**eptē aut̄ sit genera metalloz:aurū:argētū:es:electriū:plūbū:z qđ dīmat oīa ferrū:spāliter tñi hoc noie dīr qđdam metalluz. **A**t inde metallic⁹ ca.cū. **E**t scias q̄ qñq; b̄ noia pplexiua:vt es z metallū sunt noia generalia: qñq; spālia:put sunt generalia in vtrōq; numero declinantur:q̄ multe sunt species metalloz:put sunt specialia declinant̄ in singulari numero tñi:vt aurum z ferrum.
Metamorphosis.a meta qđ ē trans:z morphosis qđ ē mutatio:z pprie sube cōponiā hec metamorphosis bñ⁹ metamorphosis vel metamorphoseos.i. trāsmutatio. **U**nde in titulo ouidiano dī. **I**ncipit liber metamorphoseos. **P**ossunt tñi ibi cē due partes p appositionē:vt In. cipit liber metamorphoseos.i. de mutatione substātie. **G**reci.n.carentes ablativo genitiū ponūt pro eo pstrūctum cum ppositiōe ad modum ablativi.
Metaphora exponiā in quarta parte in ca.de tropis.
Metaplasmus est trāsmutatio vel lfe in lraz:vel syllabe in syllabā. **E**t vt breuiter ei⁹ significatio operiaç metaplasmus dīr barbarismus:figura.s.aliqua rōnali de cā in me tro vel.psa factus. **V**nius quatuordecī sunt sp̄es:de ḡ bus dictū est in quarta pte in ca.de metaplasmo.
Metarpus.a metoz taris. dicitur hic metarpus metarpia.i. castrorum metatorz.
Metatesis exponiā in q̄rta parte in ca.de metaplasmo.
Metator.a metoz taris.dīr hic metatorz taris. q̄ castra designat.z pdu.penul.tam in noitatiū q̄ in genitiuo.
Metatus ta.tu.in metoz taris.exponitur.
Metaxarius.m̄eta cōponiā cum taxo:z dīr hic metaxarius ry.i. qui i foro imponit rebus q̄ vendunt metā pcy. **I**dē etiam licitorz z taxatorz dicitur.
Metellus.a meto tis.dīr h̄ metellus li.mercenari⁹ q̄ metit. Meticulosus in meticulus est.
Meticulus.a metus dicitur meticulus la.lum.penul.cor.z meticulosus sa.sum.formidolosus.
Metior tiris.titus.suz.yl m̄etus su. metiri.i.mensurare.yl

mēsus sa. sū. qd̄ aliquā accipit̄ in passiuā significatione. s. p mēsuratus. Metior pōnit̄ vt cōmetior tiris. dīmetior tiris. cēmetior tiris. vñ emēsus sa. sū. remetior tiris. Metior et̄ el̄ pōstra sū deponētia t̄ faciūt̄ pteritū ī t̄ius. s̄z frequētūs in sus. vñ. Mēsus ē terrā t̄ supinum in tūtū. sed frequētūs in sum. t̄ h̄z gn̄q̄ participia. vñ p̄tis t̄ pteritū imp̄fecti. s. metiū t̄ mēsus: t̄ duo futuri. s. meritur? a metitū tu. t̄ mēsus su. addita rns. t̄ hoc etiā ī cōpositis accidit. t̄ pd̄. p̄mam metior. vñ hora. in epi. Metiū se quēq̄ suo modulo ac pede verum est. i. que. vel metere metiū cor. p̄mā t̄ media. vñ vñ. Dic metor et̄ metiū. metiū metior affert. Et̄ scias q̄ futurū idicatiū de metior iuuenit in bor. vñ psal. Letabor t̄ partibor s̄ chīmā t̄ quālē tabernaculoz metibor. s̄c̄ dixi in tertia parte vbi eḡi de pteritis q̄rte iugationis.

Mēsus tiris. se. ge. dī a mitto tis. t̄ dī metiū q̄libz loc⁹ de se fetorē emittēs. vñ vt dī Gerui. Mēsus ē p̄pē fetor ter regē ags sulfureis nascit̄: t̄ in siluis plūmū abūdat p̄ dēscitē arboz. vñ persi. Sutture sulfureas lente exa. Metitur a metor teris. cor. penul. H̄a me. Clante metites. tiris. eā pd̄. vide in metior.

Mētūs ta. tum. exponit̄ in metior.

Mēto tis. messiū messiū dī a metior tiris. t̄ est metere seca re t̄ p̄pē segetes colligere. vñ messiū sa. sū. t̄ hec messiū onis. Mēto p̄pōt̄ vt demeto tis. vt dīs p̄ p̄pham. Pe. metiā p̄ posteriora tua. Emēto tis. ī eodē sensu. i. destrue reabſcidere. Mēto cū oib̄ suis p̄positis ē actiū t̄ fac̄ pteritū in sui. t̄ supinū in sus. t̄ cor. me. vñ prosp. Qd̄ se rim̄ metim̄. qd̄ dam̄ accipimus. s̄z meta te. pd̄. p̄maz vñ vñ. Lū tua rura metis. viciniis parcito metis.

Mētōdica a metodus qd̄ ē remediu dī hec metodica ce. q̄d̄ sp̄s medicine q̄ remēda sectat̄ t̄ carmina. vñ meto. dici dīr big nec elementoz rōnē obseruat̄: nec tpa nec etates nec cas. s̄z solas morboz substātias.

Mētodus a meta qd̄ ē circuit̄ vñ aliciū rei finis vel termi nus dī hec metodus di. i. remediu vel via vel poti fina lis termin⁹ a meta t̄ oda qd̄ ē finis p̄ponit̄. vñ Aristo. in p̄ncipio topicoz dī. Propositiū qd̄a negocij ē metodus iuuenire a q̄ poterim̄ sylogizare de oī p̄blemate ex p̄ba bilib. vel metod̄ p̄ponit̄ a meta qd̄ ē trās t̄ oda via: in metodus. i. trāstiu. i. brevis via. ide dialectica trāsupti ne dī metod̄. qz ad oīa metodoz p̄ncipia viā h̄z. sola. n. dialectica p̄babilis disputat̄ p̄ncipys oīuz artiū. t̄ se. ge. metodus t̄ cor. penul.

Mētōnomia ē qd̄a trāsnoatio de q̄ dixi ī q̄rta pte in ca. de Metor metario metat̄ sus. dī a meta. t̄ ē metari tropis. terminari terminū ponere. t̄ metā p̄stituere vel locare. Jē metari idē ē qd̄ metiri: s̄z metari terre puenit: meti rialis reb⁹: t̄ p̄pē metari est diuidere castra t̄ assignare loca militib⁹ ī castris vñ ponere castra vel mutare: t̄ tūc derinat̄ a metior vñ moueo. q̄ aut dī metior q̄si metam agoetymo. ē. t̄ vñ deponēt̄ cū oib̄ suis p̄positis metore. pd̄. me. vñ Luca. in p̄. Audat̄ hēspereos yeniam metat̄ in agros. t̄ ide p̄ponit̄ castrametor taris.

Mētēta. a metior dī hec metreta te. qd̄a mensura: vel metron grece. latine dī mēsura. ide hec metreta te. qd̄a mēsura: t̄ est liquidop. t̄ h̄z v̄na t̄ amphora t̄ ḡcq̄ plus vel min⁹ capit. sic vñ posset dici metreta: t̄ īo hic sp̄l̄ sibi b̄ nome assupit: qz sit mēsura p̄fecti nūeri. i. denary. vñ illō Joann. Capientes singule metretas binas vel ter nas. Eadē dī metron t̄ pd̄. penul metreta.

Mēricus a metru dī metricus ca. cum. vñ ars metrica dī q̄ ē vel tractat̄ de metris: vel p̄tinēs ad metra. t̄ p̄ponit̄ v̄bimetric⁹ ca. cū. trimetricus ca. cū. q̄drimetricus ca.

cum. iambimetricus ca. cū. t̄ cor. tri.

Metron vel metros grece. latine dī mēsura. Metropolis. a metros qd̄ ē mēsura t̄ polis ciuitas p̄ponit̄ hec metropolis lis. ciuitas ad cui⁹ mēsura alie ciuitates disponunt̄. s. vbi ē archieps. vñ metropolitan⁹ na. nu. t̄ hic metropolitan⁹ na. archieps illius ciuitatis sic dictus. Singulis enī puincys metropolitani preminēt̄: quoꝝ auctoritat̄ t̄ doctrine ceteri epi subiecti sunt: sine ḡbus nil alys epi agere licet. sollicitudo enī totius p̄micie eis cōmissa est: sic dicit Hugo. Cela metropolites for matur metropolitanus na. num. sicut dicit P̄isei. in. z. maioris: ī tractatu de possesiūs. Gentilia apud grecos in tes. destinētia mutata es syllaba in a. accipiunt̄ nūs. cū in hanc formam veniunt̄ vt metropolites tanus. neopolites tanus. vñ metropolis dicit̄ quasi metropolis: a ma troz qd̄ ē mater: t̄ polis ciuitas quasi mater aliaz ciuita tū vel sit eiymo. t̄ cor. penul. sicut po. Nota. hic q̄ me tropolitani t̄ archiepi idē sunt. isti tū non h̄nt iurisditio nē in subditos suffraganeoz suoz: nisi in casibus in iure expressis. vñ sicut. Primas p̄t̄ indicare t̄ punire metro politanū: nō tū suffraganeos eius: nisi in casibus ita metropolitan⁹ p̄t̄ indicare ac punire suffraganeos suos nō tū subditos eoz nisi in casib⁹. Epi subsūt̄ metropolitanis: t̄ nihil p̄t̄ statuere vel dispoere de his q̄ spectat̄ ad cōez statū p̄uicie absq̄ metopolitan: sic nec ecōuerio metropolitan⁹ absq̄. Silio epo. s̄z sp̄alia q̄ ptinent ad suos epiat̄: sic archieps ī sua diocesi sine silio epo: ita t̄ ipsi epi licite p̄t̄ facere singulē patib⁹ sine p̄sentu metropolitani. H̄ut at̄ ista p̄secre ecclias r̄gues: ordiare clericos: eriḡt̄ altaria ī ecclia p̄secreta: signare baptiza tos cū crismate ī frōte: p̄ficere crisma: recōciliare solēni ter penitētes: l̄fas dimissorias dare. Itē iter subditos iu dicare. Itē anathematizare cū solēnitate. Itē vñā dide re eccliaz ī duas: duas vñire ī vñā: vñā aliū subycer: t̄ no uas eccl. as erigere. Ex cā tū p̄t̄ b̄ facere: nō alr̄: t̄ nibilo min⁹ registo. l̄ens illoz quoꝝ iterest: et̄ si forte nō ob tento. Itē epale synodū celebrare: reuertētes ab heresi recōciliare. Itē canonē late sicut ad suos sub ditos. Nec oīa nō debēt p̄sumi ab iferorib⁹ epo. Et̄ ita in aperto est differentia iter ep̄m t̄ inferiores platos.

Metropolitanus in metropolis exponit̄. Metru a metron dī hec metru tri. qd̄ constat ex uno pede. vñ ille vñus examester dī vbi sunt sex pedes. Itē metru dī legitima pedū iunctio. Et̄ fīm hoc metru qn̄q̄ dicit̄ vñus qd̄ stat ex duob⁹ iambis. Itē metru dī ḡcq̄d mēsura syllabaz pfici vt in rhythmis. Et̄ fīm quālibet eī ſi grificationē cōpetenter dī a metros: qz mēsuriis peduz vel syllabaz fit. i. mēsurādo syllabas lōgas t̄ breves: vñ nūero syllabaz in p̄stituēt̄ ei⁹. Metru cōponit̄ vt bi meter tra. trū. vbi sunt duo metra. trimeter tra. trū. te trāmeter tra. trū. p̄tameter tra. trū. iābimeter tra. trū. examester tra. trū. i. vbi sunt duo tria: q̄tuor: gn̄q̄: vel sex metra: t̄ cor. metru p̄mā nāl̄r̄: vt p̄z ī his vñib⁹. Ambulat in tenebris errādo cleric⁹ oīs. Qui sine metrop. lege le.

Metuo tuis. tui. tuere. i. timere t̄ caret supino. Gedā legit̄. fīm vñsum. Deberet tū facere metutū vel metuitū. vñ h̄ metus tuis. t̄ est actiū metuo: t̄ cor. p̄mā. prosper. pau periez xpo diuite nō metuā. Et̄ diffinit̄ sic metus a iuri. nūs. Metus est istantis vel futuri periculi mētis trepidatio: t̄ fīm P̄isi. in. s. li. Actiua sp̄s qd̄em semp aciūm significat: t̄ facit ex se passiuū absq̄ etiam duob⁹ verbis metuo t̄ metuo: timeo t̄ timeor. hec enī trias vocibus videntur habere significations: q̄uis etiam ad sensus quinq̄ corporis p̄mētia verba si quis alterius p̄sideret in actiūs vocib⁹ passionē: t̄ passiuē actionē fieri sueniet̄ vt audio te: yideo te. tango te. ostēdo tibi me pati aligd

正e

21

in ipso actu. **U**nus enim dico audio te, ostendo quod vocis tue
actus patiantur aures mee: et ecclorario. audior a te. dico quod
vox mea agit aliqd in aures tuas. **E**t subdit presci. **U**-
deor a te. passiuū ē: videor esse bonus deponēs.

M ante

Mica. a minut' ta. tu. d' hec mica ce. t' mica relige panis
vel qd' cadit de pane dū frāgiēt comedie: t' d' sic qsi mi-
nutam cadēs: t' etymo. vñ micatus ta. tu. i. p̄ritus: t'
in micas diminutus t' p̄fractus.

Mica est ponit p pane modico q fit i curys magnatoz vel
i monasterijs: z pdi. pma mica nomine: s mica vbi ipsa
tui modi cor. pma. vii vslus. Chare phebe mica dabit ti
Michael michaelis vel michael idecli. Cbi cū sale mica.
iterptat qd vt de: z quoties mire virtutis aligd agitur:
michael mitti phibet: vt ex ipso actu z noie def itelliq:
q nullus pot facere qd facere preualet de: vt dic beatus
Greg. Et iccirco eidē michaeli multa q sunt mire virtu
tis attribuunt. Ipse eni vt Daniel teltaf in tpe antixpi
surger p electis: z tacq defensor z pector astabat. Ipse
cū draconem z angelis ei pugnauit: z ipsos de celo eycies
victoriā magna fecit. Ipse cū diabolo de moysi corpore
altercat ē: ex eo q diabolus corp^m moysi pdere yellet:
vt ipsuz p deo iudeoz ppls adoraret. Ipse scōz aias re
cipit z in paradisz exultationis pdicit. Ipse oli fuit p̄n
ceps synagogae: vt habet Daniel. io. Et nūc p̄stitut ē a
dīo in pncipē ecclie. vii dī eē de ordine pncipū. Ipse vt
dī plagas egyptiis de imperio itulit: mare rubz diuisit:
pplm p desertū duxit: in terrā pmissiōis itroduxit. Ipse
iter scōz angelo p acies signifer xpī habet. Ipse ad dīi
iussuq antixpī iterficiet: in mōre oliueti in papilone z
solio suo: illo in loco circa quē dīs ascēdit ad celos. Itēz
in voce ipsi archangeli Michaelis mortui resurgent.
Ipse crucē: clavos: lanceā: z coronā: spineā: in die iudicij
vt dī p̄sentabit. vide ēt supra in antexps.

Michanemites tis.mas.ge.i.michanator; v'l p̄nceps michanator;r deriuat a michania.

Nichani a nie. i. i geniositas. vii mechanic a. cū. i. i g e o s u s .
Nicheas iterptat q s hic: vel q s iste: q mi a e Samarie can
sam simulacroz illo mō quo dō de helia q s ē iste inuol
tua s uas sermonibus imperitis.

Nlico cas. caui. caret sibi. ad dñiaꝝ istius verbi migo' quod
facit micuꝝ. et accipit micare in duab' significationibus
. s. ꝑ splendere et salire ascēdere vel tremere. **E**t ponit
ut dimico cas. caui. i. pugnare. **E**nico cas. cui. i. valde
vel sursum vel extra micare. i. splēdere salire ascēdere.
Hiero in epi. ad Thessaliniꝝ et ca Scintille inot emicant

Mero. in epi. ad Paulinu. 7. ca. Sententie ingēminant.
Mico cas. et eius p̄posita neutra sunt: et faciunt preteritū in
eui et carent supi. p̄ter dimico qđ facit p̄teritū in caui: s̄z
mūrato ui. in tū. facit supinū in catū. Si vō simplex vel
alia eius p̄posita s̄m antigratē iuenianē facere p̄teritū
in cui facient et supinū in atū: sicut dīc Hug. Pris. aut di-
cit qđ mico cas. facit mictū: et supinū debuit facere mictū
s̄z dubitationis cā qđ mingo facit mictū: in yslu nō iueni-
tur: q̄p̄is ab eo verbu p̄positū dimico cas. caui. fac̄ et di-
mictū: quāqđ emico. cui. faciat. et cor. p̄imaz mico. vnde
Qui. de remedio. Utricus et gladyz et acuta dimicet ba-
Nicoloz Laric i fabulari. sta.

Nicocorū taris.i.rabulari.
Nicon interpretat celsum.
Nicrocosmus. **C**osmus.i.mūndus pponit cū megalon.i.lo-
gū vel magnū:z cūz micron qd est minor vel breuis.vñ
hic megacosmus.i. maior mūndus.s.in quo vivimus:z h
microcosmus.i.minor mundus.s.ho q dicit minor mū-
ndus.mior:qz nō cōstat ex quatuor elemētis itegraliter
sicut maior mūndus. **M**undus vero dī ppter expressas
similitudinē quā hz cū maiorī mundo.

Micrologia a micros et logos summo respondit **micrologia**

ante

31

breuiter loquit: vlg magnā rē annulare cupiēs q̄si par
uā despiciēdo narrat: vñ b° micrologiū ḡi. i. breuilogiū
Micros v̄l' micron iterptat breuis siue minor. (c̄ cor. lo.
Microscibus chi.mas.ge.i.pusillanim? . t̄ponit a micros
.i.minor: t̄ siche qđ est aia.

Mictū ē supinū de migo gis. vide i migo gis. et i mico cas.
Micturio ris. v̄bū medita. Et forma fā a mictu vltimo supi-
no de migo addita rio. Et ponit simplr p migere: cor.
u. aī ri. Inue. Noctib̄ hic ponut lecticas micturiūt hic.
Migale lis. penl. cor. aial ē natū ad deridendū: dolosum ra-
pax igluuiosuz. sic dīc glo. Lexit. xl.

Migma matis neu.ge.cor.a. aī t. **E**t aut̄ migma ordeū cū palea. **I**sa.30. **E**t pulli asinoꝝ qui operantur terram cōmixtum migma comedent: sicut in area vētilatuz. vñ dic sterlinearis. **P**ulli asinoꝝ. i.aplī t aplīci viri duces gregis: q opantur terrā. i.ecc̄liam ybi vnuſquisq; cop⁹ ſuū exponit vt fructificēt: cōmixtuꝝ migma comedet. i. historiā cū ſpūali ſenſu ſic in area scripture ventilatuꝝ. i. examinatuꝝ a ſpūiſco. **E**t ſpūalis iſta expositio vñ ēt ad lram exponit illa gloſa. vñ dič cōmixtuꝝ migma: migma est ordeū cū palea. **E**t ſcias q̄ inueniſ **H**ab.3. ſimigma p ynguento: t tunc eſt ſ. p̄ma **I**ſa. yide in ſ.littera.

Migro gras,in trāsinigro est.
Miles: a mille dī h̄ t̄ bec miles t̄is,qz in yno nūero erāt oli
mille: ytpote p̄ millenariū disticti: yel qz vir vñ dē mil
le erat electus vt militiā exerceret. vñ h̄ t̄ bec militaris
z b̄ tare. Et d̄z scribi miles p̄ vñ l. p̄duē tñ p̄mā. vñ q̄
dā. Miles p̄gūt equū: s̄z iudex iudicat equū. Et nō q̄
miles iustitie n̄o t̄p̄t esse vna dictio cōposita: t̄unc
ptinet ad q̄dā officiū reddēdi iustitiā: sed q̄n s̄nt due
partes milia iustitiae: c̄z a vna c̄z milia iustitiae.

Miles miles in istitie: dicit quinque est miles iustus.
Mileti, quidam locus de quo habet in Acti. et pto. penul.
vii in aurora. Leti cum paulo guenimus vsq; miletum.
Milia milium in mille exponitur.
Miliarium: a mille de hoc miliariis ry. vel miliare ris. spa
cium mille passuum vel mille equitum: et dicit sic quasi mi
lenarium. **M**ensuras vias nos dicimus millaria: sed
quae stadia colligentes.

Militia: a miles dr hec militia tie. vel dr a mlti qsi mltitia.
qr negocium multo z e: vy mole rez dr qsi molitia: r e mi
litia offim militis. vy cu vy miles putit aliuz r deycit
dr militia facere. **E**t militia dr expeditio: r et gda locus
rome sic vocat⁹ e: vbi olim milites post militia solebat
Militaris: a miles dr hic r hec mili. **R**egeſcere i curari.
taris r hoc re.i. res militis: vel qd puntet ad militie.
Milito: a miles dr milito tas. r puriet ta ad amateqs ad mi
lite. vyter qn. exerceſt militia: ls iste nocturna: r iste die
r vtricq. cibubie caſtrū expugnādū. vy Qui. **M**ilitat ois
amans: r hz sua caſtra cupido. **E**t componit ut z milito
tas. rau*i*. **E**t est neu. cu oib9 suis poſitioſ. r ſcribitur per
vnum ls. ſicut miles: r tu pudu. primaz.

Militio onis, mas, ge, i, miles et deriuatur a miles tis.
Miliu ly, d̄ a mille pg multitudinē fruct⁹; qz vt d̄ g vnu
granū mily semiarid postea fac mille. vñ mile'lea, leu,
miliū, miliū, miliū, miliū, miliū, miliū, miliū, miliū, miliū.

Mille. a multis dī mille quasi multe: ge. oī pluralis nū-
ri indecl. vñ pluraliter hec milia hoc miliū. **E**t sponis
vt duomilia triamilia quatuor milia: **S**ic d̄ ceteris. **I**ē
a mille dī milies aduer. numeri. **D**isert mille a milia.
nā mille copulat millenariū: milia vō ples millenarios
copulat ineterminate. vñ recipit hec adiuncta duomilia
triamilia. **T**ūc potest esse oratio: **S**ic cōstruit. **D**uomi-
lia hominū currunt. **T**ot potest esse vna dictio tunc sic cō-
struitur. **D**uomilia homines currūt: l3 sit tūc neu. gene.
Jungit tñ imediate **T**ra st̄tine cū mas. **S**ic fe. **T**ne. **G**e. **V**t
duomilia hoīes; duomilia mulieres; duomilia asalia; **T**

boc id: qr: vt ait A. gellius. Antiquus mille erat singula-
ris numeri: et milia suū plale: et sic struebat. Mille ho-
minū iterfici q̄si millenarius boium. Et mō mille fa-
ctū ē oīs ge: et pluralis numeri. viii milia trahit ab illo
q̄ fuit suū singulare ut p̄posita a se struātū it̄rātū
cū quolibet genere sic et mille: et scribūt mille p̄ duo l. sed
milia miles militia p̄ vñ l. scribi debet.

Mille, a mille dī millen' na. nū. et hic millenari' aria. na-
riū. millēsim'. sima. simū. et h̄' millenariū ry. et pdu. le.

Mille, a mille dī hic mille' lei. i. calciamētū: et (millen',
p̄p̄ calci' regis dī mille' pp̄ diuersos ei' punctos.

Milles aduer. numeri, i. mille vicib' a mille deriuāt.

Millo, a mille' dī millo las. i. suere. viii hic milus li. i. colla-

Millus li. exponit in millo las. Cre circa collū canis.

Millus, a mollis dī hic milu' ui. q̄si mollius: q̄ aus mol-

lis ē viril' et volatu. viii t dī milius q̄si mollius aus: et

est etymo. viii miliu' na. nū. et emiliu' aus rapacissima:

et q̄si semp domesticis auib' isidat.

Mimilogus, a mīm' et logos qd̄ ē fīmo p̄ponit h̄' mimilog'

gi. penul. cor. q̄ mīmos docet vel alloquitur vel mīmis

loquēs. viii hoc mimilogū gu. locatio mīmi.

Mīm' mī. mī. ge. i. ioculator: et p̄p̄ rez būanaz imitator:

sc̄ oīl erāt i recitatiōe comediaz: q̄d̄ v̄bo recitator

dicebat: mīmī motu corporis expīmebat. viii h̄' mīma me

Minax, a minor naris. dī mīax cis. ge. oīs. i.

i. ioculatrix. irācūdū et feruid': et p̄parat mīax cīoz. cīssim'. viii mīna me

cīter cī. sime. aduer. et mīcītas tatis. et pdu. penl. grī si

Mīerua ne. i. pallas exponit. vide ēt i norma. ue na. nacis.

Mīngō gīs, i. ctū. i. vīnare vīl vīnā emittere. viii mīctīm

aduer. et h̄' mīcī' tūs. tūi. Itē a mīgo mīctī tas. frēquē. a

quo mīctī tas. aliō fre. **Mīgo** p̄ponit ut cōmīgo. gīs.

i. sil' mingere vīl mīctī madefacere et deturpare. **Hēmī-**

gō gīs. i. valde vel deorsūs mingere: vel mīctī pfundere

et deturpare. **Rēmīngō gīs**, i. extra mīgere. **I**mīngō gīs.

p̄mīgo gīs. i. p̄fecte mingere vīl mīctī pfundere et detur-

pare. **Rēmīngō gīs**, i. itēz vel retro mīgere. **Mīgo** et ei'

p̄posita faciūt p̄teritū in xi. et supinū in ctū. abiecta n. cā

euphonie. et oīa sunt neu. p̄ter mīngō demīgo et p̄mīgo

q̄ sunt actiūa p̄ mīctī deturpare vel pfundere. Et scīas

q̄ canis vel ifirmus q̄ nō p̄t surgere dī mīngere ad pa-

rietē. Itē mīctī ctū. est supinū de mīngō et ēt deberet eē

supinū de mīco cas: s̄z nō ē in visu ut dīxi in mīco.

Minator toris. q̄ minio desribit vel p̄parat miniu'. et dī a

Miniculor. miniculū li. i. auxiliū vel subsidiū. (minio as

vī miniculor laris. lat'. sum. lari. auxiliare vel admini-

strare: et p̄positionē admīniculū et admīculor. et cor. cu.

Minime aduer. in minimis est.

Minimus, a minor dī minim' ma mū. vel minim' dī a nu-

mero monadis: qr post eū non sit alter. et a minimus dī

minime aduer. qd̄ qīq̄ ponit p̄ no: qīq̄ p̄ paz. viii ver-

sus. Hāc vocē minime reperim' sepe negando. Dicas et

minime sepe signare parū. Pōt etiā minime esse datui

casus de minima fe. ge.

Minigraphus, a miniu' et graphos p̄ponit h̄' minigraph'

p̄big minio scribit. viii miniographo phas. i. minio scri-

bre et hec miniographia phie. scriptura cū minio facta:

Minister. **Minor** p̄ponit cū sterion qd̄ est sta/ et cor. gra-

tio: et dī hic minister strī. q̄si minor in statione. vel mini-

ster of q̄ officiū debitu manib' exequat: et hec hec mi-

nistra strī. et minister strā. strū. et h̄' et h̄' ministrālis et hoc

le. res ministri vel ḡtines ad ministrū.

Ministerculus la. lū. dimi. parvus minister.

Ministerarches. Archos qd̄ est p̄nceps p̄ponit cū ministe-

riū: et dī h̄' ministerarches. archis. i. p̄nceps mystery.

Ministeriū, a minister dī hoc ministeriū ry. seruitū vīl offi-

cū ministri. yide etiā in mysterium.

Ministro stras. strau. strare. dī a minister. Et cōponitur cū
ad et dī administrō. stras. et cū con et dī ministro stras. et
cū sub et dī subministro stras. A ministrante obsequiū
reddit. et subministrāte subsidiū p̄rogat. Et ē acīniū mi-
stro cū oīb' suis p̄positis.

minor naris. et cor ni.

Minitor taris. i. frequenter minari. et est frequentatiū de
miniu'. a minuo nūis dī hoc miniu' ny. gen' coloris rubei:
qr minuaf anteq̄z color inde efficiat. vñ minio as. i. mi-
nio preparare vel scribere minio: et h̄' minius ny. dī qdā
fluui' gallicie: et h̄' hec minia nie. qdā pp̄ls.

Mino nas. nani. nare. i. opellere vel ducere. viii p̄iere. De
minauit et adduxit in tenebras et nō in lucē. viii hic et hec
et hoc minans tis. et pdu. mi. sed minans a minor naris.
cor. mi. Et est actiūm mino cū oīb' suis cōpositis et pro-
du. mi. s̄ minor naris. deponē. cor. mi. viii vīsus. H̄' ḡrex
minatur lupus illi dēte minat. H̄'ai. Troia minans ce-
cidit non se bene minans.

Minor naris. natus. s̄z dī a miniu'. Mala minamur. bona
p̄mittimus. viii minatoz toris. q̄ nunciat aduersa: moni-
tor q̄ bona p̄mittit. et dī minari a minio q̄si ab arbore et
rubore rubicūda acie oculoꝝ q̄si furiose ardescut. et hic
h̄' cīmina ne. sed raro itenit nisi in plāli nūero. s. hemie
narū. et minabūd' da. dū. silis minanti: et cor. mi. be mie
narū. sed mino nas. vībū pdu. mi. viii vīsus. Nolo timere
minas dū me sine vīmie minas. Itē mina ne. ē qdā mē
sura blād vel fruct: et mina grani valer decē solidos.

Minor naris. p̄ponit et minor naris. i. sil' minare vel
icerepare. Et est minor depo. cū oīb' suis cōpositis. et cor.
mi. vide in mino nas. Itē minor est p̄paratiū de paru'.

Minorculus in minusculus exponit.

Minoro: a minor noie deriuāt minoro ras. rau. rare. i. mi-
norem facere. Et est actiū. viii hic et hec et hoc minora.
tis. Eccl. zi. Minorans virtutem et faciens vulnera: et
pdu. penul. minoro sicut minores. vnde in aurora dici-
tur. Maiestate patri patre minorat eum.

Minotaurus monstruz dīm est: qr ex boe. i. pasiphe et tau-

ro natus fuit: caput taurinū: p̄ cetera mēbra bō fuit.

Minsatorium in minso sas. est.

Minso, a mīngō gīs. dī minso sas. i. frēquēter mīgēre. viii h̄'
minsator toris. et hec minsatio onis. et hic minsabi-

lis et hoc le. qd̄ facile mingēre vel qd̄ cito emingim': sicut

nimis aquosū et parū coctū. Itē a minso minsito tas. ali-

ud frēquen. Itē a minso sas. hoc minsatoriū tori. locus

vel vas ad mingēdū. s. qd̄ recipit vīnā: et inde minsate-

rium quasi nimia minstionē tritum.

Minutia, a minut' ta. tū. dī hec minutia tie. i. mīma cuiusl̄
rei portio. viii i passiōe bt̄. Vīcēty martyris legiē. Ga-

les ignib' sparſi crepātib' minutys p̄ mēbra disiliunt.

Minuo is. nui. nutū. nuere. viii minut' ta. tū. et p̄p̄ minut'

ta. tū. minute tūs. sime. aduer. Et componit mi-

nuo cū con. et dī cōminuo is. et cū dis: et dī cōminuo is.

per duo. m. pro cōminuo is. et mutat s. in m. Potest etiā

cōponi cū di et dī cōminuo is. fine s. et tūc scribūt p̄ vñuz

m. Itē minuo is. cōponit et cōminuo is. reminuo is. san-

guinuo is. i. sanguinē minuere. Minuo et eius compo-

sita oīa sunt actiūa: et faciunt p̄teritū in ui. dinisal syllā-

bas. et supinū in nutū. yide in cōminuo nūis.

Minurrio, a minuo is. dī minurrio ris. rīni. rīre. i. minutim

cantare: et est oīum minurriū maruz auiculaz. viii minu-

ritio onis. i. cantilena minutissimaz auicularum.

Minurritio onis. in minurrio ris. exponit.

Minuscūl', a minuo nūis. dī h̄' et hec minor et hoc min'.

minuscūlus la. lū. i. paz. mīor: et mīrcul' la. lū. idē: et hec

minoritas tatis. et fm̄. Prī. minuscūlus format a min'

cōparatiū addita culus: sicut a maius minuscūlus.

Minutal, a minuo nūis. dī hoc minutal talis. i. minutū fru-

Be

243

Sū vel gen^o cibi sic dictū qz fiat de pīscib^o & micis & mi-
nutis olcrib^o minutatim cōcisis. **vii** Juuenalis. Pester-
nū solitus medio seruare minutal.

Minutulus la. lū. alicq̄tulū minutus: t dř a minutus

Minutū. a minio nūis. deriuat hoc minutū tū. quoddā pondus. s. media pars q̄dratis. vñ paup̄ vidua misit duo minuta. i. q̄dratē. et in alio euāgelo dī: q̄ misit in corbonā vñ q̄drantē. Itē a'minio dī minut⁹ ta. rū. vt dixi in minio nūis. minutū tū. i. mutato in o. sit minuto tas. verbū

Mioparo. Paro onis. dñ nauis pirataꝝ. Inde p (freque. positione dñ hic mioparo onis. q̄ si minim' paro. est enī nauicula pirataꝝ ex vimine ⁊ crudo corio exta. vii legiſ in historys. H̄es saxonū mioparonib' nō virib' vitur fuge potius q̄ bello parati sūt. ⁊ pdu. pa. vt p3 i isto viii H̄ecisini. Barca celor paro dent muscul' mioparo.

Mirabilis, a miroz aris, dī h̄ t̄ b̄ mirabilis z̄ b̄ le, z̄ opa-
tur, vñ mirabilr lius, sime aduer, t̄ b̄ mirabilitas tatis.

Miraculū. a miroz aris. dī hō miraculū (vide i miraculū. li. Et lī mīta nālia q̄ q̄tidie fūt aliquī dicāt miracula; p-
rie tñ dī miraculū qđ fūt ḥ s̄uetu cursum nāe: ut pare
viginis: resuscitatio mortui t cōsilia. vñ miraculosus sa-
fuz. i. miraculis plen⁹ fm lug. (Dic nō. q̄ sic ex vñbis

113. admiratus p[er]tinet. **V**it[us] p[ro]digii. **D**icitur q[uod] ne e[st] vobis
phi[losophi]a habet in p[er]n[ici]cione. **A**dmirabile ex duob[us] causis. s. ex
eo q[uod] aliquid effectus est occulta est. et ex eo q[uod] aliqd in re vi-
deatur q[uod] aliter deberet. **C**ontingit q[uod] aliqd e[st] mirabile sim-
pli[er]e; et aliqd e[st] admirabile quo ad hoc. **A**dmirabile quo
ad hoc e[st] o[ste]nsum illud cuius e[st] sibi; et cui videtur f[ac]tum suum estimu-
tionem aliqd obuiare; quod non ita e[st] deberet quodvis in re ni-
hil sit repugnans; nec e[st] in re sit minus occulta; et hoc pot[est]
dici misericordia illi. **A**dmirabile autem in se est cuius e[st] simpliciter in se
occulta est; ita e[st] q[uod] in re est aliiquid virtutis f[ac]tum rei veritate q[uod] quam
aliter deberet contingere. **P**otiusmodi autem sunt quae immedia-
te a virtute divina causantur; q[uod] est e[st] e[st] occultissima et alioq[ue] q[uod]
se habeat ordo causarum n[atu]ralium. s. q[uod] cecus itez videat; q[uod]
mortuus resurget; et h[ab]et p[ro]prie[ti]tatem miracula dicuntur quae i[n] q[ua]nti
se p[ro]prias et simpliciter mira. hec autem quae sunt supra naturam; q[uod] q[ui] p[re]ter
naturam; q[uod] non naturam. **S**upernatura[m] de miraculis; q[uod] non in
ipsam subiectam facti non potest; sed diuini maris rubri; suscita-
tio mortuorum et h[ab]et. **I**lla vero dicitur preter naturam fieri que q[uod]
dem potest quod ad subiectam facti; sed tamen preter operationes naturae
sunt iussi divini. **E**t q[uod] hec dicantur miracula contingit ex tribus.
Primo p[ro]pter excessum et quendam singulariter modum
sicut rane producitur in egypto in tanta multitudine sicut ante
yisum non fuerat. **S**ecundo p[ro]pter hoc quod hora determinata
contingunt ad invocacionem diuini nostrarum; sed q[uod] manus die
roboam extensa est prophetam arefacta fuit et arae eius diuina.
Reg. ca. 13. **T**ertio quod in aliqd universali contingit; sicut in
veteri lege Numeri. 5. de aqua zelotipie quod post potum ve-
teris illius adulteri dino miraculo putrescebat. **C**ontra natu-
ram autem dicebatur aliqd fieri quod est in re aliqd contrarium ei
quod fit sicut si graue sursum moueret; vel si virgo pepit; vel
aliqd habet; ita quod miraculose datur actus manente contraria
naturae. s. est principium contrarii actus. **I**te scias quod miracula
sunt signa facta per bonos possunt distinguere ab his que
per malos sunt tripliciter ad minus. **P**rimo ex efficacia
virtutis operantis quod signa facta per bonos facta di-
uisa virtute sunt in illis etiam ad que virtus nature se nul-
lo modo extendet; sicut suscitare mortuos et habere q[uod] demones
f[ac]tum veritatem facere non possunt; sed in prestigiis tantumque
que diu durare non possunt. **S**ecundo ex utilitate signorum; quod
signa per bonos facta sunt de rebus utilibus et in curacionibus
affirmantibus et habent signa autem per malos facta sunt de rebus non
utilibus vel vanis; sicut quod volant in aere; vel redditum mede-
cina hominum stupida et habent. **A**ttacatur etiam assignat beatum
per trus in itinerario clementius. **T**ertia d[omi]na est quantum ad fi-
nes; quod signa bonorum ordinant ad edificationem fidei et bo-

ante

3

Mirica ce. nomē arboris q̄ genesta d̄r: t̄ deriuat ab amar⁹
ra. rū. q̄ valde amara ē: t̄ nascit i desertō t̄ i saxosa hūo.
Diere. i. 7. Quasi mirice in deserto. t̄ pdu. pe. vii Quid.
metamor. perpetuoq; virēs buxus tenuesq; mirice.
Miridicus ca. cū. i. mira dices. t̄ cōponit a mirus ra. rū. t̄ di-
co cis. t̄ cor. di. l; dico cis. p̄mā p̄ducat: q̄z t̄z nām huius
pteriti dixi: q̄d nāliter p̄mā cor.
Mirifico cas. caui. care. i. mirū facere: t̄ cōponit a mirus ra.
rū. t̄ facio cis. t̄ idem mirificus ca. cū. q̄ mira facit: t̄ mirif-
cens tis. in eodē sensu. t̄ cōparat mirificēs tior. s̄. sed
mirificus subit locū hui⁹ positivū mirificēs: q̄z nō est in
vī. vii mirifice vel mirificēter tuis. sime. adiuer. t̄ b̄ mi-
min d̄b̄ mirmica ce. i. formica. t̄ hic mirmice⁹ cea. ceū.
Myrmica: a mirmidon vel mir. Crificēta tie. t̄ cor. fi.
i. formicetus: t̄ hec mirmicea cee. i. verruca corporis.
Mirmicetes a mirmica d̄b̄ hic mirmicetes tis. quedā gēma:
que formi⁹ ce. reptatis effigie imitatur.
Mirmicoleon: a mirmica t̄ leon: q̄d est leo cōponit h̄ mir-
micoleon tis. idē q̄d formicoleon. Job. 4. Tigris perit
eo q̄ nō h̄beret pdā. vii fm̄ alia l̄f̄z mirmicoleon. vii dīc
Hreg. in moza. Trāslatione aut̄ septuaginta iterptū ne-
quaq; tigris or. l̄f̄z mirmicoleon p̄yt. Mirmicoleon q̄p-
pe parvū est t̄ vī. de aīal formicis aduersuz: q̄d se in pul-
uere abscondit: t̄ formicas frumenta gestates iterficit: in-
terfectasq; sumit. Mirmicoleo aut̄ latine d̄ vel yel formi-
carū leo. vel certe exp̄ssis formica pariter t̄ leo. Recete
aut̄ formica t̄ leo noīat: q̄z volatilib⁹ siue gbusliber
minutis aīalib⁹ formica est. Ipsa aut̄ formicis leo. has
enī q̄si leo duorat: l̄z ab illis q̄si formica deuorat. Nuū
enī elephas dicit: mirmicoleon perit. qd in btō Job sub
mirmicoleonis noīe nisi fanozē t̄ andaciā rep̄hēdit: ac
si ei apte dicat. Nō iniuste p̄cussus es: q̄z circa erectos ti-
midus: tra subditos audax fuisti: ac si apte dicat. Lōtra
estros te formido p̄sfit: h̄ simplices temeritas inflavit:
sed pdā iā mirmicoleon nō h̄bz: q̄z timida vel tumida tua
elatio dū ēberib⁹ p̄mis ab aliena lessōe phibet. C̄po
test etiā t̄z binū Hreg. exponi de diabolus. vii dicit Hreg.
Recete leo t̄ formica noīat: q̄z volatilib⁹ siue gbusliber
alio minutis aīalib⁹ formica ē: ipsa aut̄ formicis leo: sic
p̄hixibas enī q̄si leo duorat: l̄z ab illis q̄si formica deu-
orat: q̄z nimis antiqu⁹ hostis sicut h̄ cōsentientes fortis ē
ita h̄ resistētes debilis. Si enī ei⁹ suggestionib⁹ assensus
p̄bet q̄si leo tolerari nequaq; p̄t. si aut̄ resistit q̄si for-
mica afterit: alios ḡ leo ē: alios formica: q̄z crudelitatē il-
lūs carnales mētes vir tolerat. sp̄iales vō iſfirmitatē il-
lū pede v̄tus calcat. vide ē i formicoleon: t̄ i diabolus.
Mirmicon vel mirmīn grece: latine dicit̄ formica.

Mirnicon vel mirmin grece:lati

Miran grece: latine **ter** formica.
Nironis mas ge i mirator et derivat a miroz aris. Item
mironis i vnguetarius sed tunc derivat a miron greco
ob latine dicit vnguentum.

Nyrobalanū:miron cōponif cū balanū q̄si redolens bala-
num:or ex glāde balani odorata fiat. z cor:lo.

Nirocopus: miron cōponit cū copos qd est labor: t dī hic
mircopous nū i vnguētarius: qui laborat circa vnguēta

*mirocopus.pi.l.vnguetarius: qui laborat circa vnguentum
facienda vel vedēda. Et idē dī cirocopus.pi.a ciros qđ ē
manus t copos labor: t cor.co.
Ntron grec et latine dicuntur vnguentum.*

Myron grec: latine dicitur *vnguentum*.
Myropolam: myron cōponit cū pole qđ est vendere: ⁊ dī bic
ches mirabile le qui nel que rendit paucēta vnde b̄c

Et hec miropolia, le, qui vel que vendit vnguenta, vnde h
miropolium, domus vnguentaria ubi videntur vnguenta.
Fedē domus dicitur et menala, la et me et nolle, qđ est ren-

Zade domus dicit t propola. le. a pro. t pole qd est vendere; quasi pro vēdere facta . hoc etiā noīe potest dici q̄ liber dominus ad vendēdū aliquid facta . t pdu. po. quia pole pro vendere etiā pdu. pzmā.

ante

三

197
miro h̄e. Et ponif sepe p cupe cū suis cōpositis qbusdā
s. p suo psequēti antecedes. **P**rimit enī miramur: postea
mirata cupim? **M**iroz deriuat hic t̄ hec mirabilis t̄ b̄
le. t̄ cōparat. vñ mirabilis l̄tis. sime. aduer. t̄ hec mirabi
litas tatis. **M**iroz cōponit vt admiroz raris. i. valde mi
rari vel cupe. **A**dmiroz v̄tutes: miroz opa. **C**ōmiroz aris.
i. sil̄ mirari. **D**emiroz aris. i. valde mirari vel deorsum.
Et ē depo. miroz cū oibus suis 2positis: t̄ pdū. hāc l̄ylla
Mirotheca ce. i. vnguētōz repositoriū. t̄ cōpo. **C**ham mi
nitur a miron t̄ theca: t̄ produ. te.
Mirra arbor est q̄ grece smirnia dicit̄: cuius virgulta ara
bes exurūt vt melius exsident et fructiscent: vt dicit̄ in
historys. **I**tē myrra ē gūmi illius arboris: t̄ dī myrra q̄
si amara. vñ Irido. **M**yrrha est arbor arabie altitudis
gnqz cubitorū: silis spine: cui⁹ gutta viridis est: t̄ amara.
vñ nomē accepit. **E**t myrra gutta eius spōte manās p
ciosior est: elicta corticis vulnere vilior iudicat. ex dcis
re q̄ myrra dicitur tam arbor q̄ gutta illius.

Mirrū.ri.vnguentū est odoriferū ex myrra factū. **Judi.io.**
Mixxit se de myrra optima.

Meretrix reti locis ubi meret.

Myrtellus id est **myrtus** ex cuius verba a. m. p. t.
et pdū. penul. vide in myrtus.

*M*yrtellis tea. tea. i. de myrtle et les vertus myrtiles. etc.
*M*yrtosua sa. sum. in myrtus vide. Or a myrtus.

Myrtus a mari deriuat hec myrt^tti. vel myrt^r et qdaz arbor est q in litorie maris abundat. vii et a grecis myrene dicitur: vel dicitur myrtus: qd mire redoleat. ynde myrtosus s^asum. plenus myrtis.

Misach iterptaf gaudiū v'lrisus. Idē t misabel q iterptaf
Misael in misach vide. (pplus dñi)

Miscelio onis q nouit arte miscendi diuersos cibos vel po

Miscelanea: a misceo ces. dñ miscelanea nea. neū. i miscela
nūna. nū. i eodē sensu. i mixt. vñ bñ miscelaneū. i mixt.

tū sic cib⁹ gladiatōr̄. vñ miscelaneū dī vas ī quo prādīa
gladiatōr̄ū miscebant. vñ Iuue. Fictile sic veniunt ad

Misceo ces. cui. mixtū qd ad mixturā miscelanea ludi
ptinet. Et miscere. i. potare vñ vinū pbere. At è tractū i
de qd antig miscebat calida frigidis & frigida calidis in
calice. vñ calix dict' è a calida potatō: sic adhuc nos m

fscem aquā vino v̄l' ecōuerso: t binc mixtum aduer. **A**sc eo spōis vt admisceo ces.cui.vñ admixtiz t admisceua.cui.i. cōmixt. **C**omisceo ces.cui.i. s̄l'miscere.vñ c.

mixtum: et omisca^u cua.ciu*u*.i. omixt^u. vñ hec comixt
re. **I**mmisceo ces.cui. vñ imixti: et imiscu^u cua.ciu*u*. - be-
misceo ces.cui. vñ gmixtum: et gmisceus cua.ciu*u*. p

misceo ces.cui.i.pcul v'l an v'l p aliq'miscere.vn pmi
tiz z pmiscu'cua.cuu.vt lep' e pmiscu ge.remisceo ces
cui.termisceo ces. Misceo z ei' aposta faciut pterit

in scui. et sup. in eti. et oia sunt actina. Sedz yo alia lignificatione fin quam pertinet ad portationem vel administracionem vni neu. sunt f3 Hug. In vincio eius. dic et Hug. qd amittit

pniūclāf in sono de t. qz x. pcedit t. **E**t ista est opio com
nior. **Q**uidā tñ dicūt q̄ misceo sc̄es. facit mistū ps. et v
dēnt hoc habere a **P**ris. q̄ dicit i.ii.li. in tractatu de pa

ticipio. **X** quoq; antecedete ynu inuenio in tuis. vt a te
tu textus. Sed pot dici q; Priscianus intelligit de ve-
bis que habent x. in preterito perfecto.

Misellus la. lum.dimini. parvus miser. unde misellulus
lum. similiter diminutuum penul.correpta.
Miser ra.rū.of a mitto tis.fm vocē:sed fm significatione

miser deriuat ab mitto, prie qdē miser dr g oem feli-
tate amisit. miser ēt dī tristis. Qd aut dī miser qsi mi-
seruās etymo.est. Et paraf miser serior.rimutis. vñ m-

Miseratio onis.in misericors est.

Misericor: a miser d̄ misericor reris.misert⁹ suz. Et est misereri sup miseriā alicui⁹ cōdolere ⁊ cōpati. ⁊ struī cum ḡo ⁊ d̄to q̄nq; s̄z raro cū actō i eodē sensu. ⁊ misereo res. q̄d antīg⁹ fuit i ysu: ⁊ nō h̄ebat p̄teritū. vñ miseret ⁊ misere ipsionalia. Miscret struī cū actō ⁊ ḡo: vt miser me tui. S̄līr ē struī misere: vt me miseret tui: ⁊ me misertū ē tui. **C**Et nō q̄d misereo in eodē sensu: ⁊ i eodē mō struebat quo misereor s̄z b̄u. Et scias q̄ ista gnq; vba ipsionalia struī cū actō ⁊ ḡo. Penitet: ⁊ teder: miseret: pudet: ⁊ piget. Ista actia iūgunt cū ḡis. **S**z q̄i ponunt cū ifinitis regrūt tñ actiñ: vt penitet me peccare. tñ ista duo miseret ⁊ teder nō h̄at p̄teritū: s̄z tñ suppositione: vt miseret miserebat misertū tu. teder tederet te. s̄z est. ⁊ struī cū vtrōq; caſu s̄z p̄t. trāſtūne: q̄d expo nit sic. Penitet me p̄cti. i. p̄nia p̄cti b̄z me. Quidaz tñ di cūt q̄ struī cū actō ex vi cāe mālis: ⁊ claudūt in se suppositū: vt pudet me tui. i. pudor tui b̄z me. hoc est de te. Dicūt ēt q̄ ista gnq; vba ipsionalia nō adiūgunt cū ifini tūis n̄lī ipsionali. ⁊ rō est: q̄ ille ifinitū ponit loco ḡi: vt penitet me peccare. i. p̄cti: i. tñ nō p̄t supponere vbo psonali. ⁊ hec fuit opinio magistrū b̄u. vide in peniteo.

Misereo scis. inchoatiū de misereo.res.

Misericors. cor cōponit cū miserū vel poti⁹ miserās: ⁊ d̄r h̄ ⁊ b̄ ⁊ b̄ misericors dis. a cōpatiēdo alienē misie dicit⁹ q̄si miserū vel miserās cor habēs sup aliquē afflictū p̄patiēdo. vñ misericorditer aduer. ⁊ hec mīa. die. q̄ miserū vel miserās faē cor doletis alīca misia. ⁊ differt a misatiōe: q̄d b̄u velle mīa ē: ⁊ b̄u facere misationis. est enī misera tio mīe actio: q̄d mīa tñ affectus cordis est quo cōpellimur vt miseria subueniam⁹ vel cōpatiamur si succurre re nō valeam⁹: sed miseration ex ope cōprobāt. vide in pi us vbi ponit differēta inter misericordiā ⁊ pietatē.

Misero raris. rat⁹. sū. a miser vel misereor d̄r. ⁊ ē miserari idē q̄d miseri. s̄z miseri tñ cordio ⁊ ū si subuenire nō possum⁹: s̄z miseri ex ope cōprobāt: ⁊ struī cū actō: vt misereor te. i. signū ⁊ opus mīe tibi exhibeo. vñ hic ⁊ hec misabilis ⁊ hoc le. dignus misatione q̄si mīe vel misie habilis. vñ miserabilis aduer. ⁊ hec miserabilitas tatis.

Miserrimus mīa. mī. in miser vide.

Missa: a mitto tis. d̄r hic missus. s̄i. i. nūci⁹: ⁊ b̄ missa. se. i. nūcia. ⁊ hic in ecclīa d̄r missa: q̄d p̄ces nr̄as ferat ⁊ mittat ad deū. s̄z missa d̄r p̄pē in tpe sacrificiū q̄i cathecumini foras mittunt clamāte leuita. H̄is remāserit cathecumini us exeat foras: ⁊ ide missa: q̄d sacrificiū alteris iteresse non p̄it: q̄d nōdū regenerati noscun̄. **C**S̄z p̄t q̄ri an sacerdos ples missas dicere possit in die. Ad b̄ dico q̄d nō d̄z plies i die cōicare: vt salte q̄stū ad vñ dīe rēp̄sentēt vñtas dñice passiōis: ⁊ vt q̄stū ad aliquid renērēta sacro exhibeāt semel tñ sumēdo: sacerdos tñ ē q̄si psona publica: ⁊ iō ōz q̄d nō solū p̄ se: s̄z p̄ alys ēt celebret: ⁊ iō necessitate cogēte possit plies celebrazre in die. si autē necessitas nō cogat s̄z q̄d de se. dist. i. sufficiat sacerdoti semel in die missas celebrare: q̄d xp̄s semel passus ē totū mīdū redemit. **C**S̄x aut̄ casus excipiūt in ḡbus sacerdos p̄t pluries missas in die celebrare. Unus in die natalis dñi: i quo p̄t cātare tres. in alys v̄o dieb̄ p̄t cātare du as in sequētib⁹ casib⁹: vñ p̄ defunctis: ⁊ alia de die si necesse fuerit. **J**ē q̄d necessitatē pegrīoy ⁊ hospitiū mēātiū ⁊ ifirmoz: ⁊ forte pp necessitatē nuptiarū vbi t̄ps laberet: ita tñ q̄i nunq̄ celebrēt v̄tra duas pp aliquā necessitatē: nec aliq̄ cā adulacionis vel cupiditatis: q̄d tunc peccaret grauter. vñ vñs. Una dies missas tñmō postulat vñ. **E**xcipit defūct⁹ certe cū pegrino. Infirmitus cōmēas dñi natalis ⁊ hospes. Et mulier nubēs cū tēpus labi illi. Tres vult natalis: nisi binas cetera querunt.

ante

J

Cōfuerit ēt q̄ri vtrū degradat⁹ possit celebrare mis sam. Ad b̄ dōm̄ est s̄z theologos ⁊ veritate q̄d degradat⁹: q̄ ordīnē nō amittit p̄tēt̄ s̄ecrādi retinet: s̄z im s̄ecrādi sibi auferēt: ⁊ iō si s̄ecrat peccat mortalē: tñ cōfērat⁹ est. **E**t si dicās sacerdos a p̄tēt̄ cōfērit posse s̄ecrare. q̄d q̄i ab ep̄o degradat⁹ vide⁹ hoc posse amittere. Dico q̄d ep̄s nō dedit ordīnē: s̄z d̄ p̄ ministeriū ep̄i: ⁊ d̄ posset auferre: s̄z nō ep̄s: q̄d nō ē s̄titut⁹ minister auferēdi ordīnē: s̄c̄ s̄erēdi: q̄d p̄ efficaciā s̄ecratiōis d̄ eē ordo p̄petuus. **J**ē scias q̄d de missa possum⁹ loqui duplīr: aut q̄stū ad id q̄d ē essentiale in ea. s̄. corpus xp̄i: ⁊ sic a quocuq; dicat bona est eq̄l̄. q̄d opus opatū eq̄l̄ bo nū ē virtuosu. v̄l q̄stū ad id q̄d annexu est sacro ⁊ q̄si sc̄dariū: ⁊ sic missa boni sacerdotis ē melior q̄d missa ma li: q̄d nō solū b̄z efficaciā ex ope opato: s̄z ex ope operatē: ⁊ iō ceteris parib⁹ mēli⁹ ē audire missas boni sacerdotis q̄d mali. **J**ē nō q̄d iterdictū sacerdoti leproso ne celebret publice corā pplo p̄p̄ horrore. tñ in secreto b̄u p̄t ex deuotioe celebrare: nisi sit adeo corrupt⁹ q̄d ministeriū sine piculo explētū possit. leprosus tñ ad sacerdoniū p̄moueri nō d̄z. **P**ōt ēt q̄ri an forniciary ⁊ excōdicati ⁊ hereticī sacerdotes possint h̄o sac̄z dispēsare: ⁊ an obēat eius dispēsatio a subditis recipi. Ad b̄ dōt doctores: q̄ si aligs cū p̄ctō ad sac̄z eucaristie accedat: magis cedit ei in nocumētū q̄d in p̄fectū. Quicūq; aut̄ d̄ ordinatōes ecclesiē accedit p̄i obediētā peccat. Simoniaciō ⁊ cōfēmatiō ⁊ excōdicati ex statu ecclīe a dispēsatiōe b̄u sac̄i sunt suspensi: q̄d sunt extra vnitatē ecclīe: in q̄d sacra cōfērun̄. **A** Et s̄līr interdictū est cōcubinariū sacerdotib⁹ p̄ spūalitatē maxime q̄d in hoc sacro requiri. vñ canon dicit di. 33. Nullus audiat missas sacerdotis que scit indubitanter cōcubinā b̄re. vñ si aligs ab aliquo p̄dictorum sac̄m sufficiat peccat. ⁊ sic grās nō cōsequit⁹: tñ differt a forniciary ⁊ allys p̄dictis. q̄d allys nō d̄z b̄o cōicare in diuinis scienter q̄stūcūq; sint occulti: sed cōcubinariū sacerdotes nō sunt vitādi nīs sint notori. **E**t dōt notori tri bus modis: v̄l p̄ s̄niāt̄ q̄d conuicti sunt: v̄l per p̄fessiōnē in iure factā. v̄l per rei eūdētā. s̄. quādō est ita manifestū q̄d nulla p̄t tergiuersatione celari. **A** b̄ allys autē peccatoribus licet sacramēta recipi. **P**e notorio tñ plēnius dicā in notorio. **J**ē vide in cōmuniō.

Missalis. a missa deriuat h̄ ⁊ hec missalis ⁊ hoc le. ad missa pertinens: ⁊ hoc missale lis. pro quodam libro vbi cōtūnetur mysterium missae. ⁊ producit sa.

Missaticus a missis. d̄r missaticus ca. cū. penul. cor. q̄ fre quenter mittit: ⁊ h̄ missatici. i. nūci⁹: ⁊ b̄c missatica. i. nūcia: ⁊ hoc missaticū. i. nūci⁹ q̄d p̄ missaticū mādāmus. **J**ē inuenitur bic missaticus tici. q̄ frequentēt cōnit missam: ⁊ tunc deriuat a missa.

Missia. a missis deriuat hec missia sie. q̄dā p̄uincia q̄si mēfia sic dicta a missis p̄uenti. vñ ⁊ eam veteres cerēs boreū appellabāt. ⁊ inde missus fia. fū. ⁊ cor. si.

Missilis. a mitto tis. d̄r h̄ ⁊ b̄ missilis ⁊ hoc le. ad mittēdū habilis. vñ ⁊ q̄dā iaculū hoc missile d̄r. ⁊ cor. penl. p̄udētūs. **M**issile de multis que frusta miserat vnum.

Missiciōcia. cū. ad mittēdū apt⁹ v̄l q̄ militiā exhibet. ⁊

Missito tas. penl. cor. in missis. vide. **D**ōt a mitto tis.

Missis. i. freq̄nter mittere: ⁊ est freq̄nt. de mitto tis. missi. missi fia. u. uersa in o. a quo missito tas. aliud fre. i. freq̄nter mittere. vñ **M**acrobī. **P**lacētas mutuo missat. **J**ē inuenit missito tas. fia. i. missas cāere: ⁊ tūc dīmāt̄ a missa: a quo missito tas. fre. i. freq̄nter missas canere.

Missorum rū. conca modica v̄bā liquoris imittit. ⁊ dicitur a mitto tis.

Mysta ste. cōis ge. i. secretarius vel mystery actor. ⁊ dicit̄ a mystis greco q̄d latine d̄ mysterium.

Mysteriū a mystis vel mysticē grece: qd latine dī secretū, dī bō mysteriū ry.i.secretū diuinūz & figuratiūnū: seu oc-
cultū.vii mysticus ca.cū.i.sacer diuinū:occultū & figura-
tius;qz in le secretā & recoditā habeat itelligētiā.s.quiū
alind dī:z aliud itelligit. & bō mysteriū ry.i.sacrīm sacru:
vel absconditū:vl pfiguratio occulta:vel occultū secretū:
qz secretā & recoditā bz disputationē & itelligētiā. Et dif-
ferta a ministeriū:qz ministeriū in tpalib' attēdis. bz my-
steriū in spūalib':yt fuit icarnatio Iesu xpī:z sicut ē se-
tētrato panis & vini in altari & filia:qz secretā i se stinēt i
telligētiā gpc mysteria dicunt. vii apls.i.ad Cor.ii. Ec-
ce mysteriu vobis dico. Dēs qdē resurgem: bz nō oēs i
mutabimur. Et scias qz pdūcīt e.in mysteriū. vii dicit
maḡ bñ. Ante riū.dz corripi: vt ministeriū:philate-
ctis mysteria regū. Sed corripiſ in lib.sacrificioz. My-
steriū fer̄ p̄cūniūs cruci: bz hoc ppter necessitatē metri
Mysticus ca.cū.penl.cor.i.mysteriū exponit. (accidit.
Mystis vel mysticē grece:latine dicit secretū.
Mysteriū a mystis dī hoc mystrū strī.i.latens odium.
Mitio tes.tui.esse vel fieri mitē. yñ mitesco scis. inchoati-
ū & derīma a miteo tes. & pdu.mi.
Mitia tie.i.māuerudo. Itē mitia est plurale neutrū de mi-
tifico a mitis & facio cōponit mi. C̄tis. vide in mitis.
mitico cas.i.mitē facio. Et mitigo in coaz sensu dī.s.mol-
lire rēparare vel humiliare. & cor.fi.

lire: téperare vel humiliare. t cor. n.
Mitigo gas,gani,gare,i,mollire:tépare:humiliare,et videſ
et ſimpler:q; aut d̄r mitigo q̄li mitē ago poti? ē etymo.
q̄ apotitio. Et cōponit vt demitigo gas,i,demulcere vt
pactere. t cor.penl. t p̄d̄ deriuari mitigo a mitis.
Mutilena ne.qdā loc⁹ de q̄ b̄f i Act.aploꝝ.28. t pdu.penl.
vñ i Aurora. post tātas clades nos iſula que mitilena.
Mitis a mollis deriuat hic et hec mitis et hoc te.i.humilis
mollis:benign⁹:non durus:et maturus,vñ dicunt poma
mitia matura et mollia. Et xp̄t mitis tioꝝ. simus. vñ mi
titer:ſz nō ē i vſu.mitii. ſime.aduer. et hec mitia tie.i. mā
ſuetudo:qđ in expōne haimonis ſug eplas pauli repe
ri. Mitis cōponit vt imitii.i.non mitis:et pdicit mi. et
ſcribit tm p yñ t.ſz mitis verbū q̄ geminū t. Quid.de
arte. ſz caret iſidys boiuꝝ q̄ mitis byruđo. Et ſcias q̄
mititas et māſuetudo vel mitis et māſuetus idez vident
eſe in cēntia:et differūt in efficacia:qz mititas attēdiſ in
effecu. Mitis enī vt dicit glo.ſyp illud Matth.5.capi.
Bi mites qm̄ ipſi poſſidebūt terrā. Mitis ingt ē quez
mētis aspītas ſeu amaritudo nō afficit:ſz ſimplicitas ad
oēz inuriā ſuſtinēda patiēter iſtruit. Mitis ē quē ſi rā
coen ira afficit:ſz oia eq̄nimiter ſuſtinet.manuſuetudo
vero attendiſ in effecu. vñ dicit Lassiodorus ſug psalte
rium. Mansueti:quasi manu assueti.i.tolerātes inuri
as nō malu pro malo reddētes. Et attēde q̄ p hoc q̄ di
cit poſſidebūt:notaf ſecuritas,p hoc aut qđ ſubdit terrā
innuit eternitas.qz Eccl.i. Terra autē in eternū ſtat.

Mitos grece: fabula dicis latine fin' papi.
Mitra frigida caput pincigēs: qle ē ornamē
tū capiū duotarū: s pilleū viroꝝ ē: mitra feminā: mi
tra et ē epōz: z mitra funis ē quo medio nauis vincit.
Mitridates rex ponti dicit fuisse: z corripit penul. vñ in au
rora dī. Antonius marcus z mitridas aurem.
Mitto tis. misi. missuz. mittere. i. intromittere. z mittere. i.
mādare: sed mittimus res asatas: mandamus inasatas:
sed hec p̄petas lepe cōfundit. Mitto cōponit vt admit
to tis. i. peccare: accipe: assumere: exallassare: z cū quadaz
velocitate: agilitate equū vertere yl' ducere. t z pōti ex
ad z mitto. Itē mitto cōponit cū a. z dī amitto tis. si. suz.
z p̄der. Itē cū con. z vñ cōmito tis. Itē cū circū: z dicis
circummito tis. Itē cū dī. z dē permitti tis. i. deosfuz mit-

Ante 198
tere vel inclinare. Itē cū dī. et dī dimitto tis. Itē cū e. et dī
emitto tis. i. valde vel extra mittere. Itē cū in et dī
cī emitto tis. et itromitto tis. in eodē sensu. et itromittere
vulgariter. i. itra mittere: q̄si in rē se mittere. Itē cū iter.
et dī itermitto tis. i. iter aliq; vel interpolatim: vel interim
dimittere vel relinqre. Itē cōponit cū manus. et dī ma-
numitto tis. i. manu emittere vel liberare. Itē cū p. et
dī pmitto tis. Itē cū pre. et dī premitto tis. i. ante mitto.
Itē cū pter. et dī ptermitto tis. i. deserere v̄l. derelinque.
Itē cū p. et dī pmitto tis. i. xcedere v̄l. sc̄tire. Itē cū ob.
et dī obmitto tis. subtracta b. i. ptermittere. Itē cū re. et
dī remitto tis. Itē cū sub. et dī submittit tis. i. suppono.
Itē cū trās. et dī transmittit tis. i. vltra mittere. Mitto et
ei cōposita faciūt pteritū in sī. et supi. in sū. et oia sūt acti-
ua pter cōmotto et admitto p peccare vel exlaſſare: et pre-
ter dimitto et remitto p parcere que sūt neu. et oia gemi-
nant e. et in pterito scribunt p ynu s. sed i supino p onio s.
vt misi missus. Amitto dī missio sas. frequē. a quo missi-
tas. aliud frequē. i. frequēter mittere. Inueniēt mit-
to tas. i. frequēter mittere. ¶ Nō h̄q mitto et destino
et vba q ad missionē p̄tinē recipiēta post se ac̄m si ille
actū designat rem rōnalem: recipiunt aliū accusatiū
mediāte ppōne ad: vt mitto nunciū meū ad te. Si vero
actū ille q a vbo regit notat aliā rē q̄ rōnale: tūc vbu n̄
xi in terra pte vbi egī de regimine in ca. de actō.

Mixtus ta. tunc in misceo seces.est. Cis.
M ante **N**
Mna mne pond' est. Et ē nomē grecū: tq̄q; ponit p obu-
lo. Inueniēt ē iperatiū d no. nas. sed tūc scribiſ fine m.
vn vius. Si vis mnā vir. na. dabit ſibi nantis in ir mnā.
Et ve dicūt mnā duas libras t ſemis appendit.

M ante **O**
Moab et Amon filii Lotha quibus moabite et amonite dicti sunt. et acutur in fine moab.
Moderat: a moderor raris. dicitur moderat' ta. tu. nomine. i. tpus
tus. et opac moderat' tior. sim'. vni moderare tuis. simile.
aduer. et est moderat' q nec pls nec min' fac q debeat. Et
ponit ut imoderat' ta. tu. q pls v'l min' fac. et fllt opac.
Modern: a mod' dicitur modern' na. nū. i. isti' tpus. et opac mo-
dern' nior. sim'. vni moderne ni'. simile. aduer. et hec mo-
Moderor: a mod' dicitur moderor raris. rat'. (dernitas tatis
suz. rari. i. regere vel gubernare. et in eodē sensu cōstruit
et dō et acto. vni hic moderator toris. et hec moderationis.
et h'c' moderabilis et h'le. vni moderabilis aduer. et
h'c' moderamē minis. et h'c' moderamē tū mēti: et modera-
tim aduer. et moderatē aduer. et cor. de. moderor.
Modestus: a mod' dicitur modest' sta. stū. i. tpus et discretus
nec plus quicqz nec minus agēs. nec est irascens: et cōpa-
ratur modestus stior. sim'. vnde modestus stius. simile. ad-
uerbiū et hec modestia stie. modestia est in facto. sed mo-
dis in dicto vel concupiscentia.

Modific^a: a mod^d deriuat^a modic^a ca.cū.i.ronalis metrur^a
vel moderat^a: et modic^a. i.paru^b: s^c iproprie et abusive dī
vñ modice aduer. et hec modicitas tatis. et modico eas.
.i.tpare vel modifcare. q^a aut vñ modicus q^a si modū ca-
piēs vel q^a si modi custos etymo. ē. **E**t spōit vt imodic^a
ca.cū.i.intgatus vel imēsurat^a et corripiunt p̄dicta di.
Modifico:a modus et facio componit modifco eas. caui-
care.i.temperare vel alicuius modi facere. vnde modi-
ficus ca.cumi. et cor.fi.
Modiolum li.dim. paru^b modius s^c h^dug. dicit^e et modio-
lus pe.cor. illud grossū lignū in rota p^c qd caput axis im-
mittit in quo radu in circuitu infiriunt: et dī tunc mo-
diolum a mō: qz in modū modū capax est et concavus.

Modus a modius dī hic modius dy. qz sit in suo mō perfe-
ctus: tē mēsura librarū q̄ dragintaqtuor t sextario; vi-
gintiduo; cuius numeri cā ide tracta est: qz in pncipio
deus vigintiduo oga fecit. **N**a pma die septe; oga fecit
s.māz informē: angelos: luce: superiores celos: terra: aquā
t aerē. **S**cōa die firmamētū solū. **T**ertia die quatuor: s.
maria: semina: satiōes: t plātaria. **Q**uarta die sole: lunā t
stellas. **Q**uinta die tria: s. pisces: t reptilia aqrū: t volati-
lia. **S**exta aut̄ die q̄tuor: s. bestias: pecudes: reptilia ter-
re: t hoīem. t facta sūt oīa vigintiduo ḡna in sex dieb: t
vigintiduo gnātōes sūt ab **A**dā v̄sq ad **J**acob: ex cuius
semie nata ē oīs ḡs israel: t vigintiduo libri veteris test.
v̄sq ad **H**ester: t vigintiduo sūt līarū elemēta: qbus cō-
stat diuine legis doctrina. **D**is igī exēplis modi vigintiduo;
sextario; a **M**oysē s̄z sacre legis doctrinā esse
ctus: t q̄uis diuerte ḡtēs huic mēsura pōdus v̄l adju-
ciāt ignorātē v̄l detrahāt: t apud hebreos institutione
diuina tali rōne seruat. **I**tē modius est cui arbor nauis
infisit ob similitudinē mensuralis yasis sic dictus.

Modo aduerbium: in modus vide.

Modulor: a modulus qd̄ est cantus dī modulor laris. tūs.
suz.lari.i.cantare vel dulciter melodias facere. **I**nuenit
etī modulo las. in codē sensu. vii b̄ modulamē minis.
cantatio dulcis t mellica. t modulās tis. oīs ge. vii mo-
dulatē aduer. t hec modulantia tie.

Modulus a modius deriuat h̄ modulūs li. dimi. paru. mo-
dus. vii h̄ modulūs li. i. tropus vel cātūs q̄ p̄cīnē in pnci-
pio misse vel matutini vel vesperarū. t cor. du.

Modus di. termin: finis: mēsura: maneris: cōditio: vel tē-
peramētū. **E**t ponit otūs t abltūs isti noīs. s.mō aduer-
bialr. p nūc: vel aliqui: vel paulo ante: vel tūmō. **E**t apō-
niē vt amodo. i. deinceps: tūmō: solūmō: t postmodū. i.
postea: t admodū. i. valde. **I**tē iste ḡtūs modi cōponit
vt istiusmodi: illiusmodi: aliustmodi: h̄: huiuscmodi: no-
mina idēclina. t oīs ge. **D**e h̄ pleniō dixi in 3^a parte i ca.
de figura apōsta noīs. **M**odus ē accidēs ybi: t h̄ h̄
sūt q̄nq̄ modi. s. idicatiūs: iperatū: opratū: subiuncti-
us: t ifinitū. **Q**uot aut̄ tpa h̄ gliber modus dix. sup?
in tertia pte in tractatu vboz vbi egī de modis verboz.
Utrū aut̄: quō: nullomō: vllomō: quodāmō: sint yna ps
vel due supra determinau in scōa parte ybi egī de accē-
tu aduerby: in ca. de cōpositis a modo.

Moys grece: latine dicēt aqua: t acuīt in fine.

Moysaicus ca. cū. res moyſi: v̄l ad moylen ptnēs. pe. cor. t
dī a moyſes: t tacēt y. in pnciptione: lz scribatur.

Moyſes. a moyſ qd̄ est aqua dī h̄ moyſes sū. i. aq̄ticus: qz in
aqua fuit iuētūs: t ex aqua sūptus. v̄si moyſes interptāt
sūptus ex aqua. iuēnit enī eū ad ripā fluui expositū filia
pharaōis. quē colligēs adoptauit sibi t vocauit eū moy-
ſen: qz de aqua sumpsisset eū. **E**t videſ qbusdā q̄ sit no-
mē cōpositū a moyſ t iuētūs qd̄ est salvator: qz salvat̄ su-
it ex aqua: t cor. pe. vii in Aurora dī. **Q**d petis o moyſes
viuēti nō dā vlli. **G**z de syllaba ultima pōt dubitari an
acuīt. **D**icūt qdā q̄ nō dā acuīt quō sit declinabile: sicut
nec vlyxes vlyxis. **A**ly dicūt q̄ v̄i fine acuīt: t hoc v̄sus
maxime lombardoz approbat. **E**t scias q̄ sepe iuēnit
achilli. p achillis: t moyſi. p moyſis in gtō p apocopam.
Mola a molo lis. dī hec mola le. ybi ferrū molit t acuīt: t
mola le. puls ex farina aqua t sale: qua olim victimē iter
cornua p fundebant: tsi patiētes erāt bone erāt. etsi re-
calcitrabāt male erāt t recyebant. vii **J**esus xpo fuit
bona victimā: qz nō recalcitrait: sed q̄si ouis nō apicēs
os suū ducēt ē ad occisionē: t inde apōniē imolalas. i. sa-
crifico. **I**tē a molo lis. hec mola le. ybi frumētū terit. v̄l
dī mola q̄si mala a molon. i. a rotūditate sui. **M**ola as-
naria dī: qz cū ea molit asin? qz in qbusdā molēdinis asī-

nus voluit rotā q̄si mola. vel mola asinaria dī granis t
pōderosa sarcia: qz onerat asinū. t cor. mo. vide i moles.

Molaris a mola deriuat hic t hec molaris t hoc re. ad mo-
lā ptnēs. t h̄ molaris lapis mole: vel vii sūt mole vel
magnus ad modū mole: t hec molaris dens maxillaris:

qz cibū illis dentibus quasi mola molimus

Molēdinū a molo lis. dī hoc molēdinū ni. vii hic molēdi-
narius rj. hec molēdinaria rie.

Moles lis. fe. ge. i. difficultas magnitudo: vel magnū pō-
dus: t pdu. p̄mā. sed molo molis: t mola. le. cor. mo. vii
versus. Que frumēta molit mola sit: molas tibi pdu.

Nō leuitate mole: sed aqua currit rota mole.

Molestus a moles dī molestus ta. tū. i. eger: tristis: vel tur-
bat: q̄si a mole turbatiōs sic dictus. t molestus etī dī
molestiā isferēs: v̄l'ingerās: t p̄parat molest̄ stio. sim.

v̄i moleste tuis. sum. aduer. t b̄ molestia stie. t hec mo-
lestiosus fa. suz. i. molestiā isferēs. vii molesto tas. tui. ta-
re. i. molestū v̄l' molestia facere: v̄l' ingnare: t ē actiū.

Molimen a molior liris. dī hoc molimēnis. i. conamē. po-
test ēt habere significatiōes de molior: t pdu. li.

Molimētū a molior liris. dī hoc molimēni tū. i. conamen.

Molior a moles deriuat molior liris. litus. sum. liri. i. cum
difficultate conari: t dī p̄prie de magnis rebus: vel mo-
liri. i. machinari parare fabricare excogitare disponere

vel cū difficultate vel igeōse aligd facere. **P**olior cō-
ponit cū a. t dī amolior ris. i. remouere v̄l auertere. **I**tē
componit vt demolior ris. emolior ris. i. valde vel extra
molir. t est depo. molior: t pdu. p̄mam. scribitur t̄ per
vnū l. **L**ucanus in. 5. **H**eu cōstum fortuna humeris iam
pondere fessis. Amolitur onus t̄.

Molitor a molior ris. dī h̄ molitor toxis. artifex v̄l fabri-
tor. t pdu. li. **O**ui. i. io. meta. **P**rimēq̄ ratis molitor. **J**o-

Molleo. a mollio lis. dī molleo les. lui. lere. i. ēt vel
fieri molle. **E**t apōit vt emolleo les. t hec mollesco scis.
ichoia. t emolleco scis. i. chōa. **R**emolleo les. i. itez mol-
lere: t inde remolleco scis. t scribunt p̄ geminū. l.

Mollestra stre. pellis ouina: a mollis lis. dī q̄ sit mollis.

Mollīcia cie. in mollicies vide. **C**in codē sensu.

Mollīcies. a mollis dī hec mollicia cie. t h̄ mollicies cie.

Mollīculūs. a mollis dī molliculus la. lū. aliq̄tūlū mollis.

Mollifico. a mollis t facio. apōit mollifico cas. t cor. pe.
caui. i. molle facio. t est verbū actiū: t cor. mi.

Mollio lūi. lūtū. līre. i. temperare mitigate blādire eneru-
re vel molle reddere. **J**ob. 33. **D**eus molliuit cor. meū.
v̄i mollior tas. frequē. penul. pdu. **M**ollio cōponit vt
cōmollio lis. i. fil' mollire. **E**mmollio lis. i. valde v̄l' deo-
sū mollire vel iduere. **E**mmollio lis. i. valde v̄l' extra mol-
lire. **E**rmollio lis. i. pfecte mollire. **P**remollio lis. i. pre-
alys v̄l' ante mollire. **R**emollio lis. i. itez mollire. **S**ub
mollio lis. i. subtus vel p̄z mollire. **E**t ē actiū mollio
cū oībus suis cōpositis t quarte coniugationis.

Mollis. a mollio lis. deriuat h̄ t hec mollis t hoc le. qz vi-
gorē sexus eneruati corporis dedecoret. t quasi mulier
emolliat: t p̄parat. vii mollior lūs. sum. aduer. **M**ollis
cōponit vt p̄mollis. q̄mollis. pmollis. **E**t inuenit mol-
lis nomē t verbū: v̄i q̄nq̄ pma. pdu. positione. vii qdā

Tu verbis mollis me blandis feminā mollis.

Molo lis. lui. lere. caret sup. aut facit multū vel moliti p̄-
nul. cor. **E**t est molere acuēre t p̄prie ferruz: t molere. i.
terere sicut triticū vel alia ānōnā. **E**t molere. i. subagita-
re vel coire. vii in li. **J**ud. **S**anxone clausū i carcere mo-
lere fecerūt. ybi dī magister in histoz. **M**olere sece-
runt q̄si ope seruili cū affligentes. **H**ebrei t̄ tradūt q̄
philistei fecerūt eū dormire cū mulierib' robustis t̄ ex
eo. p̄lez robustā susciperent: t ē tracta hec significatio a
p̄dicta. **Q**ui enīz coit q̄si molere t terere videſ.

Molo lis. lui. lere. caret sup. aut facit multū vel moliti p̄-
nul. cor. **E**t est molere acuēre t p̄prie ferruz: t molere. i.
terere sicut triticū vel alia ānōnā. **E**t molere. i. subagita-
re vel coire. vii in li. **J**ud. **S**anxone clausū i carcere mo-
lere fecerūt. ybi dī magister in histoz. **M**olere sece-
runt q̄si ope seruili cū affligentes. **H**ebrei t̄ tradūt q̄
philistei fecerūt eū dormire cū mulierib' robustis t̄ ex
eo. p̄lez robustā susciperent: t ē tracta hec significatio a
p̄dicta. **Q**ui enīz coit q̄si molere t terere videſ.

Cōponit: vt cōmolo lis. i. sīl molere. **Mēmolo lis.** i. male molere. **Emolo lis.** i. extra vel valde molere. **Imolo lis.** i. valde vel it^r molere. **Pmolo lis.** i. pfecte molere: vel sub agitare. **Remolo lis.** i. terū molere. **Molo** & ei^r cōposita faciūt p̄teritū in lui. & care supi. & fm q̄ prīnēt ad actus molarū neu. sūt. sīz f̄z ḡ accipiunt̄ trāstīne p̄ terere vel subagitate actiua sunt: ita dīc **Du.** & cor. mo. vii **Hora.** in sermo. **Permolare** vxores nolim ladari inquit. Sed moles pīmā pdu. vii qdā. Que frumenta molit mola: moles sit tibi podus. **C**ūc nō q̄ molo lis. nō h̄z supi. i. fre quēti vñ ad dīiam būi^r nois multū. possum^r tñ dicere molitiū. sīc volo qd̄ deberet facere vultū: sīc p̄z p̄ nomen p̄cipiale vultū: qd̄ f̄z **P**ris. nascit ab eo: & tñ ē iā i vñ vo

Moloth qdā idolum fuit. **C**ūtū apud theologos. **Molosus** a molo lis. dī h̄ molosus sī. i. magn^r canis: q̄si ad moladū ape^r seu para^r. vel **Molofus** fuit fili^r **Birrhi.** vñ dicta ēb^r molosia qdā terra. sī. sepius vel ps epiri. vñ molosus sī. suz. & molos^r sī. suz. & h̄ molosus. sī. qdā pes stas ex trib^r lōgīs: dīc^r a saltatōe molosoz quā exer cuerūt armati. & h̄ molosus pro cane: qz optimi & magni par. hic ēt videret dici h̄ molosus qdā lapis viridis & grā. **Molucru** cri. & illud cū quo mola vertit: **C**dis: & pdu. lo. emolucru. i. tumor ventris: & dī a mola. le.

Momen a moueo ues. dī h̄ momētū ti. q̄si mouimētū: q̄z mo q̄z spacio tps. & cor. penul. genitiui.

Momētū a moueo ues. dī h̄ momētū ti. q̄si mouimētū: q̄z cito & in transiūt moueat tā breue spaciū tps. vñ & sepe ponit p̄ mutatioe vel momēto. **Momētū** ēt dī stilus i quo momēta colligunt: qz cito ad modū momēti sclinatur. **J**te momētū statere. **I**sa. 40. dī stilus vel lingua intraversali ligno posita p̄ quā dinoscī vtrū lāces i trutina eq̄l p̄derēt. **A**t scias q̄ hora ē vigesima q̄rta ps diei nālis. **P**uctū ē q̄rta ps boze. **Momētū** ē decima ps pūcti: vel qd̄ragēsima pars boze. **E**x h̄ p̄z q̄ momētū cito mouet. **Momētū** deriuat momētanea nea. neū. & momētū ria. riū. i. trāstori^r: cito trāstīne: parū durans.

Monachus a monos qd̄ ē singularitas dī h̄ monach^r chī. q̄ singularis sit & solitari^r: qz monachi a singularib^r actibus & vita segregati q̄si soli morant. **S**i ḡ solitari^r iterp̄, tāt vocabulū monachi qd̄ fac̄ i turbā q̄ solus ē: **Q**āt dī monach^r q̄si vñ^r aie cultos erymo. **E**t sunt plura ḡna monachoz. sī. cenobite: quos i cōi viuētes possim^r appelle anachoretas: uide & heremite. **E**t monach^r dī hec monacha che. ēt fac̄ dītū & abltū plalis monachab^r. & h̄b^r monachalis & h̄ le. & monasticus ca. cū. & cor. mo.

Monalis in monas exponit. **C**pdicta. Vnde i eps.

Monar. i. stultus.

Monarcha monos qd̄ ē vnū dī hec monas nadis. i. singularis vel p̄ncipiū. sī. numeri ḡ dī vnus vel vñitas. i. singula ritas. & monial aduer. i. vñialr: singulariter. **E**t scias q̄ monas cor. p̄mā in **Anticlaudiano** ybi dī. **E**t monas nū meri de se parit vñica turbas: sed vñus ille pdūcīt. **M**onade subtracta diceat apocopa facta. hoc aut iō cōtingit: qnō bene scīt a latini nā vocabuli greci. sed scimus q̄p deruata a monade breuiat mo. vt monachatus.

Monasteriū monos cōponit cū sterion qd̄ ē statio: & dī hoc monasteriū ry. quasi singularis & solitaria statio: ga ibi

habitātes a secularibus segregati actibus & vita q̄si soli morant. vnde monasteriolū li. dimi. & h̄ hec monaste

Monedula a moneta dī hec monedula **C**rialis & hoc le.

le. quasi monetula: qz aurū vel aliquā monetā inuenit aufert & occultat: & cor. penul.

Moneo nes. nūi. & componit vt admoneo nes. net. monet q̄ p̄cipit: admonet qd̄ acciderat memorie reducit. **J**te monem^r futura admonem^r p̄ntia. **J**te zōponit: vt cōmo

neo nes. i. sīl monere. **Monem^r** minores: cōmonemus

pares: rogamus maiores. **J**te zōponit: vt p̄moneo nes.

p̄moneo nes. remoneo nes. submoneo nes. i. latēter vel

parū vel post monere. **M**oneo actiū est cū oībus suis

cōpositis: & cor. h̄c syllabā mo. **Q**uid. de arte. **D**isce bo

nas artes moneo romana iuuentus.

Moneta a moneo dicit h̄ moneta te. qz monet ne q̄ fraus

in metallo vel p̄dere sit. vnde hic monetarius ry. & mo

netarius ria. riū. & hoc monetariū ry. locus monete: qui

etia hoc monetuz dicitur. Item moneta dicta est **Juno**

qz monuit romanos p̄ anserē. **V**nde **L**ucan^r. **N**umina

castrensis miscebis flāma monete.

Monialis a monas dī hec monialis lis. pdu. penul. i. mo

nacha. vñ h̄ hec monialis & hoc le. **E**t zōponit: vt sancti

Monibilis a moneo nes. dī h̄c & hec monibilis **C**monial.

& hoc le. qd̄ cito monetur: & coripit bi.

Monile a munio nis. dī h̄ monile lis. qd̄a ornāmetū pe

ctoris mulieris: qz mūiat p̄ct^r mliez. ne leccatores ma

nū possint mittere i sinū ei^r: yl dī mōile a mōeo: qz mo

neat castitatem. monet. n. vidētes illā eē marito copulatā

& apli^r nō debere ab alio tāgi. oliz. n. nō solebat monilia

nisi maritate d̄ferre. **V**el dī monile a munere: qz p̄ mu

nere solebat dari. h̄ ēt sp̄tū dī: qz stat ex amphorifis

gbusdā aureis & varijs gēmis in modū tracutre sp̄tēs.

Plerūq; ēt p̄ mōile oīa ornāmetā muliez signāf: qzūq;

illis. p̄ mūere danf. & pdu. ni monile. vide vñus i corq.

Monimē minis. cor. pe. tā nti q̄g. **G**recis. **M**omētū

dicas tps: monimē monimētū. **V**nde is monumentū.

Monimētū a mōeo nes. dī hoc monimēnis. & h̄ monimē

tū ti. p̄ qd̄ ad aliqd monemur: & nobis aliqd reduciē ad

memoriā. vñ historie dīr monimēta: qz p̄terita nos mo

nēt & ad memoriaz reduciēt: & ēt indicia amoris. s. q̄ nob̄

relinquim^r in signū amoris & memorīa monimēta dīr

& dīr hoc monimētū q̄si monēs mētē. & est etymo.

Monitoriū a moneo nes. dīr hoc monitoriū ry. loc^r monē

di: sicut scola ybi discipulos docemus & monem^r. **J**nue

nitur etiam monitoriū pro monimen.

Monocētaur. a monos qd̄ ē vnū: & cētaurus dīr hic mo

nocentaurus ri. monstrum caput habens onis.

Monoceros monos qd̄ ē vnū zōponit cuz ceros qd̄ ē cornu

& dīr monoceros rōtis. i. vñico: nis: qz vnū cornu i me

dia frōte bz. & est idē alal qd̄ rinoceros. **P**ōt ēt dēclinari

latine monocer^r ri. rinocer^r ri. pe. cor. vide i rinoceros.

Monocolos cōponit a monos & colon. vide etiaz in colon.

Monocosm^r mi. gen^r vehicul^r i qd̄ ab vno iumēto trahit. & h̄ monocosmū. i. carr^r vnū tñ pōtās. **E**t zōponit a monos

Monocul^r. ocul^r zōponit cuz monos qd̄ ē vnū: & cōstus.

dīr monoculus. i. vnū h̄is oculum trñ. & cor. penul.

Monogam^r mi. penul. cor. dictū: qz tm vñi yxori nupserit.

Et zōponit a gamos qd̄ ē nuptie: & monos qd̄ ē vnū.

Monopolis a monos qd̄ ē vnū: & polis ciuitas zōponit h̄

monopolis b̄ lis. ciuitas h̄is sub se ciuitatē vnā: vel qz

vñica & singularis ciuitas. s. q̄ reliquis in aliq regiōe me

lior sit & liberior. & cor. penul.

Monopolium ly. est statio ybi vña res vendit: & dicit a mo

nos qd̄ ē vñum. & pole qd̄ ē vendere.

Monoptotus p̄totus qd̄ ē casus componit cuz monos.

& dīr monoptotus ta. tū. i. vnū casuz habēs. & cor. penul.

Monos grece latine dī vnu vel singularis. et acutus in fine.
Monosticon a monos qdē vnu: et sticon vnu poniſt hō monosticon vel monosticiū: op̄ vnu vnu: et acutus in fine.
Monostrophus. in strophos vide.

Mons a moueo dī hic mōs tis. altus terre tumor. et dividitur i tria. s. radice: lat⁹ et iugū: qdē fūmitas mōtis. Idez et collis. et dī a moueo: qr terra qst in altū moueat. Ul p̄ dī rū dī mōs a moueo: qr minime mouet de loco ad locū. Ul dī a munio: qr munit nos. v̄l ab emineo: qr emineat. **N**ā fī. Mōtes sūt tumores terrarū altissimi dicti: qr sūt eminētes. **H**āt dī mōs qst moles opposita nascēti soli etymo. ē. et mōs spēi pīmitiue et deriuatiue. pīmitiue qst ad mōtan⁹. deriuatiue qst ad moueo ues. **E**t vt dicit frater Albert⁹ ex mōte qr vocat caucasus orūmē flumina magna aqrū multarū. **H**āt mōs maior ē oib⁹ mōtib⁹ orientalib⁹ ad aglonē tēdētib⁹. de hoc dictū ē in caucasiū. **T**ē scias qr sūt gdā mōtes qr dicunt supīmī alti: in qb⁹ nō gīa ros vel pluia: nec vētus sentī. **D**e hō mōtib⁹ legit in chronicis: qr phī ascēdētes i eos cā philoso phādi: secū tñ portauerūt aquā in vasis et spōgias: vt spō gys in aquā missis et ori applicatis attraherēt sibi stupiore et crassiorē aerē ad refrigeriū pectoris vt ibi aliquātū lū subsistere possent. **A**d hoc facit qr p̄api. dicit. Olympus ingt mōs macedonie tāte altitudinis ē vt ī ei⁹ eacumine nec vētus sentīat: nec nubes se colligāt: qr excedit istū aerē humidū i q⁹ aues celi volitat: qdō ab eis pditū est qr solebat nefcio quoqr sacrificioz cā memoratiū ascēdere mōte: et aliq̄s notas in puluere scribebat q̄s ab alio anno itegras inueniebat: qdō fieri nō posset si loc⁹ ille ventis aut pluiae pateret. deinde tāta ē tenuitas illī aeris vt nō suspirare duraret. **I**lluc. n. ire nō poterāt nisi spōgias hūectatas narib⁹ applicarēt. vñ crassiorē et suetū spīn ducerēt. **D**i gīdicauerūt ēt nullā autē i illo loco se aliquā vidisse. **V**ide ēt i nubes. **T**ē nō qr mōs gdā dī olineati pp copiā olivariū. vñ Act. i. ca. Tuc reuerſi sūt hierosolymā a mōte qr dī oliveti q̄ est iuxta hierlm̄: sabbati hūs iter: et p̄ vnu miliare distat a hierlm̄: vt dīc magī i historijs. Tert⁹ editio h̄z a mōte triū luminū: sic autē dēcūs est mōs oliveti: qr dī nocte ex pte occidētis illuminabat igne tēpli: qr erat ingis i altari. mane i parte oriētali p̄mos reci piebat radios solis anq̄ illustrāt ciuitatē. hēbat ēt copiā olei: qdē ēt somētū luminis. In glo. autē sic dī. **M**ōs oliveti ab antiquis mons triū luminū vocabat: lucerne. s. de tēplo resplēdētis: ac solis ex altera pte oriētis: et olei i ipso mōte nālis lucis: qr tria auenīt pfectiōnē pp diuini verbi lucē de ecclia fulgentē: ppter solis iustitie fulgorē et pppter pure scientie nitorē. **V**ide in prima.

Mōstro stras. strau. strare. i. ostendere. vñ hō mōstrator toris. et mōstrabilis le. et bō mōstrū stri. qr mōstrat aliqd futurū: z p̄pē mōstrū qdō statiz mōstrat: qr appareat. vñ mōstruosus sa. sū. et mōstruosus sa. sū. oia eodē sensu. et bō duo cōparant. vñ bō mōstruositas tatis. et bō mōstruositas tatis. **M**ōstro pponit: vt demōstro stras. p̄mōstro stras. et est actiū cū suis ppositis. **H**ic nō qr Aug. in 16. li. de ciui. dei loquēs de mōstruosis seu mōstris sic dī. Perhi bēt qbusdā plātas versas eē post crura: qbusdā vtriusq; sexus eē nāz: de trātā māmā virilē: et sinistrā muliebrē: vt cissimq; iter se coeundo: et gignere et parere. alys ora nō eē: eosq; p̄nare tñmō balitu sumere. vide i hermafroditus. **T**ē ferūt eē gētē vbi singula crura i pedib⁹ habet nec poplitē flectūt: et fē mirabilis celeritatis. **A**nte annos aliquot nra certa me moria i oriēte nat⁹ ē duplex hō superiorib⁹ mēbris: inferiorib⁹ simplex. nā duo sibi erāt capita et duo pectora: quorū man⁹: vēter autē vnu: et pedes duo sic vnu boi: et tādiū vixit vt multis ad eū vidēdū fa ma traheret. **S**z pōt q̄ri an p̄dicta boim̄ gīa mōstru

osa traxerit originē ab Adā: **A**d hō rūdet Aug. Dia gīa boiūz q̄ dicunt eē credere eēnō ē necesse. verū q̄s vīpi am nascī hō. i. aīal rōnale mortale quālibet nīs iusta taq; sensib⁹ gerat formā corporis seu colores: seu mortu. seu sonū: seu qlibz vi: qlibz pte: qlibz q̄litare nāz ex illo vno proplasto originē dicer nīls fideliū dubitauerit. appetitū q̄ p̄lib⁹ nā obtinuerit: et q̄ sit ipa raritate mirabile.

Monstrū. in mōstro stras ē. **V**ide etiā in portentum.

Mōtan⁹ a mōs dī mōtan⁹ na. nū. vñ gdā. Pro vanis v̄bis mōtanis vtimur herbis. itē a mōs dī mōtana. noz. tñ i plāli numero. i. mōtes: et p̄pē mōtes magni. vñ in Luca. Abut in mōtana cū festinatione. et mōtani dicti sunt qdā hereticī: qr tpe psecutiōis in mōtib⁹ latuerūt q̄ occasione se a catholice ecclie corpe diuiserūt. hinc mōtans dict⁹ ē qdā vir p̄pō noie. et pdū. penul. mōtana.

Mōticulus a mōs dī hō mōticulus li. dimi. parius mōs. vñ mōticulosus sa. sū. vñ hec mōticulositas tatis.

Mōtuus a mōs dī mōtuus tua. tuu. et hinc mōtuosus sa. sum. in eodem sensu. i. plenus montibus. et mōtuosus cōparatur. vnde hec mōtuositas tatis.

Monumētū: a moneo nes. dī hoc monumētū ti. i. sepulch⁹ mortuo: ga p̄trāseuntū mētes moneat. ad hoc debere transire: vel qr moneat mētes ad defuncti memorā. v̄l ēt ad sui p̄tēptū. vñ et dī monumētū qst monēs mentez. s. trāseuntū vt cogitēt de morte aut ad memorā dūcti et p̄tēptū sui: v̄l monumētū dī eo qr moneat. i. admoneat mētē ad venerationē scī ibi sepulti: qr fī Remigii vñz nos s̄ideram⁹ setōp̄ monumenta gīa corpora p̄pō tradiderūt monemur venerationē illis impendere.

Mora a moroz raris. dī bō mōra re. mōra autē ē q̄ ipeditat ditas q̄ ipedif. **T**ē mōra i re. tarditas i boi. vñ bō moula le. omni. et morosus sa. sū. i. tard⁹. **A**t cōpaf. vñ morosefi. sime. aduer. et bō morositas tatis. et cor. p̄mā. sū. q̄s deriuat a mōs. et pdū. p̄mā. **I**nuenīt ēt bō moroz. vñ qdā arboze. et bō moroz. plāliter bō mōra p̄ fructi. et pdū. tūc mo. vñ vnu. **G**ūt matura mōra pīca pīca cōcana mōa

Moracia. a mōra dī bō mōraca cīe. i. nūx dura diu seruata.

Moral. a mōs hō et bō moral et bō le. qdō grīz ad mōres. vñ q̄b⁹ mōres. vñ q̄ tractat dī morib⁹. vñ bō morale lis. p̄ qdā libro q̄ tractat dī morib⁹. et bō moralia liū. p̄ codē libror̄ bō moralitas tatis. et pdū. ra. **T**ē scias qr mōrē vñbū sine imitatiū dī vñbū dīgnās mōrā rei sui pīmitiū: vt patrō. i. mōrē p̄tēs gero. **D**e hō supra dīxī i 3⁹ pte. i. ca. dīspēb⁹

Morat⁹. a mōs dī morat⁹ ta. tū. i. morib⁹ istruct⁹. vñbōz. et iformat⁹. et bonos hūs mōres. **T**ē morat⁹. i. seqns mōres. **T**ē morat⁹. i. fin mōres descript⁹. i. fin. p̄petates. et pdū. p̄mā. **U**nī Hōra. in poētia. Interdū spacioa iocis. mōrataq; recte. **T**ē morat⁹ ta. tū. pōt deriuari a mōra. **E**st etiā p̄tēpī de moroz raris. et tūc cor. p̄mā. vñ vnu. **M**ōs me mōrat⁹: mōra facit esse mōrat⁹.

Morb⁹bī. i. ifirmitas. et dī a morte: qr iferat mortē. vñ mōbid⁹da. dū. i. ifirm⁹ vñ isan⁹: et mōbosus sa. sū. i. plēn mōbo et assuet⁹: vñ qr sua corruptiōe mōrbū iferat. vñ poti et capre et hō aialia dīr mōrbofa. qr corūpēdo aerē mōbū iferūt. **E**t vtrūq; p̄af. vñ hec mōrboitas tatis. et est maf. ge. pp lesionē: imitāt. nām maris. ē. n. q̄s mas in Morday. a mōrdeo des. deriuat mōrdax cis. **A**gendo. ge. ois. **E**t p̄parāt. cīor. cissim⁹. vñ mōrdacīt cī. sume. adtier. et hec mōrdacīt tatis. **E**t cōpōnt. vt p̄mōrdax cis. i. valde mōrdax. et pdū. penul. genitū. **E**t a mōrdax dī mōrdacīlus la. sū. aliquantulum mōrdax.

Mōrdeo des. momordi sūz. **E**t pponit vt cōmōrdeo mōrdi: demōrdeo di. emōrdeo di. imōrdeo. p̄mōrdeo: remōrdeo: p̄mōrdeo. **E**st mōrdeo actiū cū oib⁹ suis cōpositis. et ei⁹ cōposita oia amittunt germinationē simplicis

specieb^o noīz: in ea. de denoīatiis desinētibus in alis.
Mortariū. a mors d^r mortariū ry. qz ibi iā semia i pulucre
redacta t mortua cōdianc. vel zponit a mors t tero ris.
qz ibi qeod terit morit. vñ hoc mortariolū li. dimi.
Morticin^o. mors zponit cū cedo dis. cecidi. t d^r morticin^o
na. nū. penl. pdu. i. morte cesus t iterfect^o. t pdu. tūc pe.
itē mors cōponit cū cado: t d^r morticin^o na. nū. i. morte
cadēs: sicut qñ est mortalitas aialiu. t tūc. cor. pe. vñ ver
sus. **De cado morticinū**: de cedo morticinū. itē **Mortici**
na ferro cadūt: morticina morte. **Morticina** de cedo co
medunt: morticia de cado comedī nō debet. morticinū
nō ē nomē nisi mortuo^z: s^z mortalita nomē viuētū cor
poz. **Et idē h^o morticinū ny.** talis mortalitas v^l morti
cinū. **Et scias qz morticina** Isa. 4. vbi d^r. **Morticia** eo
rū pdu. pe. qz glo. d^r. **Morticia** coz. pstrata a romanis.
Itē morticina Piere. 7. pdu. penl. **Et erit morticinū po**
Mortifico cas. caui. zponit a morte: v^l (puli hui^o in cibū
potius a mortuis t facio. t cor. penl).
Mortuus est participiū de morior reris. t cōponit vt semi
mortu^o tua. tuu. i. g ex pte mortu^o ē. **At mortu^o tua. tuu.**
i. nō mortu^o v^l valde mortu^o. **Clide i morior.** De cognit
Morus ri. qdā arbor: tōri. **Clide mortuo^z** dixi i defūctis.
uatā a greco. s. mauron: qdā latine d^r nigrū: qz eius fruct^o
sit niger. vñ hoc moroz. ri. fruct^o ei^o: hāc arborē latini ru
bū appellat vel celsam: qz fruct^o ei^o v^l virgultū rubeat.
Mos a moro d^r h^o mos oris: t est mos cōstictudo. vñ **Talis**
mos ē i prib^o nr̄is. i. talis cōstictudo. t iste segēt more prie
sue. i. cōstictudinē. s^z differūt: qz mos est qdā fec morā. vñ t
diffiniſ sic mos. **Mos** ē lōga cōstictudo de morib^o tracta
tūmō. **Vel sic.** **Mos** est qdā lex viuendi nullo vinculo
astricta: siue lex nō scripta: s^z tñ viu ei retēta. v^l mos ē
vetusta t pbata cōstictudo: siue lex nō scripta. **S^z cōstictu**
do ē qdā ius morib^o institutū: qdā p lege sufficipt cū lex
deficit. **Itē mos. i. v^l hois: s^z ppe in plurali b^z hāc signi**
ficationē: vt iste b^z bonos mores: t ppe d^r de bono siue
ti vitiū de malo. **Mali g^o mores nō sunt mores s^z vitiā.**
t est ibi oppositū in adiecto: sicut cū d^r hō mortu^o. inde
morosus sa. sum. t pdu. pīmā mos moris cū suis deriu
tiis. vñ mori dtūs pdu. pīmā: s^z mori ifinitiūs de mo
rīor reris. cor. mo. vt dixi in mori. **De mori. i. de cōstictu**
Moscillus li. di. i. mosculus vide. **Cline** dixi i cōstictudo.
Moscillus li. e. di. de mos oris. i. pu^o mos. **Et idē moscillus**
Moto a moueo ues. ui. motū. tu. u. in o. fit **Cline** aliud dimi
moto tas. vñbū frequē. i. frequēter mouere: t pdu. mo.
Motus a moueo ues. ui. motū d^r h^o mot^o tus. **Et adiectiue**
ēt declinat mot^o ta. tu. **Et sic d^r i pdicamētis A^r.** **Sex**
sūt gñia mot^o. s. gnātio: corruptio: augmentatio: diminutio:
alteratio: fm locū mutatio. **Sex g^o modis mouēt res. s.**
vel generādo: vel corūpēdo: vel augmētādo: vel dimi
nuēdo: vel alterādo: vel fm locū mutādo. **Et scias qz ge**
neratio est exit^o a nō esse in eē. **Corruptio** ē pgressio ab
eē ad nō eē. **Augmētū** ē pexistētis quātitatis additamē
tuz. **Diminutio** ē pexistētis quātitatis minoramētū. **Al**
teratio ē mutatio a ūia qlitate ad ūia vel in mediā: vt
cū qz pmutat ab albedine i nigredinē: vñl in medios co
lores. **Mot^o aut^o s^z locū ē mutatio ab uno loco ad alte**
rū. **Mot^o s^z locū sex sūt spēs siue dřie. s. surfuz: deorsuz:**
an: retro: dextrū: sinistrū: ad oēs enī has ptes sit motus.
Moueo ues. ui. tu. uere. zponit cū ad. t d^r admoueo ues. i.
aduincinare: adiūgere. vñ admoueo aduerbiū. i. aduincina
tim: adiūctum. **Itē zponit cū a. t d^r amoueo ues. i. remo**
uere: auertere: absentare: separare. **Itē cōc. t d^r cōmo**
ueo ues. i. sīl'mouere: vel turbare: iratū facere. **Itē cuī**
di. t d^r dimoueo ues. i. in diuersas ptes vel diuersis mo
dis mouere: auertere: separare. itē zponit emoueo ues.
i. valde vel extra mouere. imoueo ues. i. valde v^l intro

vel itus mouere. vñ smot^r ta. tū. participiū. et pōt eē. pō
sitū ab in t̄ mot^r: q̄si nō mot^r. iteꝝ p̄moueo: p̄moueo: p̄
moueo. itē remoueo ues. vñ remot^r ta. tū. nomē. et p̄at
vñ remote et remotiz acuer. i. sepatiz. iteꝝ semoueo ues.
. i. seorsuz mouere vel separe. vñ smotiz. i. separati: et le
mot^r ta. tū. sumoueo ues. i. remouer: auferre. Moueo et
ei^r p̄posita oia actia sur: et faciūt p̄teritū i. moui: et supi. in
motū. et oia cor. i. p̄nti hāc syllā. mo. sz in p̄terito eā pdū
cūt. **Uñ** prosper. Sz q̄p̄ leserūt dulcia amara mouent.
Iozina a modis d̄ b̄ mozina ne. gen^r reposito: q̄si mo
dina. 3. p. d. sīc ātigissimi solebat dicere bozie. p̄ bodie.
M ante **V**
Iucidus a mucus d̄ mucidus da. dū. et d̄ panis mucidus
q̄bz mufaz vel mucū. **Uñ** Iuuenia. **Uix** fractū solide iā
mucida frusta farine. vñ mucido das. i. mucidū facere.
Iuco cas. in mucus est. **C** et actiuū.
Iucor a mucus d̄ h̄ mucor coris. et ē mucus mufa panis:
sz mucor. p̄pe mufa vini. **E**t hinc mucorosus sa. sum. **U**i
Iucro. mucros grece latine d̄ lōgū. vñ (de in mucus ci.
h̄ mucro onis. i. cuiusliber rei acumē. et d̄ sic a lōgitudi
ne. vñ sepe inueni^r p̄ gladio. **E**t sit ista noia synonyma
. sensis: gladius: mucro: spata: romphea.
Iuculētus a mucus et lētos qđ est plenū p̄ponit muculēt^r
ta. tū. i. sordid^r: mucō plen^r. **E**t p̄at muculēt^r tior. sim^r.
vñ muculētē ti. sime. aduer. et h̄ muculētiae. i. abudā
Iuc^r. a marceo ces. d̄ h̄ muc^r ci. et **C**ia z plētudo muc.
ē muc^r putredo i. pane ex vetustate puenies: et d̄ muc^r
q̄si marc^r. vñ h̄ mucor coris. idē. sz. p̄pe muc^r i. pane. mu
cor i. vio et aq. s. mufa vini. **I**tē muc^r p̄t driuari a mūgo
gis. et tūc muc^r putredo q̄ de naso extrahit et pycit.
Iufa fe. idem est quod mucus vel muca.
Iugil. a multū et agilis p̄ponit hic mugil lis. gdā piscis: q̄
sit ml̄tū agil^r in fugiendo retia piscator. n̄vbi dispositas
senserit iſidiā. festim retroſu redies: ita trāſili reibe
vt volare p̄scē videas. et cor. penul. genitiū mungilis.
Iugillo lae. i. clamare: onagroz: est: et d̄ a mugio.
Iugio gis. gire. gitū. i. bo. re: stridere: et est boni. **E**t p̄oni
tur vt admugio gis. iad vocatē vel ad mugietē. muge
re: mugio gis. i. sil^r vel cu^r alio mugio. imugio gis. i. val
de vel itus vel itra mugire. obmugio gis. i. mugire. re
mugio gis. i. iteru^r vel retro: vel ī mugientem mugire.
Et est mugio neutrū cū oib^r suis p̄positis. et pdū. mu
Jugit^r. a mugio gis. d̄ h̄ mugit^r tus. pe. pdū. i. vox boum:
Julcebris in mulcibilis vide. **L**stridō: dolor.
Julceo ces. mulsi mulsum cere. i. linire: mitigare: delecta
re. **E**t p̄ponit. vt demulceo ces. pmulceo ces. remulceo
ces. et est actiuū mulceo cū oib^r suis cōpositis.
Julciber q̄si mulces imbrē. Vide in mulcifer. et cor. penl.
Julcibil. a mulceo ces. d̄ h̄ et h̄ mulcibil. et h̄ le. et hic m̄l
cibil^r aduer. et h̄ mulcibilitas tatis. **J**ē a mleco d̄ h̄ et h̄
ml̄cebris et h̄ bre. i. suauis: dlectabil: ml̄cibil. Et h̄ mul
Julcifer. mulceo p̄pōt cū ferz. **C**edo dinis. i. suauitas.
et ibet: et d̄ h̄ mulcifer feri. et hic mulciber beri. vel bri. et
viroq̄z hoꝝ noui^r vocat vulcan^r: et ī faber iouis: et iō di
ct^r ī mulcifer. i. mulces ferz. **J**ē et mulciber. q̄z mulceet
ibrē. i. aquā tpando ferrū: v̄l^r q̄z mulcet ferz: ibre. i. aq.
et cor. pe. mulcifer tā noſatiui q̄z gti: sicut et mulciber beri.
Julcto. a mulceo ces. d̄ mulcto cras. et est mulctare mul
cere: lenire: mitigare: blādis v̄bis seducere: curuare: ve
xare: vel verberare: lirigare: vel pugnis sine calcib^r tun
dere. et est trāſlatū a m̄lso qđ acceptū lenire fauces solz
dolentis: vel completū sorcidū stomacum.
Julctrale. a mulgeo ges. mulxi suz. et mulctū inueni^r mul
ctrale lis. et h̄ mulctrū tri. et h̄ m̄lctra ctre. vas i quo eō
mulgef. i. lactaf. **M**ulctrū ēt vel mulctra d̄ hora mul
gedi. et h̄ mulgarū. et h̄ mulcrū idē. si. yas in quo mulge

tur. vel mulcru dicit noui lac. Vide etiam in mulsa.

Mulcrum ctri. in mulcrale est.

Mulgarium in mulcrale est.

Mulgeo ges. mulsi. geo in si. et si in suz fit mulsi pteritum: et mulsu supinu. et mulge lac de vbera extrahere. Mulgeo pponit ut demulgeo: emulgeo: comulgeo: imulgeo: mulgeo: remulgeo. et mulgeo actiuu cu oib suis 2po: sitis. et fac pteritum in si: et supinu in suz: et qn iueniat ml: pteritum et supinu apd antiquos. hnt eni mulgeo et mulgeo idem pteritum et supinu in ead voce mulsi et mulsu fm. Hng. psl. et in. 8. li. dic. Mulgeo quoq mulsi fac quis drie ca gda mulri ptulerut. His visis dico q mulgeo et mulgeo hnt idem pteritum et supinu fz modernos. s. mulsi et mulsum. Vide etiam in mulsi.

Muliebra briu. plurali dicunt menstrua: q mulier solum alia mestruale e. et vt dic magi in historis sup illo. Gen. Desierat Sarre fieri muliebra. i. mestrua: q deficiet b vis deficit pariendi. Vide in mestrua.

Muliebris. a mulier abiecta extrema lfa r. et addita bris. fit mlebris: et decli. Et t h mlebris t b bre. et pdu. penl. sic salubris. Et ide mlebrer aduer. et b mlebritas tatis. Mulier eris. oia a mollis qsi mollier: q mollis est et debilis respectu viri. io viri viri e maior: et mulier s minor vt paties viro eet. s. ne feminis repugnatib libido cogere viros alias appetere: vel in aliu sexu pruere. At ifig mulier fz semine sexu: no fz corruptione itegritatis. et b ex sacra scriptura. na Eu statu fc de latere viri nodu. etata a viro mulier dc e ibi. Et formauit ea in mulierem. Q aut d mulier qsi mulces viz: vel qsi molliens virum etymo. et pdu. penl. in obliga. Un Statu. Siq deu sol boles: qsi mulieris origo. b et probat eos vsus q emuladus e. fz videt q cor. penl. qz vt dic pris. in maio. oia latina desineta in er. si crescit in gt cor. penl. s obliga: vi paupis. fz dic q pris. excipit illu nomē mulier in li. de accētu a regula illa ginali. et b coiter teneat. Nic p qri q mulier fc e de costa viri. Ad h e doz. q sic dr in li. sen. et io de latere viri fc fuit mulier vt ostenderet q in co soru creabas dilectionis: ne forte si fuisset de capite fc: viro ad dinatione videre pfereda: aut si de pedibus ad seruēdu subyienda. qz q viro nec dñia nec ancilla para basz socia. nec de capite nec de pedib fuerat pducēda: viuitta se ponēda agnoseret: quā de suo latere sumptā didicisset. Q aut post pcfm mulier sub viri dñio e. b ac cide er culpā: no ex na: no sine cā. Viri quoq dormieti por: q vigilati detracta e Costa de q mulier i adiutoriū gnationis viro formata e. fz vt in eo nullā sensisse penaz phare et dñe fil potēt op mirabile mōstrare: q: ho minis dormietis lat: apuit: nec tā a gete soporis excitat: ut in quo et ope et sacra xpī et ecclie figuratu e: q sicut mulier de latere viri dormietis formata e: ita ecclia ex facis q de latere xpī in cruce dormietis pfluxerūt. s. sanguis et qz qb redimimur a penis atqz abluiimur a clpis. Mulierar: a mulier d h mulierar: rj. i. frequēs muliez appetitor: vel voluptati mulieris dedit.

Muliercula. a mulier d h muliercula le. dimi. pua ml:ier. Malio. a mul d h mlio onis. mlo custos vlsor vls dcor. et h muli ly. p eodē. et a mulio d mliomic ca. cū.

Mulle lei. mas. ge. e gen calciamētoz. et dicti sunt mullei a mlo pise sive a calore rubro qlis e color mulli pisces.

Iē adiectiu d mulle lea. leu. qd ptnet ad mullū pi. Mulla. a mulgeo ces. d hec mulsa se. potio qdā ex vi. (scē. no vler aq melle fc. eadē d h hoc mulsu sil a mulgeo vel a melle qsi mulsu. Inuenit et hoc mulsu p no vno vno. Descre. 8. Comedite pingua et bibite mulsu. i. vnu nouu. vel fz glo. mltu. i. vnu melle dulcozatu. Itē mulsu idē qd medo. Poniēt et mulsu in alia significa

tiōe i Grecismo. i. placte a mulgeo ges. mulsi mlsuz. vñ ibi d. In quo mulgef lac tps mulcrale vocat. Uas e mle: crale mlsuz qd defluit ide. Un dic sic dixi in mle: crale mulsi e pteritū de mulgeo ces. et de mulgeo ges. (fz) Du. sic dixi i geo. vñ et tales vslus ponunt in Grecismo. Mulgeo dat mlsi: sic dat mlsce mlsi. Dat mlcere suu sic mulgere supinu. Qd pbo. nā mlsu sibi supsit vtrūq supinu. Mulsu est supinu de mulgeo et mulgeo vt dixi in mulgeo.

Quid aut sit mulsum dictu est in mulsa.

Multa te in multo tas. vide.

Multatio onis in multo tas. vide.

Multatus ta. tu. in multo tas. exponit.

Multicū q. et sūt multicia vestes subtiles et lucidissime facte de nobili serico v nobilissima lana vllino. et dñr sic a multitudine coloz: vel a multitudine extiōis filoz: quo eni vestis e subtilior eo plus et fila extenit. vel dñr sic: q sua lenitatem corp̄ hois demulcat suauiter. Juue.

Quid faciūt alii cu multicia sumis.

Multicolor loris. i. multo coloz. et pponit a multa ta. tu. et coloz loris. et e cois ge. et cor. co. naz ginaliter composita a colore: vt bicolor: et a dcore: vt dedecor: et a corpore: vt bicorpora sūt cois ge. inueniunt tñ aliqui in neu. ge. in plali numero: vt bicoloria: discoloria: multicoloria. Ezech. 16. Et sumpstisti vestimenta tua multicoloria.

Multifariam in multifarius vide.

Multifari. a multu et foris pponit multifari ria. riū. i. multu vel mltā loqns et varijs modis. vñ mltifarie aduer. et iuenit et actus qnq aduerbialr posit multifariā p mltifarie: et n mutat accētu sive sit nome sive aduer. et est multifarie. i. multis modis: multiplici sermone.

Multifidus da. dum. i. fissus in multas partes. et cor. etiā fi.

Multiformis. forma zpōit cu bis. tris. qtuor septē et multa ta. tu. et d h et b biformis et b me. triformis me. et abycit s. a bis. et tris. i. biformis et triformis. Itē zpōit qdrifor mis me. et septiformis me. et h et b mltiformis. et b me. i. duaz vltiū vltiū formaz: vel septē vel mltaz for: rū: et binc biformiter: et b biformitas tatis. triformiter. et multiloqu. a multa ta. tu. et loquor. (b triformitas tatis. pponit multiloqu qua. quū. q mltā log. vñ hoc multiloqu. i. multa locutio. et cor. lo. (des. et cor. ti.

Multipes pedis. mas. gen. i. vermis capitis multos hns pe. Multiplica ce. fe. ge. i. vestis multas habes plicas. et pponit a multus et plica ce. et cor. pli.

Multinolus. a multa ta. tu. et yolo las. pponit multinol la. lu. qsi per diuersa volans. vñ mulier d mltiula q p diuersa loca volat. Itē multinolus la. lu. i. multa volens: et tunc componit a multa et yolo vis. et cor. uo. semp.

Multo ras. tatu. d h a mltā ta. tu. et mltare yberare: punire dñare. Et in b mltā te. i. yidicta: pena. Un in. 4. li. Re. Imposuit mltā terē cētū talēta argēti. At a mltā ras. d h mltar ta. tu. i. yberat: punit: dñat: et ide hec multatio nis. i. yberatio: pūtio: dñatio. Quidā tñ dixerūt q mltā ras. d h a mltu. i. o. qd dberet ee stupi. b ybi molo lis. pēa. n. qsi molit et terit tribulatū et scribit sine c. vt p̄z cunda pte vbi egī de accētu aduerbialr. in ca. magis.

Multus. a moles d multa ta. tu. qd. n. multus e molē fac. vñ et d multa ta. tu. qsi molē tenes vltuēs: et etymo. vñ b multitudo dinis. Mult pponit: mltimod: mltiloqu. multigrad: multifid: multipes: multifari: multiplico. Mult pponit: fz irregulariter. s. mltē plim: mltā plima: multū pls plimuz: et in aduer. multo pls plime. ponunt qdē aduerbialr multū et mltō: plimū et plimo: fz no sunt aduerbia: et no mutat accētu mltō vltiū plimo qn e nomē: et qn pponit aduerbialr. At scias q pls in hac terminatō e tim neu. ge. vñ in ntō hoc pparatiu defic in mas. et fe.

ge. s̄z in alijs casib⁹ ē oīs ge. in vna vel in pluribus termi nationib⁹ tā in singulari c̄j in plurali. vñ pluris pluri est oīs ge. et fac̄ actūs hūc et hāc plure: et hoc pls. vtō in mas. et fe. ge. caret. et ntūs plalis fac̄ bi et he plures: et hec plura vel pluria: ḡtūs pluriū. fz Pug. tñ cōiter d̄f ḡ pl⁹ ē neu. ge. in trib⁹ casib⁹. s. in ntō. actō et vtō: s̄z in alijs ē oīs ge. et fac̄ ntūs plalis i neu. ge. pla fz modernos. iueniēt ēt ap̄d antiquos pluria. et ita credo vez. Clide in plus.

Malus. a mola vel molo lis: d̄f h̄ mal⁹ li. q̄ molēdo tarde ducat molas in gȳp: vel mul⁹ ē nomē grecū. Industria app̄ humana diuersuz aial in coitū coegit: sicq̄ adulterina p̄mixtioē gen⁹ alid reppit: sic et Jacob h̄ nāz colorū silicidies p̄creauit. nā tales fet⁹ oues illi⁹. xcipiebat q̄ les vmbrae arietū desup ascēdētiū in aqrū speculo. xte plabant. Deniq̄ et hocip̄z in eq̄rū gregibus fieri solet vt gn̄os abyciat equos visib⁹. xcipietiū ecp̄p vt eoꝝ siles xcipe et creare possint. Et ēt colubaz dilectores op̄ictas ponut pulcherrimas colubas in illis locis in qb⁹ ille ver san̄: vt rapiētes visa siles generēt. Inde ē ḡ gdā grauidas m̄lires iubet n̄llos itueri turpisimos aialiu vult⁹. vt cenophalos et simias z̄c. ne visib⁹ eaz̄ occurrētes siles fet⁹ pariāt. Hāc. n. feminaz̄ dñt eē nām vt qles xspexe rit siue mēte p̄ceperit i extremo voluptatis estu dū. xci piūt tale sobole p̄creent. etenī aia i vsu venero formas extrisecas itro trāmittit: eaz̄ satiata tipis rapit sp̄s ea rū pp̄nā q̄litatē. Id h̄ ēt facit qd̄ Pug. recitat in. s. li. 3 Julianū pelagianu: q̄ Solin⁹ auctoz medicie scriptis de rege Cyprio: q̄ cū ipē eēt vir deformat solebat p̄ponere vxori sue i scibitu formosam picturā ne ipsa deformat pareret filios. Diero. et narrat de qdā m̄liere q̄ pepit si lū nigrū pp̄ h̄ q̄ in tpe coit⁹ imaginē ydit nigrā. Amul̄s dñtū h̄ mula le. et fac̄ dtūs et abltūs plalis mulab⁹. Mul⁹ et mula sp̄s aialiu ab eq̄ et asino generant nec ge Mūdiū dy. ge. neu. i. dñiuz: et d̄f a mūdus. Nerant.

Mundo das. in mundus da. dū. est.

Mūdus. a mūdus di. deriuat mūdus da. dū. i. pur⁹: integer sine macula. Et p̄parat mūdus dioz. dissim⁹. vñ mūde di⁹. dissime. aduer. et hec mūdicia cie. et b⁹ mūdū di. mūdicia p̄ciū vel qd̄ fac̄ mūdiciā. Usū in Hester. Accipiunt mūdū muliebrē: et q̄ ad vñuz necaria sūt. i. vnguēta pigūta z̄c. ḡbus mulieres mūdiores et ornatores h̄ntur. Et a mūdus d̄f mūdo das. i. purificare vñ p̄uz facere. vñ mūdat⁹ ta. tū. nomē. Et p̄parat. vñ ēt p̄cipiū de mūdor das. Mūdo p̄ponit: vt emundo das. i. valde mundare. et estactiuū cū oībus suis cōpositis.

Mūdus di. d̄f a moueo ues. q̄ sp̄ ēt motu. et h̄c mūdan⁹. et h̄ et hec mūdialis et b⁹ le. et p̄ xpositionē mūdifag⁹ ga. gū. et d̄f m̄lūcūcīter mūd⁹. D̄f. n. mūd⁹ vñiueritas creaturaz. s. illō qd̄ stat ex q̄ttuor elefūtis idēticis. et d̄f sic. q̄ ēt motu. Itē mūd⁹ qñz d̄f architip⁹: mūd⁹ qñz d̄f h̄. vñ et microcosm⁹ d̄f. qñz et mūd⁹ d̄f supior et dignior ps mūdi. s. firmamentū p̄ excellētiā: q̄ p̄cipue ēt motu: et q̄ precipue p̄uz et mūdum est nibil habens terrene fecis et grauitatis. Mūdi ēt noīe amatores mūdi designat. vñ Jo. i. Mūd⁹ p̄ ipz fact⁹: et mūd⁹ cū nō cognouit. in p̄mo loco mūd⁹ designat h̄c mūdu. in z̄. designat amatores mūdi. Et scias q̄ mūd⁹ p̄u. i. p̄ma syllaba scrib̄t. Iz deriuēta moueo ues. q̄ m̄ltoties l̄ra q̄ ēt in simplici dictione mutat i p̄posito: vt lego colligo. et vi dñc. I. mūd⁹ d̄cūs ēt a mouēdo: q̄ i moru ē. nulla enī reges ei⁹ elemētis cōcessa ē. vide in p̄x. Quot anni fluxerūt a p̄cipio mūdi vñz ad incarnationē christi dixi in etas.

Munerari⁹. a mun⁹ d̄f munera r̄y. q̄ munera dat. et mūerosus sa. sū. i. larg⁹ vñ mūera dign⁹. Et p̄parat. Usū b⁹ mūero. a mun⁹ d̄f mūero ras. et mūera. Rositas tatis. et donare: mun⁹ alicui dare p̄ aliquo fuitio. vel p̄ aliquo

a lia re. Et p̄oīt: vt remunero ras. et actiuū cū oīb⁹ suis p̄positis. et pdu. mu. Usū Tome. Et p̄ia aiacē exaurato Mūgo gis. xi. ctū. gere. i. purgare et sordes. Munerat ense. auferre. et p̄pē ē mucū de nāso extrahere et pycere: et qd̄ remāet de obustione cādele auferre. vñ et sepe ponit p̄ decipe vñ decipiēdo auferre aliqd vñ expoliare. Mūgo p̄ponit. vt om̄go gis. demūgo gis. imūgo gis. i. valde vñ itus vñ itro mūgere. pm̄go. remūgo. et ē mūgo actiuū cū oīb⁹ suis p̄positis. et fac̄ p̄terit i xi. et su

Munia⁹. a munū d̄f munia⁹ ca. cū. muniacl⁹. p̄inū i ciū. dicuntur regis offiary: vñ qui munia. i. officia sua adimplent: vel tributary: vel largi.

Municipēs. a municipiū d̄f hic et hec municipalis et hoc le. et municipiū r̄ia. riū. et h̄ et b⁹ et b⁹ municipēs cipis. oīa i eos sensu. b⁹. n. noīe cēlēt castellani i municipio nati et p̄ma netes: et ēt milites stipēdarū q̄ p̄ custodia municipiū mūnera capiūt. et etiā originales ciues: i in loco officium gerēta dicunt sic. et etiā quoddā gen⁹ romanox ciuii oī dicebat sic. Usū in actibus aploz. zi. Paulus cū cop̄b̄ dēdere dixit. Ego sūz paulus tarsensis nō ignote ciuitatis mūcipeps: volēs eis signare q̄ eēt ciuii roman⁹ et statiz eū dimiserūt. Itē mūcipiāl le. vñ mūcipiāl le. et mūcipiārī vñ mūcipiārī r̄ia. riū. p̄t dici qd̄ p̄tinet ad mūcipiū: vel mūcipeps qd̄ capiūt mun⁹: et cor. pe. gr̄i mūcipeps. et formāt genitū: a noiatiuo interposta i. l̄ra inter p. et s. et mutato e. aī p. i. cor. et mūcipeps cipis.

Municipalis vel mūcipiālis le. i. mūcipeps exponit.

Municipariū r̄ia. riū. i. mūcipeps exponit.

Municipiū. mūniū p̄oīt cū capio: t̄ of h̄ mūcipiū py. et mūcipiū qñ manēt statu ciuitatis ius aliqd maioris vñ minoūs officiū p̄ custodia ip̄etrat. et d̄f mūcipiū a munis. i. officiis: qz tñ mūnia. i. tributa d̄bita vel mūera reddit. nā libales et famosissime cā: et q̄ ex p̄ncipe p̄fiscicū ibi nō agunt. he. n. ad dignitatē ciuitatis p̄tinēt: vel mūcipiū d̄f castrū mūnitissimū: et p̄pē in p̄finio regionū vbi solēt morari stipēdarū milites p̄ custodia. vñ et d̄f mūcipiū qñ capiēs mūnia. i. munera p̄p̄ stipendarios milites ibi pro custodia manentes et munera capientes.

Municīu. cū. a munio nis. d̄f h̄ mūcipiū cū. i. obſidio. Usū .4. li. Reg. d̄f. Rex assyrioz nō ēt ḡredie vñbē hanc nec circūdabit eā mūnicīo.

Munifex cis. penl. cor. tā in noiatiuo q̄ in gto. et exponit.

Munificēs. a mūficio cas. d̄f h̄ et b⁹ et b⁹ munifex cis. pe. cor. tā in noīa: iuō q̄ i gto. et h̄ et b⁹ et b⁹ munificēs tis. i. codē sensu. i. munificē. Et p̄parat munificēs tioz. sim⁹. vñ munificētē tuis. simē. aduer. et hec munificētia tie. i. largitas.

Et nō. q̄ positiū munificēs nō ēt vñz: s̄z i loco el̄ subit munificē: et sit p̄atio anormala munificē cior. simus.

Munifico cas. p̄ponit a mun⁹ et facio: et est munificare mūnerib⁹ honorare: munera alicui facere: vñ munificē ca. cū. largus: q̄si munera facies: vel q̄ munis. i. offi. qd̄ d̄f adimplēt. vnde munifice aduerbiū. et cor. fi. vide etiā i. munificēs fm̄ Pug. Pap. vñ dicit. **M**unificē bonosius cū largitor. liberalis. largus: copiosus: abundans.

Munimen. a munio nis. dicit hoc munimē nis. i. defensio: firmamentū: auxiliū: et pdu. penul. nominatiū.

Munimentū. a munio nis. d̄f hoc munimētū tū. i. defensio: firmamentū: auxiliū: et pdu. penul.

Munio nis. niui. nire. nitū. i. firmare: vñlare: d̄fnsaculū facere. **M**unio cēponit. vt circūmuniō nis. cōmuniō nis. premuniō nis. obmuniō nis. i. yndiḡ vel retro munire: et destruere: vñlare: et munitionē auferre. **M**unio et eius p̄posita oīa actiuā sunt: et pdu. mu. Usū Esopus. Usū perire queas hostē munire: cauetō. Et scias q̄ regulā ē. q̄ p̄ma p̄sona singularis p̄t riti p̄fecti idicatiū modi foīmat in tertia et in q̄rtā p̄t.

gatione in nō defunetib⁹ in eo a p̄ma p̄sona p̄tis idicati
ui modi o. mutata in e. pdū. et addita bā. vt lego legebā:
audio audiebā. qd̄ videt fallere in munibā et polibā: qz
videlicet iuenit polibā et munibā p̄ munibā poliebā.
qz p̄cipia p̄tis et p̄terit impfecti formant̄ ab itegris. s.
a munibā et polibā. vñ muniēs et poliēs. vii. pris. dīc i
xi. li. A munibā muniēs bā. mutata i ns. et poliebā po
liens dicimus. et ita de similibus dicas.

Munitiuncula le. dimi. parua munitio.

Munitio. a munio nis. dī hoc munitiorū ry. loc⁹ in quo
sunt munimēta vel ipm munimentū.

Muniū. a mun⁹ dī hoc muniū ny. i. debitū officiū vel tribu
tū vel munitus. et dī muniū. qz manu sit factū. vñ de btō

Martino dī. Munia tua deuotus implebo.

Mun⁹. a munio nis. dī hoc mun⁹ neris. i. donū. et dat⁹ mun⁹
ex merito: qz donū ferf ex grā. vñ gdā. Dat⁹ meritum
mun⁹ qz cōfert grā donū. De dīa et doni a mun⁹ dīxi in

Munuscūli li. dimi. paruū mun⁹. et forma a mun⁹ (donū.
addita culū. et munuscūli dī munusculari⁹) ria. riū. qui

p̄ munere servit: vel qui munus dat.

Murale. a mur⁹ dī b̄ murale lis. idē qd̄ mur⁹. Uide in mu
re. a mus qd̄ ē terra dī b̄ murena ne. qdā gē. Cris.
ma quā humore sub terra putat densatū calore. vñ t̄ no
mē assūpt. Murena ēt dī gdā piscis. et tūc dī a mollis.

Uide in murenula. et pdū. re. De nā murene piscis dicit
Amb. in. 5. Dexameron. Uipera neq̄slīnū gen⁹ bestie: et
sup oia que serpētini sunt gn̄is asturior: vbi coeundi cu
piditatē assūptserit murene maritime nota sibi regrit
copulā: vel nouā pparat: p̄gressaqz ad lit⁹ sibilo testifica
ta p̄tia sui ad iugale amplexuz illā euocat. murena āt
iuitata nō deest et venenato serpenti expeditos v̄suo sue
spat̄iū iugatōis. Quid sibi vult fmo h̄ nisi ferēdos eē
Murenula le. a mollis deriuat h̄ murena (mores iugū
ne. gdā piscis crassus et mollis: qz nullū os bz: vel qz mol
lis et iugis ē ad comedendū. Et inde h̄ murenula le. di
mi. murenula ēt dī qdā ornamentū mulierū: qd̄. s. aurī
metallo i v̄gulas lateſcēte qdaz flexuosi ordis cathena
p̄p̄x in silitudinē murene serpētis: qd̄ ad collū ornā
dū op̄atur. hoc interdū auri et argēti cōtextitur virgulis.
Unde in canticis dī. Murenulas aureas faciemus tibi
vermiculatas argento. et cor. mu.

Murex. a m⁹. deriuat h̄ murex cis. i. eminēs acutū et preru
ptū et excelsuz faxū v̄l cacumē mōtis. vii. et murex dī fru
tex et virgultū aspez i acutis et preruptis mōtib⁹. Et hic
h̄ murex dī gdā piscis. i. coelea maris: sic dca ab acumē
et spitate: qz alio noīe cōchiliū vel cōchiliū dī. vel qz circū
cila ferro lachrymas purpurei coloris emittit: ex gbus
purpuratingū. vii. et ostrū appellatū ē: qz hec pictura ex
teste humore elicit. Et hic murex sepe iuenit p̄ ipsa tin
ctura: et sepe p̄ ipsa purpura. et cor. pe. i. oblags. vñ. Qui
in epi. Scilicet ipsa gerā saturatas murice vestes. Itē in
lidear. Lōsile de gēmis de tincta murica lana.

Murgissor. a murmuro ras. dicit murgissor soris. i. callidus
et fallax murmurator.

Muria. a mur⁹ dī b̄ muria rie. supior fex olei: qz sit oleo qz
p̄ muro: qz nālius retinet liquorē qz si ēt sine fece.

Muricida. mus. zponit cū cedo dis. cecidi: et dī hec murici
da de. penul. pdū. qz mures iterficit et cedit.

Murileg⁹. mus. zponit cū lego gis. et dī hic murileg⁹ gi. et b̄
mureleg ge. i. cartus vel catta: qz legit. i. colligit mures
vñ gdā. Et Murileg⁹ vñ scit cui⁹ genobarda lambit.

Murin⁹. a mus dī murinus na. nū. res muris: vel ad murē
pertinens. et pdūc̄t ri.

Muriscidus. mus. zponit cū scindo: et dī hic muriscidus di.
bō ignauus et remissus et piger: ad nil aliud vtilis nisi ad
mures scindendos. i. excoriandos. et cor. sci.

Murmur. a mutio tis. dī hoc murmur muris. ge. neu. apud
modernos. Inuenit etiā mas. ge. vñ. Jo. 7. Et murmur
mult⁹ erat in turba. Et a murmur dī murmuro ras. qd̄
zponit. vt omurmuro ras. demurmuro ras. īmurmuro
ras. i. sil v̄l valde v̄l itus murmurare. obmurmuro ras.
i. h̄ murmurare. remurmuro ras. i. itep v̄l h̄ murmurā
tē murmurare. submurmuro ras. i. sube latēter vel pa
rū v̄l post murmurare. Et ē murmuro neu. cū oīb⁹ suis

Murmuro ras. in murmur ē. Cōpositis. et cor. mu.

Muretum. a morior dī hoc muretū ti. i. aq calida de terra
manās. s. balneū. et dī sic qz moritetū: qz ibi morbi mo
riant et pereant: vel qz mortuetū. qz a mortuis. i. ab ife
ris tradit̄ venire. vñ. Dora. i. epi. Hanc mureta reliq.
legis h̄ et b̄ murterat: et ponit p̄ balneis myrris obſtitio.

Murus. a munio nis. of h̄ murus ri. qz muniāt. et dī murus
qz muniēs robur. et est etymo. vnde h̄ murulus li. dimi.
et h̄ hec muralis et hoc le. qd̄ p̄tinet ad murū. et murat⁹
ta. tū. i. muro ornatus. et muro ras. i. muro ornare: murū
facere. vnde h̄ murator toris. i. faciēs murum.

Mus idē est qd̄ terra. vñ hic mus muris qdaz aial: qz sub
terra facit suū cubile fm. Pug. Pa. vñ dōc̄it. Mus ter
ra mus pusillū aial. i. sorex. ali⁹ dicūt mures: qz ex bōo
re terre nascant. vñ. dīc Basili⁹ in. 9. homel. Dexam
eron. Mures et ranas ex terra gn̄ari videm⁹. Deniq̄ in
egyptiacis thebis si pluviis largiores estiō tpe fuderit
mox infinitis muribus regio tota compleat̄.

Musa. a moys qd̄ ē aq dī b̄ musa se. et sūt fm phos. 9. muse
i. nouē instrā loquēdi. s. duo labia: qz uor dentes p̄ncipa
les: plectrū lingue: arteria gutturis: ocauitas pulmonis
et b̄ instrā dīr muse a moys qd̄ ē aq: qz sine huectatiōe
istoz nō p̄t nasci vox. Itē musa dī qzqz cātēla: qzqz
sapiētia: et a musa dī musicā ca. cū. et musaticā ca. cū. Astro
logi vñ nouē musas dīt nouē sonos q celeste armonia
faciūt. p̄mi septē sunt septē planetaz. octau⁹ ē firmamē
ti. noui qdē assignat̄ terre: qz nō moueat̄ p̄ semouet̄ tñ
circuaciōe aliaz: speraz circa ipam. et adeo sonū h̄z rau
cum: vt vix ēt copitez inter alios sonos. vñ muse dīr a
muso. i. canendo: qz p̄ eas sicut antiqui voluerunt v̄s car
minum et vocis modulatio quereretur.

Musach erat arca in q̄ repōebāt̄ donaria regū v̄l p̄ncipū
ad reficiēda sartarecta tēpli: vt dīxi in corbonā. De mu
sach dī in q̄rto Reg. cap. 16. Musach quoq̄ sabbati qd̄
edificauerat in tēplō et igrēssuz regū exteri⁹ querit̄ i tē
Musca. a mus. p̄ terra vel. p̄ soice dī hec musca (plū dīi.
sce. quasi musis esca: et est etymo.

Muscarū. a musca vel muscula dī b̄. muscetū ti. et b̄. mus
culetū ti. loc⁹ v̄bi abūdāt̄ musce. et b̄. muscarū ry. et hoc
musculariū ry. p̄ eodē loco: vel p̄ multitudine muscas:
vel pro flagello quo muscas ab̄igimus.

Musceraneus. a mus dī hic muscerane⁹ nei. aial exiguum
aranea forma et muris: qd̄ et solifuga dī: qz idez fugiat: et
dī muscenarius: qz eius morbi aranea intermitur.

Muscetum in muscarūlum est: et pdū. penul.
Muscio onis. mas. ge. qz muscetū: qz muscetū bibat: et dicitur a
muscum. idem et bibo onis.

Muscipula. mus. zponit cū capio: et dī b̄ muscipula le. dīc
ptio ad mures capiēdos: sic et mustricula. et ponit gn̄ali
ter pro q̄libet decep̄to. vnde muscipulor laris. i. decep̄to
re. et hic hic muscipulatoz toris. i. decep̄to. Itē muscipu
la ponit p̄ pedica. i. laqueo quo pedes ligantur.

Musco. a musca dicit musco onis. i. magna musca. et musco
sus. sa. suz. i. plen⁹ et abundans muscis. vii. b̄. muscositas
tatis. i. abūdātia et plenitudo muscarū. Itē a musco p̄t
dici muscosus sa. suz. musco plen⁹ et coopertus. vñ. Vir.
Muscosi fontes et sōno mollio: herba. Et sp̄araf. vii. b̄.

Muscosus sa. suz. in musco exponit (muscositas tatis.

Muscula. a musca dī hec muscula le. dīmī.

Musculentū. tī. penul. cor. exponit in muscarium.

Musculosus. a musculus dī musculosus sa. sum. i. fortis. la. certosus plen⁹ musculis. Et comparat. vñ hec musculo- sitas tatis. i. fortitudo; plenitudo musculoꝝ.

Musculus. li. penul. cor. paru⁹ nūs. t ē dīmī. de mīs muris. t musculus ē dī curu⁹ gen⁹ nauig⁹. t musculi dīr capi- ta neruꝝ ex sanguine t neruis copulata. s. illa nodosa ca- ro q̄ ē in tibis t brachis. t dī muscul⁹ a mūriū silitudine. q̄ lateat in mēbris sic mures sub terra. vel q̄ disposita ē ad silitudinē mures. Idē dī t lacert⁹. in hac signifi- catiōe iueniēt a Palladio positū: vbi doc̄z eligere bonos equos dicens: q̄ pulchritudo boni eq̄ in his cognoscit: si corp⁹ ei⁹ ē vast⁹ t solid⁹: lat⁹ lōgissim⁹ clunes rotūde: t maxie pec⁹ late patēt: t totū corp⁹ musculoꝝ densitate nodosuꝝ: pes siccus: cornu cōcaū: alt⁹ calciat⁹. Itē mu- sculi sunt coclee de q̄rū lacte c̄cipiū ostree: t dicuntur musculi q̄si masculi: q̄ sunt masculi ostreaz: t ē balena rū. eoz enī coitu c̄ipere balene phibent⁹. Itē musculus pōt deriuari a mūris: t tunc musculus dicit⁹ bellicū ma- chinamentū simile cuniculo quo mūrus ciuitatis perfo- dit⁹ t dissoluit⁹: q̄si mūrusculus.

Muscus. a marceo ces. dī hec muse⁹ ci. qdā herba: v̄l poti⁹ qdā lanugo in fontib⁹ t circa arbores cresces.

Musica ce. ē vna de septem artib⁹ liberalibus. t dī a moys qd̄ ē aq̄: q̄ tractat de vocib⁹ vel de pportionib⁹ vocū: t sine hūoziā bīficio nulla cātilena vel vocis stat vel sub- sistit delectatio. Et inde h̄ music⁹ ci. q̄ tractat de musica: vel qui docet ea. t music⁹ ca. cū. t h̄ t hec musicalis t b⁹ le. in eodē sensu. Itē musica. i. sapiētia: t tunc deriuatur a mūlis q̄ sunt cā sapiētiae t eloquētiae. Un̄ p̄il. Quorūz vterq̄ possidēt artē musicē. i. sapiētiae.

Musico vocat aial qd̄ ex capra t arietē nascit⁹. Est aut̄ vix gregis. **Muscio mōstrū** sile simile fīz p̄ap. Vide in bige.

Musio. a mūs deriuat̄ musio onis. q̄r mūrib⁹ fest⁹ (nūs. sit. Hūc vulg⁹ cartū a captura vocat. Alij dīnt q̄ captat i. videt. nā tā acute cernit vt fulgoze luminis noctis te- nebras supet. vñ a greco venit cart⁹. i. ingeniosus a kage- ste. vel cartus q̄si cautus. hūc vocat gattū corrupte. Itē a mūs dī hoc mūsuz h̄. nīdūs mūris.

Musim aduer. a mūsio sas. dī. i. mūsanter. latēter. lente v̄l Mūsito tas. pe. cor. v̄bū fre. i. freq̄nter. mūssare. Ceniter.

Musso. a mutio tis. dī mūsio sas. saui. sare. t ē mūssare dubi- tare: t mūssare. i. silētio mūrmurare. vñ v̄lus. **Mussat** q̄ dubitat: mūssat qui mūrmurat idem. Itē inuenitur mu- so sas. i. scio. t tunc scribitur p̄ vñ s.

Mustaciū. a mūs dī hoc mustaciū cū. potus qui ex mūsto- fit t alioz potiōib⁹. Un̄ Juue. sā nec ē q̄re cēnā t musta-

Mustela. mūs p̄oīt cū telon qd̄ ē lōgū: t dī b⁹ (cia pda. mustela le. q̄si mūs lōg⁹ penl. lōga. Et sunt duo ḡna mu- stellaz. vñ ē siluestre distas magnitudine. altez in do- mib⁹ oberrās. Dec̄ iganio subdola a domib⁹ v̄bi nutrit̄ catulos suos trāffert mutatq̄ sedē: serpētes ē t mures psequis. Solso aut̄ opinan̄ q̄ dicūt mustelā ore c̄ipere aure p̄tū effundere. t a mustela dī mustelin⁹ na. nū. pe- nul. p̄du. i. p̄tinēs ad mustelā: vel de mustela ex̄ns: t b⁹ mustelariū ry. souea mustele: q̄ t musteliū dī. vide i ba.

Mustelin⁹. na. nū. exponit in mustela. (silise): t ē i ruta. **Misticula.** mūs p̄onit cū stringo: t dī hec musticula le. istim ad mures capiēdos: dca nīc q̄ strigit mures. t cor.

Mistū. a mūs qd̄ ē terra dī b⁹ mustū sti. nouū vñū (cu. q̄r in se hēat terrā t limū mixtu. Et inde must⁹ sta. sti. i. nou⁹. Cr̄ aut̄ dī mustū q̄si mūs tenēs ety. ē. vel p̄t deri- uari mustū a mīceo ces: q̄r mīsuz sit. i. suane ad bibēdū.

Mutatorū. a muto tas. dī hoc mutatorū ry. yestis p̄ciosa p̄ q̄ sunēda alia mutat⁹. Un̄ legit in. 4. li. Re. cap. 5. de

naaman. Qui cū tulisset decē mutatoria vestimentorum detulit lras ad regē israel.

Muteo. a mutio tis. vel a mut⁹ deriuat̄ muteo tes. t ē mu- tere eē vel fieri mutū: vel tacere. vñ mutesco scis. ichoa. Et p̄onit: vt muteo tes. demuteo tes. i. valde mutere vel cessare mutere: vel icige log. Itē p̄onit: vt imuteo tes. obmuteo tes. i. ex toto vel vndiq̄ mutere: vel ob ali quid mutere. vñ omutesco scis. demutesco scis. obmu- tesco scis. imutesco scis. inchoa. Muteo cū oib⁹ suis p̄po- sitis ē neu. t p̄du. hāc syl. mu. Un̄ Macer de cepis. Ju- uabit illos subit⁹ quos facit obmutescere morb⁹.

Mutilo las in mutilus exponit.

Mutilus. a muto tas. dī mūrili la. lū. i. minit⁹. trūcat⁹: si- ne cornib⁹ vel alio pte. Et a mūrili dīcti sunt mūrili q̄ drāgili qui min⁹ h̄nt acutiei. t mūrili dīr capita trābū q̄r mūriliata sūt. Itē a mūril⁹ dī mūrilo las. t ē mūriliare mūriliare: yellēr. trūcare: vt boīs caput v̄l alid mēbz am- putare: vel p̄tē arboris auferre: vel boī cornua detrac- re. Et p̄onit: vt admūrilo las. i. valde vel iuxta mūriliare. Demūrilo las. i. trūcare. Et emūrilo las. i. valde mu- tilare. Et ē mūrilo actiū cū suis p̄positis. t cor. pe. vndi. Qui. de ar. Turpe pec⁹ mūrili turpis sine grānic cāp⁹.

Muton. a mut⁹ ta. tū. dī muto tōtis. t ē mutire mūrmurare ad modū mutoꝝ velle log t nō andere. t ē p̄pē mutoꝝ v̄l log nō audētiū. Et ē neu. cū oib⁹ suis p̄positis. t p̄du. mu. Un̄ Esop. Gūpplicat ille nimis mutatq̄ timore si- lendo. Et scias q̄ muton inuenit⁹ pro mutere: sed raro.

Muto tas. tāti. tāre. i. mouere. v̄l ad alii statū vēterē. v̄l ad alii locū dūcere: vel id qd̄ hēm⁹ dare p̄ eo qd̄ nō hēm⁹: vt cū dam⁹ dñarios p̄ vino: mutam⁹ dñarios p̄ vino: nō vñū. vñ h̄ t b⁹ mutabil⁹ t b⁹ le. vñ mutabil⁹ aduer. t b⁹ mutabilitas tatis. Muto p̄oīt: vt muto tas. demu- to tas. emuto tas. imuto tas. pmuto tas. remuto tas. trās muto tas. Muto actiū ē cū oib⁹ suis cōpositis. t p̄du. hāc syllabā mu. Dora. i. epi. Lollū nō aiuz mutat⁹ trās.

Mutuo est aduer. q̄litatia mut⁹ dī. i. iui. (mare currut. cem alterutro vīcīssim alterno fīm p̄ap.)

Mutuo. a muto tas. dī mutu⁹ tua. tuū. i. mutuo dare v̄l acce- prius. t dī mutu⁹ q̄si meuz tuū: q̄r id qd̄ a me tibi dare ex meo tuū fit: t sic mutu⁹ pōt dici: q̄r ex meo fit tuū: t est etymo. t ita oē pīculū rei mutuate ad te trāffert. t a mu- tu⁹ tua. tuū. dī mutuo as. qd̄ ē actiū cū oib⁹ suis p̄posi- tis. t mutuo aris. depo. t drnt: q̄r mutuo as. dantis ē q̄si mutuo dare: vt mutuo tibi denarios. i. mutuo do tibi. t mutuo recipiētis est: q̄si mutuo accipio a te: vt mutuo denarios a te. i. mutuo accipio a te. Un̄ illa. Mutabilis petōr t non solvet. Et in Ero. dī. Precepit dñs filys istl. vt mutuareſ vasa yicinis suis t spoliaret egyptū. Qui libz q̄ caueat abuti istis v̄bis. Itē mutuo t modo v̄l ac- cōmodo drnt: q̄r modam⁹ v̄l accōmodam⁹ illas res q̄ eedē in eētia debēt redi. s. q̄ nō trāseūt i possessionem recipiētis: vt equ⁹ mātelluz t b̄s. s. mutiam⁹ illas res q̄ trāseūt i possessionē recipiētis: vt dñarios: vt accōmodo v̄l modō tibi equū. i. nō ad p̄petatē. s. modō t utilita- tē: t sit v̄l eti⁹: quē ego habeo tibi do. i. ad egrādū: n̄ vt sit tuū. vñ t modare dī q̄si cū mō tpis ad alii trāffer- re t dare: tē etymo. s. mutuo denarios tibi. i. cū finētē dādo fiunt tui. Et ex his p̄z q̄ sit dñia itēt mutu⁹ t mo- dū. Pec̄ tñ p̄petas qñq̄ apud auctores corūpīt. t vñū q̄ p̄onit: vt cōmutuo as. t cōmutuo aris. i. mutuo as. t mutuo aris. i. valde mutuare. t ve dīxi mutuo ē dātis: s. mutuo recipiētis. vñ v̄lus. Mutuo vult dātē s. mu- tuo accipietē. Itē mutuo credētis ē s. mutuo accipien-

ti. Mutuo aris. i. mutuo as. exponit. Cīa. Mutus. a mugio gis. dī mut⁹ ta. tū. q̄si mugiat t no loq̄ tur. yox enī eius nō est sermo s. mugit⁹. vocalē enī sp̄s

per nares q̄si mugiens emitit.

Mutu' tua. tuu'. in mutuo tuas. est.

Nabilis. a no nas d̄ h̄ t̄ hec nabilis
habilis; t̄ nabūd̄ da. d̄. i. facilis ad nan-
dum vel similis nanti.

Nablu bli. hebraice grece psalteriu: latine
d̄ organu: f̄ p̄p̄i. Ponitur t̄n̄ d̄fia iter
psalteriu: t̄ nablu: q̄ psalteriu: est canora
cithara decē chordis coaptata q̄ p̄curit cum plectro: na-
blu v̄o duodeci sonos habēs digitis tangit.

Nabulū. a no nas d̄ hoc nabulū li. i. merces nautica. q̄ na-
tare videat cū p̄ mare trāffert: t̄ cor. bu.

Nancio cis. in nancisor vide.

Nactus cta. ctū. in nancisor vide.

Naciscor. nacio cis. ciui. cire. dicebat ātiq: t̄ ide nos dicim⁹
naciscor sceris. nact⁹ sū. i. agrere adipisci v̄l iuenire t̄ ē
deponē. cū oib⁹ suis p̄positis siq̄ h̄. **Dach.** z. li. c. i. 4. d̄.

Lēpus aut̄ opportunū demētie sue nact⁹.

Napocaulis. napus cū caulis t̄ d̄ h̄ napocaulis ge-
nus olei: q̄ cū sit saporis sūlis napo: nō in radicē f̄ in tur-
sum cōdescēdit vt caulis.

Napta. in daniele legi⁹ gen⁹ somitis ap̄d p̄las quo maxie
nutrītiō icēdā. Aly ossa oliuaz q̄. pycium cū amurca
arefaciat naptā eē dicunt f̄m **Hug.** **Napta** ēt f̄m **Pap.** d̄r
purgamētu lini vel cuiuslibz rei. **Plini⁹** aut̄ d̄c naptam
circa babyloniam mō ligdi bitumis p̄fluere t̄ nutriendis
ignibus amicā esse: vt ēt longe admota ignē c̄cipiat. vii
v̄sus. Ignē napta fouet: manatq̄ bituminis istar. **Ossa** p̄
hanc olei reperta vocantur amurca.

Nap⁹. a rapa d̄r bic napus pi. q̄si rap⁹. t̄ d̄ sic ad silitudinē
rapenī q̄ folys ē latior: t̄ radicis gustu subacrior. No-
minis aut̄ affinitas ē id q̄ v̄triusq̄ semē in altez vici-
sim mutat. **Nā** rapa in alio solo vt d̄r p̄ biēniū mutat in
nap⁹. In alio v̄ solo nap⁹ trāfit in rapā.

Nar. a naris d̄riua h̄ nar naris: qd̄ fluui: q̄ b̄z dnois mea-
tus ad modū nariū: vel q̄ p̄nares erei tauri exit. vii na-

Nard⁹. di. fe. ge. herba ē spicola t̄ **Crin⁹** na. nū. penl. pdū.
aromatica fragili radice: f̄s nigra t̄ folys densa quo p̄ su-
mitates sturgit i spicas. vii hoc nardū di. d̄r vnguentū

vel ūfectio ex ea faciū nardipisticū d̄r. i. fidele puz sine
oi positura t̄ mixtura p̄positū nō adulteratū alys her-
bis. **Pisces** enī grece latine d̄r fides: nardū spicatu d̄r q̄si
sp̄s nardi in eo sit: v̄l q̄r d̄ spicis t̄ folys nardi ē ūfectū.

Nario. a naris d̄r nario ris. riui. t̄ ēnarire subsannare v̄l na-
res fricare: t̄ ide naric⁹ rici. bue⁹ cui⁹ nares semp stillat:
t̄ ide becnaricia cic. qd̄a regio. vii naric⁹ ricia. riciū.

Naris. a nar⁹ ra. rū. deriuat hec naris bū' naris. **Nares** di
cū q̄signar⁹: q̄ p̄ eas cognoscim⁹ t̄ scim⁹ aligd̄ odorare
vel nares dñr a mano nas. q̄r p̄ eas manat odor t̄ spūs t̄
sunt i eis tria officia: vñ dñcēdī sp̄n: alid capiēdī odorē:
tertiū dñcēdī purgamentū cerebri: t̄ pdū. p̄mā naris. vii

Quid. de ar. Ferre noue nares tauroz terga recusant.

Narratio tōnis. fe. ge. d̄r a narro ras. t̄ ē narratio f̄m **Tul-**
lū rex gestaz aut̄ q̄si gestaz expositio. aliqui enī res ge-
stas exponim⁹: aliqui nō gestas: q̄ t̄n̄ sunt ad narrationis
officiū q̄si geste. **Debz** aut̄ narratio eē breuis lucida t̄ ve-
risilla. **Sicuti** ē q̄si nō nisi neccaria ūphendit habito re-
spectu ad quātitatē māe. **Lucida** esse d̄z. i. itelligibilis t̄
opera f̄s capacitatē igēn auditoz: nihil būs ambigū
nihil totū: nihil curiū: nō sumēs p̄ncipiū a r̄motis: nec
nimis lōge mām p̄sequēs. **De bis** aut̄ q̄ p̄ncipalr p̄tinēt
nil obmittens. v̄siliſ ē narratio si reb⁹ t̄ psonis debitas
circūstantias assignem⁹ narrātes vt mos t̄ opinio t̄ mā
videb̄ postulare. **Notādū** iſup q̄ p̄noia p̄me t̄ scde p̄-
sone sīc nec in alijs epl̄ partibus nō sunt in narratione

ponēda. **Nā** vt dīc p̄ris. In v̄bis p̄me t̄ scde p̄sone itelli-
giſ ntūs cert⁹ t̄ determinat⁹. **Qñq̄** t̄n̄ ūtingit q̄ tale p̄
nomē de neccitate ponit d̄z: puta cā determinationis v̄l d̄s
cretionis. **Cā** determinationis ponit cū nos tres vel plu-
res mittim⁹ epl̄as: at ego solus debo tibi declarare. v̄bi
grā. Amico suo d̄. ioānes. i. salutē vobis ego b. duxi p̄nti-
bus declarādū t̄. **Cā** v̄o discretionis p̄nomē p̄me vel se
cūde p̄sone ponit: cū aligd̄ alteri scribētū attribuitur
q̄d ab altero remouet: nā discretio ē attributio actus v̄l
passionis alicui v̄l aligb⁹ cū exclusio alicui v̄l aliquo
rū. v̄bi grā: si dicā. Sepe mibi ūdec⁹ tu fecisti: s̄ ego red-
dā tibi talionē optimē. Itē p̄t dici qñq̄ cā significatiē:
vt si dñs dicat tuo. Ego tibi sepe manib⁹ aquā dedi. Itē
cā zeumatis p̄t addi: vt hebrei sunt t̄ ego. t̄ ēt p̄ enoca-
tionē p̄t poni ūgrue: vt Ego petr⁹ tibi fuiuo puro corde.

Narratiūcula le. dimi. parua narratio.

Narrito tas. i. freqn. narro: freqn. t̄ de narro ras. t̄ forma-
tur a narratu supinuz a. mutata in i. correspā: t̄ u. in o. sīc
ab imperatu imperito tas.

Narro ras. raui. rare. i. dicere. vii h̄ narratio onis. t̄ h̄ t̄ hec
narrabilis t̄ h̄ le. t̄ ide narrabilr aduer. Et ūponit ut
enarro ras. renarro ras. denarro ras. conarro ras. Et est
actiuū narro cum oib⁹ suis cōpositis.

Narus. a nascō scis. deriuat narus ra. rū. i. sciens perit⁹. s. g
ex arte scit q̄liter aligd̄ fiat vel sit ad faciēdū v̄l fieri de-
beat: siue illud faciat siue nō. Et scias q̄ g. qñq̄ apponit
hūc nomini narius per p̄thesim: t̄ d̄ gnarus.

Nascor ceris. nat⁹. sum nasci. i. de vtero exire v̄l decidere t̄
significat passionē ab alio illatā. i. pueniētē ex passione
p̄cedēt circa aliud suppositū. i. circa m̄ez. **Nascor** ūpo
nīt vt enascor ceris. inascor ceris. i. itus nasci: p̄nascor ce-
ris. i. pre alijs nasci. renascor ceris. i. itez nasci: sīc fit i ba-
ptismo. t̄ nascor cū oib⁹ suis cōpositis est deponēs.

Nasilis: a nasis d̄r hic t̄ hec nasislis t̄ hoc le. ad nasiū perti-
nens t̄ pdū. penul. t̄ hoc nasaile lis. q̄d̄ nasiū p̄tegit.

Naso sonis. dicit⁹ ū Qui. q̄r magnū hūit nasiū. vii **Zato.** Na-
sonē perito t̄. Itē a nasis d̄r nafusis sa. sū. vide i nasis.

Nasso: a no. nos. deriuat hec nassa se. qd̄a instrumentū

ex vīminib⁹ tanq̄ rhete ūtextū ad capiendos pisces.

Nastale: a nasis d̄r nastale lis. cingulum vel fibula q̄d̄ re-
stringit pallium circa collum.

Nasturciū. nasis cōponit cū torqueo t̄ d̄r hoc nasturciū

cu. qd̄a herba q̄ acrimonia sui nasiū torqueat.

Nasiū. a nar⁹ ra. rū. d̄r h̄ nasiū si. q̄si nasiū: q̄ sapiēs est in
discernēdo res odore. vel d̄r a nādo: q̄r semp nat. i. fluit
putredinē: vel nasiū d̄r elatio. t̄ a nasiū h̄ nasiell⁹ li. t̄ na-
siculus t̄ nasiellus li. oīa diminutiua. t̄ nasiūs sa. sum.
t̄ nasiūs ta. tū. in eodē sensu: magnū habens nasiū.

Natale. a nascor ceris. d̄r h̄ natale lis. t̄ h̄ natal'lis. in eodē
sensu. i. natuūtas. vii **Qui.** de ar. Parcite natales timidi
nūrare deoꝝ. **Lesarib⁹** v̄t cōtigit an̄ diē. In kalēdario
t̄n̄ vt dīc **du.** d̄r natal' t̄ natuūtas: q̄ ibi natuūtas ap-
pellat a m̄e in terra: vt natuūtas xp̄i: sācte Marie: s̄cti

Joānis bapti. Et scias q̄ btā Maria. t̄ ioānes baptista
i vtero i nouo testamēto ūscificati ūt i ide ē q̄ eoꝝ natuū-
tātē ex vtero p̄ alys ūtis ecclia celebrat: s̄z natale v̄l na-
tal'is d̄r obitus vel dies obitus ūtōꝝ: q̄r eoꝝ obit⁹ in ter-
ra ūt natuūtas in celo. **Tuc.** n. de nō ēē ad eē: de morte
ad vitā: de tenebris ad lucē: de exilio ad regnū trāfieſt.

Natalicus: a natalis dicitur natalicus cia. ciuz. i. natalis.
vel ad natalem ūt natuūtam pertinens: t̄ hoc nata-
licium cu. i. natuūtas.

Natatoriu. a nato tas. d̄r hoc natatoriu ry. i. loc⁹ in aq̄ v̄bi
freqn. nataſ. d̄r ēt hec natatoria rie. vii in historia ūt
Joānis. 9. d̄r. **Siloe** fons ē ad radicē mōtis syon q̄ nō iu-
gib⁹ ags f̄s in certis horis ebūlit: cui⁹ aq̄ vt exciperentur